

Viorel ROMAN

[Despre Viorel ROMAN](#) [Benachrichtigen Viorel ROMAN](#) [Articole](#)

Prof. Dr. Viorel Roman, consilier academic la Universitatea din Bremen
Vor dem Steintor 18-22, D-28203 Bremen
email: roman@uni-bremen.de

Date Personale

nascut la 20 martie 1942 în Lovrin, jud. Timis. Cetatenia germana

Pregătirea

1949-60, Liceul Eftimie Murgu, Timisoara, examen de maturitate
1960-65, I.S.E.P. V.I. Lenin, Bucuresti, examen de stat
1977-78, Institutul de documentare stiintifica, Frankfurt/M, examen de stat
1984-86, Universitatea din Bremen, Dr.phil., doctor in filozofie / istorie

Activitatea

1966-67, economist stagiar la ONT Carpati, Timisoara
1967-68, economist la Sfatul Popular al Regiunii Banat, Timisoara
1968-70, redactor si corespondent la Radio Timisoara si Bucuresti
1970-72, cercetator si asistent la Universitatea din Timisoara
1972-84, docent si referent la Universitatea din Bremen
1984, consilier academic pe viata la Universitatea din Bremen
1985, corespondent la Vocea Americii, Washington
1991, director al proiectului UE-Tempus Transfer-Ro(mânia)
1992, expert al Programului Natiunilor Unite pentru Dezvoltare
1992, Profesor asociat al A.S.E. Bucuresti
1993, Profesor asociat al Universitatii din Timisoara
1993, Profesor asociat al A.S.E. Chisinau / Moldova
1994, Profesor asociat al Universitatii din Baia Mare
1996, Membru de onoare al Senatului Universitatii din Baia Mare
2000, Membru al Academiei Româno-Americane (ARA), Montréal

Bibliografia (120 p.)

Roman, V. Rumänien im Spannungsfeld der Großmächte / România in sfera de interese a marilor puteri, 1774-1991. 3 vol., Offenbach 1987-1991; Roman, V. Politica economica româneasca: Strategia unei politici de dezvoltare. Offenbach am Main 1988; Roman, V. Revolutia din decembrie 1989. Bremen 1990; Roman, V. România spre Piata Comuna. Bucuresti 1992; Roman, V. Imperiul, evreii si românii. Timisoara 1994; Roman, V. România in Europa. Bukarest 1995; Roman, V. Transilvania. Românii la incrucisarea intereselor imperiale. Bucuresti 1998; Roman, V. Imperium & Limes. Belgrad 1999; Roman, V. De la Rîm la Roma. Bucuresti 1999; Roman, V. Capitalism ortodox. Timisoara 1999; Roman, V. Tranzitia. De la revolutia din România 1989 la razboiul din Jugoslavia 1999. Bucuresti 2000; Roman, V. Bucovina si Basarabia. Bucuresti 2002. Roman, V. România: Articole, interviuri, recenzii / Aufsätze, Interviews, Rezensionen. 1990-2004

Țigani și evreii români

www.viorel-roman.ro

Cuvant inainte	2
Interesul national	2
Scoala Ardeleana	4
Duplicitate moldo-valaha	6
Puncte de vedere contrare	7
Capitalismul ca religie	12
Viitorul Misiunii Române Unite	13
Tigani. Apelul intelectualilor romani	30
Tiganizarea Romaniei	33
Mihai Viteazul si unirea cu Roma	37
Cuza si unirea cu Roma	38
Antisemitismul ortodox	42
Puncte de vedere contrare	43
Evreii conduc lumea?	45
Introducere	45
Ion Antonescu si evreii între orient și occident	46
Antisemitismul, Karl Marx și Unirea cu Roma	48
Holocaustul sau Mahomed. Care-i adevărul?	49
München și antisemitismul fără evrei	50
Benedict XVI și Holocaustul	51
Secolul evreilor	52
Evreii și românii	53
Fără evrei, n-ar fi teroriști?	55
Holocaustul în Germania și România	56
Antisemitism ortodox	61
Holocaustul și viitorul românilor	62
Noi despăgubiri de război evreilor?	63
Românii împotriva Holocaustului	66
Sacralizarea Holocaustului în România	67
Românii, occidentalii si antisemitismul	70
Adolf Hitler	72
Monumentul holocaustului	73
Raoul Șorban	74
Industria Holocaustului	76
Al doilea front al conducătorilor români	77
Tranziția prin evrei, francmasoni și comuniști	80
Puncte de vedere contrare	83
Papa, germanii si evreii	85
Churchill, Hitler si antisemitismul	87
Ghinionul de a fi moldo-valah	88
al treilea cardinal	89
trei premize si sapte teze	91
intre evrei si unitii cu Roma	92
Punct de vedere contrar	94

Cuvant inainte

Cand cam o treime din populatia activa a Romaniei a fugit spre vest trebuie analizate cauzele pentru ca legislativul, executivul si justitia nu functioneaza.

In ce masura democratia occidentala, tip Westminster este compatibila cu ortodoxia, dupa ce greco-ortodocsi sunt falimentari si asistati de FMI ramane sa vedem mai jos.

Aderarea la civilizatia crestinilor occidentali, la UE, FMI, NATO e incompatibila cu normele, valorile duhovniciei si soborniciei moscovite si constantinopolitane.

Tara merge intr-o directie gresita si din nou sunt tapii ispasitori evreii si tiganii, cand este evident ca proiectul, modelul de guvernare moldo-valah a esuat.

Interesul de care s-a bucurat 1994 cartea mea Imperiul, evreii si romanii, Timisoara Helicon, 271 p., ma indeamna sa continui discursul mai actual decat in trecut.

Intre timp fac o departajare mai clara intre modelul Scolii Ardelene, al Bisericii unite cu Roma si duplicitatea, antisemitismul moldo-valah orientat spre Moscova.

Abordarea ordinii lumii din perspectiva Ratiune (Marx, ateistii) sau a lui Dumnezeu (judeo-crestinii) permite definirea mai clara a interesului si a orientarii nationale.

Evreii si tiganii, antisemitismul si xenofobia nu determina mersul istoriei, dar ne ajuta indirect sa definim aspecte social-politice majore, care raman altfel confuze.

Am preluat si puncte de vedere contradictorii pentru a ilustra problematica tabuizata in trecut si suspectata azi de a nu fi politic corecta, ceea ce e cam acelasi lucru.

Bucuresti, Bremen, iunie 2012

INTERESUL NATIONAL 2012

www.ziarulnatiunea.ro/.../2012-si-interesul-natio..., www.rotarybvp.ro/viorel-roman-interesul-nation.., confluente.ro/Viorel_roman_interesul_national_..., noutati.intercer.net/...romanesti-internationale/vi.., www.clipa.com/a3314-INTERESUL-NATIONAL..., conexiunicrestine.ro/xx/xx/.../viorel_roman/vie.., www.observatorul.com/articles_main.asp?...,

Trei sau patru milioane de romanii ortodocsi voteaza cu picioarele si pleca in occident si nu numai ei resping interesul national actual formulat de greco-pravoslavnicii, de masoni, de adeptii curentelor culturale occidentale de la Bucuresti si vor drepturile omului, asa cum sunt formulate de Roma eterna - Libertate (nu teoretica, ci si materiala!), Dreptate si Pace.

Romani in calea imperiilor, culturilor, religiilor au avut in decursul timpului interese asa zise nationale dictate de altii, nu de rare ori care se bat cap in cap. Cu toate acestea exista un interes national autentic, chiar daca-i mai greu de descifrat. Numai cei cu o unitate a limbii, scrisului si religiei - China, Israel, Vatican - au unul cat se poate de clar.

Transilvanenii se orienteaza spre Roma, moldo-valahii spre a doua si a treia Roma, Constantinopol / Moscova. Mai recent Bucurestiul se vrea a patra Roma. Aceste orientari duc la interese nationale diferite cu toate ca din toate timpurile si la toate neamurile interesul national cere unitate si emanciparea nationala, economica si sociala. O retrospectiva.

1600, in alianta cu Papa de la Roma, Mihai Viteazul face unitatea nationala, dar e ucis pentru ca el trateaza si cu greco-ortodocsii din Constantinopol, care il voiau Imparat al Bizantului, si cu a treia Roma, Moscova, care avea interese contrare papei de la Roma, initiatorul si conducatorul Ligii crestine.

1700, valahii ortodocsii din Transilvania se unesc cu Roma, dar nu sunt urmati de moldo-valahii obedienti Constantinopolului. Din contra, in loc sa se orienteze spre Roma, Cantemir Voda se aliaza cu a treia Roma, Moscova. Sultanul confruntat mereu cu rezistenta romanilor, da apoi tronurile moldo-valahe fanariotilor a caror interes era exclusiv imbogatirea personala.

1774, dupa pacea de la Kuciuc Kainargi, decaderea Imperiului Otoman si ascensiunea celui Rus duc la inlaturarea greco-fanariotilor la Bucuresti si lasi si inlocuirea lor cu domnitori autohtoni, dar de atunci pana astazi, desigur in sens duhovnicesc si sobernicesc din partea Constantinopolului si foarte direct si concret din partea Moscovei (vezi ascensiunea agentilor rusi Anei Pauker si a lui Ion Iliescu la Bucuresti) din gratia Sultanului, Patriarhului grec si a Tarului moscovit.

1859, dupa victoria occidentului inpotriva Rusiei, in Razboiul Crimeii, Alexandru Ioan I Cuza aspira la refacerea unitatii cu Roma ca fratii lui din Transilvania, dar este tradat de cei care voiau o cooperare cu occidentul pe noi baze culturale, masonice si dinastice. Cam ca in zilele noastre. Dezastrul acestei politici duplicitare ne arata ca interesul national formulat de Cuza e cel autentic.

1918, dupa razboiul mondial, Romania Mare condusa de regele catolic Ferdinand I cu un mandat de la Alba Iulia urma sa devina o dioceza a Romei. Dar influenta nociva a celei de a doua si a treia Roma, a greco-pravoslavnicilor in alianta cu dinastia straina de neam si curentele culturale occidentale, masonice au deturnat, subminat insa interesul national formulat de Scoala Ardeleana si totul se destrama, ca in vremea lui Mihai Viteazul si Cuza. Linia nationala de urmat a devenit insa foarte clara. Moscova sau Roma?

1968-1989, Nicolae si Elena Ceausescu refuza orientarea spre cele trei Rome si vor

refacerea Bizantului, a patra Roma la Bucuresti. Vezi Casa Poporului si in gradina ei constructia Catedralei Mantuirii Neamului. Lichidati de Craciun 1989, ei deschid calea presedintilor ortodocsi moldo-valahi Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Basescu, care renunta la linia greco-fanariota, dinastica si cauta sa-i urmeze pe Mihai Viteazul, Inocentiu Micu-Klein, Cuza, Ferdinand.

2012, Republica Moldova e in sfera de influenta rusa, Romania in cea ruso-occidentala si ambele fac un echilibru intre interesele marilor puteri, culturi si religii. Concurenta interesului national filoslav (Iliescu, Preafericitul Daniel), pro-occidental (Constantinescu, Preafericitul Lucian), maghiar (Tokes), tiganesc (Vanghelie), grecesc (Tariceanu), evreesc (Roman), armenesc (Vosganian) etc. creaza mari confuzii si au dus la un blocaj national.

In acesta dezorientare si blocaj duhovnicesc si sobornicesc interesul national al tuturor romanilor nu poate fi altul decat revenirea la origine, la refacerea unitatii religioase cu Roma. Dialogul inceput de Fericitul Ioan Paul II la Bucuresti trebuie continuat. Mana intina a occidentului in anii 1600, 1700, 1859, 1918, 2007 trebuie onorata. De unirea a tuturor romanilor cu Roma depinde emanciparea nationala si sociala nu de paleativele practicate pana acum.

Aflati in calea imperiilor, culturilor, religiilor, romanii au avut in decursul timpului interese asa-zis nationale dictate intotdeauna de altii care, nu de putine ori, s-au batut in cap. Cu toate acestea, exista un interes national autentic, chiar daca-i mai greu de descifrat. Numai cei cu o unitate a limbii, scrisului si religiei – China, Israel, Vatican – au unul cat se poate de clar.

SCOALA ARDELEANA SI CEA MOLDO-VALAHA

IDEEA, FAPTA SI ORIENTAREA NATIONALA

*www.gandaculdecolorado.com/.../3645-scoala-a..., <http://www.observatorul.com/>,
www.clipa.com/a3878-SCOALA-ARDELEANA..,*

Romanii au doua curente religioase, culturale, politice: Biserica unita cu Roma, papa de la Roma, Preafericitul Lucian Muresan, al treilea cardinal roman, Scoala Ardeleana si Biserica ortodoxa moldo-valaha, presedintele tarii, Preafericitul patriarh Daniel, orientati spre Constantinopol si Moscova. Prima n-a reusit in trei sute de ani sa treaca Carpatii, iar cea de a doua a lichidat-o 1948 pe prima cu ajutorul Moscovei si incearca sa pastreze si azi situatia dominanta din perioada cand era protejata de Dictatura si Cortina de Fier ruseasca.

Cand rusii si americanii termina razboiul rece, romanii intra, cum e firesc 1944 si 1989, in

sfera de influenta a greco-pravoslavnicilor, a Moscovei si Constantinopolului, care impun presedinti moldo-valahi. Refacerea Bisericii unite cu Roma si integrarea in UE/NATO confera duplicitatii de la Bucuresti inca o aparenta de credibilitate, dar trei, patru milioane de romani au fugint spre spre vest, foarte putini cauta salvarea in proiectul greco-pravoslav. De aceea necesitatea de a se folosi de paleative orientale mai mult sau mai putin sofisticate.

Incapacitatea, refuzul ortodoxie moldo-valahe de a dialoga, coopera cu vestul e depasita de bine de rau de curentele culturale prooccidentale ale asa zisei societati civile, de masoni, de maghiari, germani, tigani romi, armeni, evrei, greci etc., care trag cu totii targa pe uscat. Toata lumea vede ca imparatul, presedintele moldo-valah de la Bucuresti este gol. Nimeni nu intervine si senzatia de neputinta e deja generala. Asta l-a facut pe acad. Florin Constantiniu sa remarce public ca acum este mai rau decat sub Stalin si nimeni nu l-a contazis.

Ideea, proiectul emanciparii nationale si sociale apartine Scolii Ardelene (1791, 1848), fapta unitatii este a moldo-valahilor (1859, 1918), de aici pleaca confuzia. Moldo-valahi vor sa le apartina lor atat ideea cat si fapta. Ei vor sa fie modelul de urmat pentru toti romanii, ceea ce nu se poate realiza decat cu forta. Au desfiintat, marginalizat Biserica unita cu Roma si, concomitent, au degradat Scoala Ardeleana la nivelul iluminismului. Corifeii scolii Ardelene erau catolici, nu puteau fi masoni laici, fara a fi excomunicati.

Proiectul moldo-valah a fost sustinut masiv de Stalin si la Revolutia de Craciun 1989 mai mult decat 30.000 de agenti condusi de Moscova au asigurat continuarea cursului dorit de ea. Este inca incerta orientarea romanilor ortodocsi. Vor continua pe linia moldo-valaha dictata de Moscova si Constantinopol sau vor realiza o sinteza a ideii si faptei nationale?

Roma nu s-a construit intr-o zi, asa ca acest proces de emancipare nationala este de durata. Vizita Fericitului papa Ioan Paul II la Bucuresti in mai 1999, urmata de conducatorii Europei a deschis calea spre emanciparea in Europa occidentala. Ajunge asta?

Integrarea in UE, FMI, NATO este perceputa de moldo-valahi ca un paravan care permite continuarea cutumelor orientale, clientelare fanarioto-pravoslavnice, ca in perioada interbelica. Nu este pentru prima data cand Roma, punctul de plecare si aspiratie al tuturor, intinde o mana de ajutor romanilor, dupa care ei, de la Mihai Viteazul si Cuza la Nicolae Ceausescu, cand isi vad sacii in caruta, intorc spatele cu consecinte tragice pentru ei si pentru tot neamul lor.

Europa de astazi creeaza un cadru propice ca Presedintele tarii, Preafericitul Daniel si Preafericitul Lucian, cardinal Muresan sa inceapa un dialog intre ei privind ideea si fapta nationala spre binele tuturor si cu totii, impreuna, cu papa Benedict XVII, pentru ca stim mai bine ca toata lumea, pentru ca de acolo venim:

Toate drumurile duc la Roma!

DUPLICITATEA MOLDO-VALAHA

*www.armoniiculturalale.ro/index.php?...duplicitat..., busteni.crrt.ro/viorel-roman-duplicitate...,confluente.ro/articole/viorel_roman/doc, www.totpal.ro/tudor-gheorghe-revine-l...,wwwziarulploiesti.ro/nu-va-faceti-planuri-pentr...,
www.stiriaz.ro/zia/cuvinte/o/.../stiri...www.niuzer.ro/.../DUPLICITATEA-MOLDO-V..*

In vremea ideologiei panortodoxe, in straie marxist-leniniste, era firesc ca dupa Cortina de Fier bisericile unite cu Roma si elita prooccidentala din Romania sa fi fortate spre Moscova cu baioneta. Dupa aceiasi logica, practica, ar fi acuma firesc ca bisericile si elita ortodoxa sa fie reorientate spre Roma, vest. Realitatea este cu totul alta cu consecinte usor de prevazut. Biserica Unita a Preafericitului Lucian cardinal Muresan e persecutata, curentul prooccident e numai de fatada in timp ce Bucurestiul se foloseste de tiganii si evrei, pentru a abate atentia de la orientarea sa greco-pravoslavnică, antioccidentala.

Este normal ca greco-ortodocsii dupa cinci sute de ani de cea mai corupta si stupida administratie din lume, cea turco-fanariota, nu au cum avea un stat compatibil cu Europa occidentala. Promovarea prim-ministrilor evrei Roman si Ungureanu sau a tiganilor romi Iliescu, Nastase, Vanghelie, plus clanurile lor Butoane, Visinel, Camataru, Fane Spoitoru nu pot ascunde faptul ca nu ei sunt de vina ca statul si societatea moldo-valaha sunt in deriva.

Folosindu-se de invazia de tigani spre vest, statul intregeste acuma Casa lui Ceausescu cu cea a Manuirii Neamului, modelul de urmat al moldo-valahilor, nu a romanilor. Vor reusi valahii sa marginalizeze modelul Scoalii Ardeleane orientat spre Roma? Cei care n-au cunoscut niciodata o politica rationala, sunt numai individual competitivi in Europa, asta pentru ca presedintii moldo-valahi Ceausescu, Iliescu, Constantinescu, Basescu, se pregatesc Antonescu, secondati de fideli lor Patriarhi, Teoctist si Daniel, sunt in lanturile grele ale duhovniciei si soborniciei constantinopolitane si moscovite, dupa o expresie interbelica. Cand va trece Carpatii Biserica Unita? Cand adera romanii la UE?

Fericitului papa Ioan Paul II la Bucuresti in 1999 a inceput dialogul cu moldo-valahi. Dar imediat s-a revenit la Iliescu si orientarea sa moscovita. Duplicitate este veche. Mihai Viteazul realizeaza Unirea cu ajutorul papei de la Roma, dar duplicitatea greco-slava il ucide. Cuza opteaza pentru unirea cu Roma, dar fratii lui il exileaza. Dupa Marea Unire se refuza orientarea spre Roma si tara este dezmenbrata. Cand si cum va reactiona occidentul la duplicitatea actuala si care vor fi consecintele? Privind in trecut putem presupune ca vor fi negative.

Dupa 1989 Moscova si Belgradul renunta la provinciile neortodoxe din vest - Tarile Baltice, Slovenia, Croatia, Bosnia si Herzegovina -, in schimb moldo-valahi administreaza Transilvania si Banatul cu toate ca peste 10 la suta din populatia tarii a fugit in occident. Regionalizarea va obliga si Bucurestiul sa elibereze provinciile din vest sau se va uni cu Roma si va renunta la coruptia, clientelismul si blocajul administrativ greco-pravoslavnic?

Cand va adera Romania, nu numai duplicitar, la Europa occidentala, la UE?

Puncte de vedere contrare

1) "În vremea ideologiei panortodoxe, în straie marxist-leniniste..." e o contradictie in termeni. Marxism-leninismul este o ideologie atee, din care leninismul, zis de origine răsăriteana, e doar partea de cucerire si pastrare a puterii prin exercitarea violentei revolutionare. Este stiut ca Lenin detesta ortodoxia si clerul ortodox, iar cate biserici s-au inchis si demolat in primii 30 de ani de soviete, nici nu se mai stie. Tara unde ideologia comunista a prins cel mai bine, avand 40% din voturi inainte de 1939 a fost Cehoslovacia, care numai ortodoxa nu e!

Viorel Roman: Au trecut doua decenii de cand ideologia marxista a eliberarii exploatarii omului de catre om a PC s-a dovedita, langa national-socialismul muncitorilor germani NSDAP, cea mai inumana forma de sclavie si exploatare.

Dupa Revolutiile din 1989, cand s-au vazut dimensiunile criminale ale minciunii in estul Europei, nimeni nu s-a bucurat. Entuziasmul de parada de la Balconul CC si la TVR avea rolul de a trece cat mai repede peste acest moment penibil pentru toti, dar mai ales pentru cei multi si obiditi, umiliti, siliti sa traiasca generatii de a randul ca robi, fara libertatea de expresie, miscare, fara dreptul la adevar, la justitie, la drepturile fundamentale ale omului.

Asta explica de ce PCR, FSN, PDSR, PSD - Ceausescu, Iliescu au ramas la putere in mod democratic cu aceiasi ideologie. Si in occident, marxismul era la moda, partial finantat de PC-urile din est, si s-a altoit chiar si pe credinta crestina dand nastere teologiei eliberarii, care la dezastrul din est a intrat si ea in criza.

Marxismul a fost o mare incercare de a salva intreaga lume, pe care pretindea a o analiza stiintific. Credinta era inlocuita de materialismul dialectic si stiintific, de cunostere stiintifica. Oricum nu se mai punea problema numai a cunosterii, cum fac din totdeauna filozofii, ci a transformarii intregii societati umane, chiar si a omului.

Rezultatul a fost scoaterea lui Dumnezeu - opium pentru popor - din societate, decuplarea muncii de remunerarea ei si a sexualitatii de procreere. Libertatea, telul suprem al miscarii, era conditionata de egalitatea tuturor. Asa ca inca de la inceput libertatea era sacrificata pe altarul egalitatii si era determinata pe deasupra de structura intregului.

Lupta se ducea pentru schimbarea structurii social-politice a întregii lumi. Unde duce o astfel de însiruire de minciuni? La un om nou, ne asigurau ideologii PC, pentru ca se vedea cu ochiul liber lipsa de libertate, dreptate, pentru care se pretindea ca se fac sacrificii cu minciuni pe toate drumurile și pentru mai multa siguranță, cu granițe închise.

Faptul că atât ideologia lui Karl Marx, cât și teologia eliberării s-au dovedit construcții intelectuale inumane, a generat, cum este poate și firesc, nihilismul și relativismul. Dacă și aceste mari teorii eliberatoare, care voiau să realizeze aspirațiile omului (nou!) spre adevăr, libertate și progres, au esuat atât de lamentabil, atunci poate că nu există nici o teorie sau perspectivă, care să valoreze mai mult.

Totu-i o apă și un pământ, totu-i relativ. Și dacă oricum nu există adevăr, poate că doctrina n-a fost încă cum trebuie înțeleasă și mai ales aplicată. În acest context n-ar fi de mirare dacă fantoma comunistă care a bantuit prin Europa apoi prin întreaga lume, marxismul, exilat în lumea civilizată în cimitirul ideilor, și-ar face din nou apariția, desigur într-un nou vestiment, la fel de demonic ca cel vechi.

2) Nu e deloc clar de ce "ar fi acumă firesc ca bisericile și elita ortodoxă să fie reorientate spre Roma". Ce fac bisericile e treaba lor, iar modernizarea, dacă de ea e vorba, nu se mai face demult pe criterii religioase. Parcă nimeni nu a cerut arabilor să treacă la catolicism, și chinezilor cu atât mai puțin. Modelul Scolii Ardelene e depășit de mult. Studii în occident se pot face și fără popimea catolică, doar universitățile occidentale caută clienți pentru "servicii educaționale" iar dacă, pe baza modelului chinez, am avea banii lor, mă tem că s-ar converti occidentalii la ortodoxie (cu condiția să se țină de teoria ta).

Reproduc mai jos discuția legată de ortodoxie-occident cu un coleg care are același punct de vedere – ortodoxia, religia n-are nimic de a face cu realitățile de astăzi - și un articol despre capitalism ca religie.

Silviu Cerna, Universitatea din Timișoara: Draga Viorel, consider că descrierea pe care o faci stărilor de lucruri este, în general, foarte corectă, însă nu cred că aceste situații sunt cauzate de ortodoxism sau în primul rând de acesta. Ele se întâlnesc în forme asemănătoare în țările foste comuniste neortodoxe romano-catolice Polonia, Cehia-Slovacia, protestanta RDG, precum și în lumea postcomunistă necreștină, musulmana din fostele republici sovietice din Asia Centrală.

Viorel Roman, Universitatea din Bremen: Marxismul, o religie prometeică, care voia să realizeze raiul pe pământ, s-a implementat sub teroare. Forme de evlavie vechi au dat totuși un specific local. Se poate vedea ușor deosebire între comunismul catolic polonez, care a dat semnalul, prin papa Ioan Paul II și Solidaritatea, închiderii spectacolului penibil de nedreptate și minciună organizat de Moscova, cel musulman din Asia Centrală sau cel confucianist din China. Sau Pile, Cunoștințe și Relații PCR la români și bulgari. Să ne

reamintim ca in lupta pentru promovarea comunismului in Afganistan, sovieticii au constatat cu stupeoare ca soldatii lor musulmanii nu trageu in fratii lor de credinta, asa ca au trebuit sa aduca in linia intai numai crestini si sa termine repede nefericita escapada la islamici. Oricum Lagarul comunist era ab ovo condamnat pentru că l-a scos pe Dumnezeu din societate, salariul n-avea legătura cu munca si sexualitatea era decuplată de procreere.

S. C.: Daca exista totusi anumite deosebiri - si ele, desigur, exista -, acestea par a tine mai degraba de istoria mai veche si mai noua si mai ales de tipul de comunism aplicat, precum si de durata acestuia (de exemplu, in fostele republici jugoslave, indiferent ca sunt ortodoxe, catolice sau musulmane, pamanatul este integral lucrat, pe cand in Romania, nu; dupa mine, aceasta situatie, cu relevanta majora din punct de vedere economic si social-politic, se explica mai bine prin consecintele colectivizarii, nu prin credinta; dar, fara colectivizare, ceea ce a fost in Jugoslavia a fost cu adevarat comunism?).

V.R.: Istoria joaca un rol important. La impartirea sferelor de influenta Stalin a obtinut de la occidentali 90% de influenta in Romania, dar numai 50% in Jugoslavia und jumătate de populatie nu era ortodoxa. Asa ca aici s-a dus o lupta continua intre ortodoxie si occident, pana cand fara sprijinul Moscovei ca in razboaiele mondiale, catolicii si musulmanii s-au eliberat de teroarea ortodoxa in lupte grele. Razboiul a fost de fapt religios, nu etnic. Toti sunt slavi, dar de credinte diferite.

S. C.: In ceea ce ii priveste pe romani, toata experienta si toate lecturile mele arata ca, in mod preponderent, ei nu sunt atat de credinciosi incat comportamentele si diversele aspecte ale vietii lor sociale sa fie determinate in mod hotarator de valorile religioase. Ei sunt mai degraba superstitiosi, dar aceasta este altceva. Aici este vorba despre interiorizarea valorilor si normelor etice derivate din credinta, ceea ce presupune un anumit grad de evolutie spirituala individuala si colectiva.

V.R.: Ortodoxia greaca este speculativa, cea slava mesianica (vezi panortodoxia si panslavismul), iar a noastra este pragmatica, permanent in lupta pe toate fronturile. Greco-slavii n-au incredere in romani pentru ca sunt latini, occidentalii, aliatii lor firesti, n-au incredere in ei pentru ca sunt ortodocs, duplicitari, ca Mihai Viteazu si Nicolae Ceusescu. In Sfantul Imperiu Roman romanii erau numai toleratii. Greco-slavii i-au decimat. La sud de Dunare sunt sub 10%, iar la nord au fost tinuti in mizerie fara orase sau dreptul de a se ruga, scrie in limba lor latina, ca le taia popa greco-slav limba. Si azi se vad urmele acestei nedreptati strigatoare la cer. Totusi a fost suficient ca ortodocsii din Transilvania sa se uneasca cu Roma si au si aparut Corifeii Scolii Ardelene, miscarea de emancipare nationala, Romania Mare.

S. C.: Precizez ca sunt cat se poate de constient de importanta convingerilor religioase si a implicatiilor lor morale pentru viata individului si a colectivitatilor umane, insa nu cred ca, dupa jumătate de secol de educatie ateista si intr-o lume secularizata, acestea sunt, la

romani cel puțin, principalul factor comportamental.

V.R.: După jumătate de secol de minciună și sclavie, nu-i de mirare că societatea românească este în deriva. Ateismul și relativismul fac ravagii și în Occident. Faptul că în Constituția Europei creștinismul e trecut cu vederea, e un scandal. Să ne reamintim că la anul 1000, populația globului, 200 de milioane, trăia la cheremul tiranilor tribali, cu superstiții, boli, foamete. Progresul generat de Europa, face ca azi 6 miliarde să trăiască în condiții incomparabile. Creștinii au depășit superstițiile, credința oarbă în caracterul ciclic al timpului și a introdus noțiunea lineară de progres. Imitația Creatorului, Imago Dei, face ca omul, devenind el însuși creator, să stăpânească el natura, nu invers, ca la păgani. Mănăstirile au salvat cultura latină de barbari, au propagat valorile muncii, au devenit și întreprinderi cu evidența costurilor și a profitului, care era reinvestit. Catedralele sunt modelul vizibil al investițiilor mai multor generații. Calugării descopereau tehnologii productive. În evul mediu o treime din Europa era condusă direct de Biserică, în limba latină. Cadrul juridic al UE, e dreptul roman, acquisul comunitar, forma laică a codului canonic romano-catolic.

S. C.: Da-mi un singur exemplu de faptă individuală sau socială care, în zilele noastre, la români, să fi fost în mod clar inspirată de o credință sau de vreo convingere (de orice gen, nu numai religioasă) și sun gata să-mi schimb părerea!

V.R.: Convertirea lui Ion Iliescu, comunist și fiu de ilegalist și a primului său ministru Petre Roman, fiul lui Roman / Neulaender, evreu Kominternist, la ortodoxie. Ambi marxisti și ateisti își faceau cruce la TVR după Revoluție și sărutau moastele Sf. Parascheva. Botezul familiei Putin și a KGB-ului nu știu dacă este o faptă individuală sau socială. Clar este că înlocuirea loctitorului politic din armata ortodoxă cu un popa e o faptă socială. Uita-te la harta alegerilor, moldo-valahi votează întodeauna altfel decât unitii cu Roma din Transilvania și Banat. Orientare ortodoxă și occidentală în România.

S. C.: Adevărul este că, la români, nu cunoaștem, în toată istoria lor, exemple de martiri și de kamikaze! Deși avem, din fericire, unele exemple - nu prea multe și din ce în ce mai rare - de oameni de caracter.

V.R.: Urmasii legiunilor pierdute la Dunărea de Jos, românii sunt oameni pragmatici, nu au vocația de kamikaze. Totuși ierarhii Bisericii Unite cu Roma au refuzat dictatul lui Stalin și s-au prăpădit în puscăriile ortodoxo-comuniste.

S. C.: Referitor la aranjamentele făcute la nivelul conducătorilor celor două mari biserici creștine și consecințele lor politice, consider că aici suntem în domeniul speculației pure, ca și atunci când vorbim despre alte „oculte”. Inter alia și pentru că îi cunosc personal pe unii înalți ierarhi români și nu cred că au avengura necesară pentru un asemenea proiect - admitând că acesta ar fi posibil.

V.R.: Ierarhi romani au avengura necesara, dar au memorie lunga si stiu ce i-ar astepta daca revin hoardele pravoslavnice de la rasarit si nu i-ar regasii smeriti Moscovei. Milioane de romanii au votat cu picioarele, muncesc in Europa catolica, nu cea ortodoxa, directia emanciparii neamului e cat se poate de clara. Dar e inca frica.

S.C.: Cateva cuvinte despre alegerile prezidentiale recente, la care diaspora, milioanele de romanii plecati in occident la munca, s-a angajat ca niciodata.

V.R.: In Rusia PCUS s-a destramat, KGB-ul s-a afirmat. La Bucuresti invers, PCR, FSN, PDSR, PSD la putere, Securitatea s-a destramat. 2009 Partidul ortodoxo-comunist a pierdut pentru ca urmasii lui Iliescu, Geoana, Vaghelie nu mai au sprijinul marilor puteri si fostei Securitatii, care-l promovau pe Iliescu. Fara maleficul Partid societatea are acum un respiro suficient ca sa se afirme o generatie fara frica de rusi, nascuta in libertate. Va reusi ea sa integreze ortodoxia modo-valaha in occident?

Capitalismul ca religie

De la Revoluția din 1989 la aderarea la Uniunea Europeană 2007, românii au trecut de la comunism la capitalism. Atât marxism-leninismul, care era o religie prometeică, anticreștină, ce urmarea realizarea raiului pe pământ, cât și capitalismul din vest, satisfac aceleași necesități umane, ca religia.

Interdependența dintre ortodoxie, comunism și colectivismul slav, ca și cea dintre protestantism, capitalism și individualismul anglo-saxon au fost analizate când cele două „Blocuri” erau angajate în Războiul rece și despărțite de Cortina de fier.

Capitalismul - dreptul roman, contractele, organizațiile raționale, expansiunea schimbului de mărfuri și servicii, științei și culturii occidentale - e în conflict cu normele, valorile, organizațiile, culturile ortodoxo-comuniste din Europa de Est. Răsăritenii au interiorizat filozofia lui Platon, apusenii, pe cea a lui Aristotel.

Karl Marx a sesizat că mobilitatea, productivitatea, raționalitatea “Capitalului” nu se împacă cu religiile neoccidentale, iar pentru Max Weber, capitalismul era un produs al “Eticii protestante a muncii” de neînțeles pentru neoccidentali. Ambii nu au sesizat însă că premisele societății capitaliste au fost puse de romano-catolicism.

După Marea Schisma 1054 călugării occidentali - celibatari, latinizați, specializați, f. mobili, - au pus bazele “Teologiei muncii”: a urmat o legislație de sorginte romană; o birocrație care rezolva conflictele rațional; instituții permanente care realizează investiții și eforturi fizice, intelectuale coerente pe durata a mai multe generații. Indumnezeria omului și obligațiile față de creația divină cotidiană practicate rațional de occidentali sunt necunoscute de orientali. Ei preferă contemplația divină.

Ortodocșii refuză răceala concurenței, care lezează iubirea fraților, specializarea, raționalitatea și rentabilitatea modului de producție capitalist. Ei sunt fascinați de Iisus Cristos, se perfecționează spiritual și așteaptă să se nască din nou în Ceruri. Norodul îi urmează și vede în occidentali “anticristul”, “dușmanul de clasă” sau “roboței”.

De la Schisma până la Conciliul de la Vatican II, “Teologia muncii” din occident era exact la polul opus contemplării creației divine și “Odeii repausului adânc” din orient. Aderarea ortodoxo-comuniștilor moldo-valahi la UE, o creație catolică, implică o schimbare de paradigme. Idealul bizantin e înlocuit de contractul roman!

Astăzi când ortodocșii sunt în UE este necesar un dialog religios dintre occidentali, cei care au pus bazele capitalismului, și orientali. Pentru că ortodocșii urmăresc, pe buna dreptate, să contribuie cu performanțele spirituale ale contemplației lor milenare la mântuirea lumii, în care a învins “Teologia muncii” – capitalismul ca religie.

Interdependența între conștiința credinței și ordinea lumii este dezvoltată de Andre Scrima în *Functia critica a credinței*. București, Humanitas 2011, 304 p.

În ceea ce privește Biserica Unită cu Roma:

Viitorul Misiunii Române Unite

din Germania și aderarea României la UE la Jubileul Misiunii, München 28.04.2007

Ortodoxia și Occidentul sunt incompatibile și totuși integrarea României în UE este o realitate. De o mie de ani se pune problema refacerii unității creștine și apoi a codului canonic romano-catolic și apoi are loc armonizarea normelor și valorilor ortodoxo-occidentale, dialogul cu Roma. Bineînțeles că pentru refacerea unității creștine și politice europene toate încercările sunt binevenite și trebuie sprijinite, nu fără a lua însă în considerare și vasta experiență din ultimul mileniu. Cum s-a ajuns la decimarea și izolarea românilor de Roma, cum au încercat înaintașii să depășească barierele de comunicare și de cooperare cu apusul? De ce au eșuat mereu demersurile refacerii unității româno-occidentale? Care sunt șansele azi?

I. Prezentul - Sf. Augustinus, *Confessiones* XI 13,17 - este momentul în care trecutul se intersectează cu viitorul. Când ne referim la prezent, el e deja trecut, așa că nu-i de mirare că-s dubii chiar cu privire la capacitatea omului de a percepe realitatea. Evident că atunci când trecutul și viitorul sunt percepute simultan de conștiința umană avem de a face cu acum și azi, și bineînțeles că prezentul are diferite accente. Sunt vremuri în care primează în mod clar trecutul, în altele prezentul sau numai viitorul. Marile culturi spre sfârșit lor au în mod firesc nostalgia trecutului lor glorios. În Imperiul Roman târziu, când se părea că tot

ce era uman s-a exersat și exprimat, comunitățile creștine nu mai priveau spre trecut, nu-i interesa nici măcar prezentul, ci își puneau toată speranța în revenirea Mântuitorului Iisus, în Împărăția Cerurilor, în viitor.

Prezentul – Papa Benedictus XVI, Introducere în Creștinism - este marcat de schimbări similare ca în trecut, dar a căror dinamică depășește chiar invazia barbarilor. Suntem cu toții fascinați de dezvoltarea tehnico-științifică dramatică din vremea Războiului Rece și a globalizării.

1968 Revolta studenților inspirată de Marx plănuia raiul pe pământ, iar Teologia eliberării, răspândită mai ales în America de sud, părea că va schimba însăși imaginea Bisericii romano-catolice, în sensul dorit desigur de ortodoxo-comuniști.

În anul 1989 Lagărul comunist s-a autodizolvat pașnic pentru că marxist-leniniștii decuplaseră pe Dumnezeu de societate, munca de remunerarea ei, sexualitatea de procreare. Dar în mod surprinzător terminarea Războiului Rece și așa zisa tranziție n-au declanșat entuziasmul eliberator așteptat, pentru că refacerea unității creștine – est-vest - se lasă încă așteptată. Oamenii de astăzi în apus sau răsărit cred în progres, dezvoltare, secularizare nu în tradiție, ei speră, nu cred, ei vor un Imperiu al oamenilor raționali, liberi, progresiști, nu Împărăția Cerurilor.

Viitorul va fi al Împărăției oamenilor - egali, frați și liberi -, cum voia Revoluția Franceză sau al Bisericii, care e garanția demnității, libertății omului și care îl pregătește pentru Împărăția Cerurilor? Care-i viitorul românilor în Europa, a Bisericii Române Unite cu Roma, a Misiunii Române Unite din Germania?

II. Creștinismul Europei se subînțelege, el nici nu a fost menționat în Constituția UE, în care s-a integrat România scăpata de izolarea ortodoxo-comunistă, dar el este în răsărit în simfonie cu statul. Ortodocșii susțin stilul cezaro-papal al Împăratului ca monarh absolut și viceregent al lui Dumnezeu. Catolicii îl văd pe Papă ca vicarul lui Iisus și pe Împărat în Biserică. La greci Sfântul Duh purcede de la Tatăl, la latini de la Tatăl și Fiul.

O reprezentare grafică a ortodoxiei este cercul, în centrul căruia Împăratul și vicarul lui Dumnezeu sunt una, pe când în apus este elipsa cu două focare, Papa și Împăratul. Prima generează Despoția orientală, a doua Societatea civilă de neînțelese la ortodocși.

Entuziasmul pentru Societatea civilă mimată, economia de piață și democrație e la moldo-valahi de sorginte mistică, orientală, îi lipsește realismul pragmatismul occidental. După demontarea Cortinei de Fier au venit milioane de „căpșuari” românii la muncă în occident. Cum văd ortodocșii integrare europeană?

„Am primit cu multă speranță intrarea României în UE. Am socotit că dacă pe vremea Mântuitorului exista un Imperiu atunci și Europa / UE este organizată acum într-un Imperiu.

Iar Mântuitorul nu s-a impus Imperiului, ba din contra el s-a supus legilor lui. Acum trăim tot o revenire la Imperiu dar sub o altă formă de asociere a statelor în UE. Dorința pe care vrem noi, ca Biserica, să o exprimăm cu privire la UE este următoarea: dacă această Uniune va fi doar economică și politică, ea nu va rezista; dacă nu va avea suflet nu va avea nici viață. Căci, iată, Imperiul comunist s-a destrămat tocmai datorită faptului că nu a avut suflet. Așa că și UE credem că va rezista doar dacă va avea suflet creștin.” (PS dr. Teodosie Petrescu, Arhiepiscop al Tomisului, www.rom2.de, 8 martie 2007)

III. Unire vor toți și sunt chiar obligați în refacerea unității creștine, a Imperiului Roman, dar UE este continuatoarea tradițiilor Imperiului de Apus, a Sfântului Imperiu Roman de Națiune Germană. Cadrul juridic e dreptul roman, acquisul comunitar, 80.000 p. încă netraduse, de neînțelese la români, mai ales în est.

Românii aparțin din anul 395 Imperiului Roman de Răsărit, Sultanului turc, Țarului rus. Drama lor începe după ce grecii preiau puterea la Constantinopol și împreună cu slavii îi consideră de atunci indezirabili. Românii reamintesc de autenticul Imperiu Roman, nu de cel de imitație, greco-slav.

Azi, la sud de Dunăre mai sunt 10% români, la nord, au supraviețuit, dar li s-a impus o ierarhie străină, greco-pravoslavnică și sunt astfel în tabăra antioccidentală. Ei aspiră însă la statutul de urmași ai Romei. Originea, limba e latină, dar sistemul de valori s-a adaptat duhovniciei și soborniciei greco-slave. Aderarea la UE va sparge cercul vicios? Ce vor face moldo-valahi în UE?

Ortodocșii și occidentalii încearcă neîncetat depășirea Schismei din anul 1054. Cruciații refac Unitatea creștină după cucerirea Bizanțului 1204, dar la scurt timp eșuiază. Conciliul de la Florența 1439 reface Unirea, dar Constantinopolul cade 1453 sub turci.

Ardelenii fac Unirea 1700, dar greco-slavii o lichidează în 1948. Apoi pe ruinele războaielor religioase, a două războaie mondiale se reface Imperiul Roman pe consensul acquisului UE. Europa este o categorie cultural-religioasă și apoi una geografică. În acest sens să ne reamintim de câteva momente cruciale din istoria românilor, a Bisericii și Misiunii Române.

IV. Sa urmărim relațiile românilor cu occidentul, cu civilizația lor latină, să vedem punctele de vedere încă divergente, tabuizate, generate de perspectiva încă inconciliabilă dintre Roma și “a doua, treia Romă”, Moscova, Constantinopol.

Romanizarea Balcanilor, ocuparea Daciei de către Împăratul Traian a fost prima integrare în Europa. Apologia dacilor, grecilor și slavilor sunt forme disimulate ale antioccidentalismului, pentru că din sec. 8 slavii ajunși obedienți bizantinilor decimează romanitatea balcanică. Românii se refugiază în munți, pe coasta dalmată, insule, la nord de Dunăre și astfel se frânge atât legătura dintre români între ei, cât și mai ales a acestora cu Roma lor. Teza ca grecii sunt prietenii latinilor, ca slavii i-au exterminat pașnic pe

români, sau că aceștia s-au închinat de bună voie ierarhiei lor este punctul de vedere greco-slav, nu al românilor.

După diluarea elementului roman, greco-pravoslavnicii se extind și la nord de Dunăre și ridică în sufletul românilor ortodocși, o stavilă sufletească în calea aspirațiilor lor spre Roma. Orientarea românească spre occident este taxată și azi incompatibilă cu ortodoxia greco-slavă. Maghiarii din Panonia sparg însă marele blocul slav de la Baltică la Adriatică și îi eliberează astfel pe români de primejdia slavizării totale și încep ei prigoana împotriva schismaticilor ortodocși valahi.

Români nu acceptă nici până azi, că nu mai fac parte din civilizația Romei, ca maghiarii sunt mai latini decât ei sau că ungurii au venit în misiune apostolică romano-catolică să-i recivilizeze, să-i readucă cu forța la Roma.

De la unirea sub Mihai Viteazul 1600, la Unirea din 1700, la unirea lui Cuza 1859, la reîntregirea neamului din 1920, la vizita Papei Ioan Paul II la București 1999 și integrarea în UE 2007, de fiecare dată Roma dă romanității orientale o mână de ajutor, după care moldo-valahii întorc spatele și se folosesc de curente culturale occidentale laice, francmasonerie etc. și totul se năruie ca în legenda meșterului Manole și ei rămân în continuare tolerați la periferia Europei.

V. Expansiunea romano-catolică spre răsărit integrează Transilvania în Sfântul Imperiu Roman. Sub această presiune i-au ființat la sud Țara Românească și Moldova, cu mitropolii ortodoxe, pe picior de luptă cu romano-catolicii unguri și polonezi. Apoi turcii și grecii îi izolează complet pe români de occident. Dar cu sprijinul Papei și al Împăratului Roman, Mihai Viteazul unește Principatele, dar n-are tăria să le și pună pe harta Europei romano-catolice. Viziunea ierarhiei greco-ortodoxă învinge. Mihai e ucis, dar unirea sa rămâne un ideal luminos.

Celebrarea Unirii la 1 dec. – Ziua Națională - la Alba Iulia la statuia lui Mihai Viteazul incubă glorificarea refuzului de reorientare a Principatelor dunărene unite spre Roma. Confuzia între eșecul unirii valahilor lui Mihai 1600 și cea reală din anul 1918, a ardelenilor greco-catolici uniți cu Roma, bate la ochi.

VI. Liga Creștină, după învingerea turcilor la Viena 1683, crează în Transilvania condițiile unirii valahilor cu Roma. Egalitatea cu latinii a uniților cu Roma nu a fost însă acceptată de maghiari, ei rămân astfel tolerați. Sârbii, rușii, grecii, turcii subminau și ei unirea cu Roma. Dar greco-catolicii vin legal la studii în occident, descoperă latinitatea lor la Roma și ideile lor ajung și la București, lași unde se confruntă cu ideile greco-slave și cele culturale laice iluministe franceze.

După Adunarea de la Blaj din 1848, emanație a Școlii Ardelene, emanciparea devine reală, dar la scurt timp Viena acceptă dualismul austro-ungar și românii sunt supuși din

nou maghiarizării, mai ales că ierarhi ai Bisericii Unite au trecut pe nesimțite pe linia sau chiar în tabăra maghiară. În lupta de idei dintre uniți și curentul cultural iluminist francez, care provin din surse diferite, dar sunt ambele prooccidentale, moldo-valahii refuza Unirea cu Roma, optează pentru cel laic.

"Constituirea acestui stat român – scrie I.C. Brătianu lui Napoleon III - ar fi cea mai mare frumoasă cucerire, ce Franța a făcut-o vreodată afară din teritoriul sau. Armata statului român ar fi armata Franței în Orient, porturile sale de la Marea Neagră și de pe Dunăre ar fi antrepozitele comerțului francez, și din cauza abundenței lemnului nostru de construcție, aceste porturi ar fi tot odată șantierul marinei franceze; produsele brute ale acestor țări ar alimenta cu avantajul fabricile Franței, care ar găsi în schimb un mare debit în aceste țări. În fine, Franța ar avea toate avantajele unei colonii, fără a avea cheltuielile ce aceasta ocaziona." O strategie de apărare sau de trădare națională, o încercare de a abate atenția de la fondul problemei, revenirea la Roma?

VII. România devine într-adevăr o colonie franco-germană până când în disperare de cauză a optat de la Carol II la Nicolae Ceaușescu la dictatura de dezvoltare. Totuși, dacă până 1944 moldo-valahii se orientau cel puțin cultural spre vest, sub ortodoxo-comuniști s-a impus un antioccidentalism brutal. Au fost scoși din viața publică Titu Maiorescu, Octavian Goga, Lucian Blaga, Liviu Rebreanu, Mihai Manoilescu, Nicolae Iorga, Mircea Eliade, Emil Cioran, Tudor Arghezi, Ion Barbu, Ștefan Zeletin, Vintilă Horea, Gheorghe Brătianu, Constantin Noica etc. 8.000 de publicații interzise, 2.000 Biserici unite cu Romei trecute cu baioneta la religia Moscovei, zeci de mii de preoți, intelectuali prooccidentali supuși unui program de exterminare.

A urmat închiderea granițelor și îndobitocirea cu larg caracter de masă: "Din școlile elementare, de specialitate, dar mai ales din licee și facultăți trebuie să fie înlăturați profesorii de valoare care se bucură de popularitate. Locurile lor trebuie să fie ocupate de oameni numiți de noi, având un nivel de pregătire slab... la facultăți să ajungă cu prioritate sau în mod exclusiv, cei ce provin din cele mai joase categorii sociale, cei care nu sunt interesați să se perfecționeze la nivel înalt, ci doar să obțină o diplomă." (KGB. Istoria secretă a operațiunilor sale externe de la Lenin la Gorbaciov". Buc. 1994)

VIII. După 1989, desființarea Lagărului ortodoxo-comunist, Președintele Ion Iliescu – omul Moscovei - favorizează masiv curentele culturale laice prooccidentale și pravoslavnice cunoscute și amână reorientarea spre Roma. Asta dăunează atât legăturilor materiale cât și cele spirituale cu Europa, pentru că proiectul cultural laic nu poate reface dezastrul socio-economic sau înlocui legăturile spirituale cu Roma.

Prin reabilitarea curentului francmason laic și mobilizarea ex-regelui Mihai I pentru a ajuta integrarea în Europa se revine de facto la vechiul statut subaltern. Va redeveni România o colonie occidentală și Republica Moldova o colonie moscovită? Va facilita sau submina

aderare la UE Unirea cu Roma?

Papa Ioan Paul II vine la București sub Președintele Emil Constantinescu 1999. După un mileniu de izolare fizică și spirituală, pentru toți români, poate mai mult decât pentru alte neamuri, toate drumurile duc acum la Roma. Dar și în noile condițiile create de Sfântul Scaun, politică moldo-valahă, care a dus deja la prăbușirea României Mari, domină. Reorientarea de la Moscova spre Roma, ca și retrocedarea Bisericii e subminată. Duplicitatea și diversiunea laică prooccidentală moldo-valahă de astăzi este însă un alibi mai transparent decât în perioada interbelică, când:

"O țară adusă la sapă de lemn - Mihai Ralea în anul 1928 -, batjocorită și umilită. Un stat unde minoritățile protestează mereu, fiindcă li se calcă drepturile... o țară care și-a pierdut busola morală și dreptatea și care se zbate în expediente de aventură de la o zi la alta, între protestarea internă și disprețul străinătății. Căci nu este o ocazie în care țara noastră să nu primească reproșul, ori umilința străinătății."

Deosebirea dintre 1928 și 2007 e integrarea și speranța în UE.

IX. Antioccidentalismul românesc, oscilând între greco-pravoslavnic și proiectul cultural laic occidental, se adaptează din mers. Dacă grecii au păcălit UE, nimic nu-i împiedică și pe moldo-valahi să facă la fel. Și astfel se justifică amânarea refacerea unității în diversitate cu Roma a moldo-valahilor. Se trece cu vederea că Grecia trebuia apărată de comuniști ruși și turco-musulmani. Aceste condiții ale Războiului Rece au dispărut și nu au fost și nici nu sunt valabile pentru toți.

După această confuzie și în chestiunea maghiară, incompatibilitatea dintre ortodocșii și unguri a revenit la ordinea zilei. Conflictul din Ardeal este religios, nu rasial, maghiarii consideră însă religia și etnia lor vesteuropeană, superioară ortodocșilor. Românii se apără. Așa se amalgamează antioccidentalismul moldo-valah tradițional cu antimaghiarismul și mai nou, în era modernă și cu antisemitismul. Evreii sunt prin tradiție în tabăra maghiară, a occidentului.

De aceea nu-i de mirare că integrarea României în Europa prin Ungaria și-a găsit aderenți și la Budapesta, care și-a luat obligația de a sprijini Bucureștiul. UDMR luptă pentru emanciparea românilor, dar vrea autonomie. Tolați de o mie de ani, moldo-valahi sunt complexați și vizibil incapabili să se reprezinte singuri în vest? Biserica Unită e periferizată. Ortodocșii caută alți intermediari credibili în dialogul lor cu Europa? Rezultatul demersurilor e previzibil, penibil.

Moldo-valahi cu sau fără intermediari unguri, evrei, de bună sau mai puțin bună credință, recunosc implicit că sunt incompatibili cu occidentali. Așa ca eșecul integrării românilor în UE de facto este la fel de probabil ca antimaghiarismul, antisemitismul sau antioccidentalismul, care apar de la sine și vor fi alimentate și de tabăra greco-

pravoslavnică, evreiască interesată în a-i controla pe valahi.

X. Altă formă de a ocoli fondul problemei este teoria conspirației. Evreii conduc finanțele lumii și chiar destinele ei. Așa că dacă și occidentul e la mâna oculte, francmasoneriei iudaice, ce sens mai are o reorientare spirituală, dialogul cu Roma? Nu-i mai eficientă ploconirea în fața evreilor, stăpâni lumii, pe care o conduc din culise? Aici antisemitismul și antioccidentalismul merg deja mână în mână, după cum s-a văzut recent. Wiesel și Tismăneanu, evreii din SUA, au condamnat la rugămintea Președintilor Iliescu și Traian Băsescu antisemitismul și ortodoxo-comunismul.

Uniții, episcopul Iuliu Hossu, romano-catolicul Raoul Șorban au salvat de la moarte evrei prizonieri de maghiari și nemți. Suferințele exilului, a Misiunii Române, de ce sunt trecute cu vederea? Kominterniștii evrei, tatăl lui Tisminețki, erau agenții Moscovei, nu victime. Nu era oare mai legitimă Biserica Unită, Misiunea Română în exil să condamne și să ierte pe cel rău?

În eludarea unirii religioase și NATO e un alibi, ca și când adaptarea unor regulamente militare este similară cu armonizarea valorilor divergente dintre ortodoxie și occidentali. Se trece cu vederea ca românii au luptat alături de cruciați contra păgânilor din Asia. Cooperarea și coordonarea militară nu poate înlocui însă nici pe departe lipsa de coeziune spirituală. Așa că sub Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Ion Antonescu, Ion Iliescu și Băsescu, ostașii români sunt alături de cei occidentali / NATO, dar în afara civilizației lor.

Conduși de ruși, maghiari, evreii, turci, greci, armeni, țigani și nepregătiți să iese în lume prin ei însuși, de aceia duplicitari, la moldo-valahi, antimaghiarismul și antisemitismul au menirea a abată atenția de la presiunea, dominația reală a occidentului și de la necesitatea reorientării spirituale. Obediența românilor în fața maghiarilor, evreilor etc. creează confuzii.

Intermediari îi încurcă în fond și pe occidentali și pe ortodocși. După această duplicitate paralizantă în politica externă și marile privatizări exclusiv în favoarea investitorilor strategici străini au dus la prabușirea nivelului de trai. Românii, cei mai săraci din UE, au o pondere sub nivelul neamurilor de origine latină.

Cu o cultură de anonimă, ei ies în lume, adică în occident, numai individul cu muzica (George Enescu), știința (Mircea Eliade), filozofia (Emil Cioran), arta plastică (Constantin Brâncuși), literatura (Eugen Ionescu), tehnica (Henri Coanda), sport (Nadia Comaneci). Aderarea la UE va emancipa întreaga românită?

Un ajutor apusean, la care speră românii de la Revoluția făcută cu actori și regizori profesioniști, este în afara unui consens al normelor și valorilor, al dialogului cu Roma, un nonsens sau chiar contraproductiv. Pentru că, dacă s-ar acorda azi un sprijin substanțial,

real, ca țărilor catolice din fostul Lagăr, la moldo-valahi s-ar perpetua duplicitatea, credința în curentul cultural laic și ar justifica minciunile: vestul poate fi dus de nas franțuzește; păcălit grecește; lumea-i condusă de evrei; intermediarii vor scoate castanele din foc.

XI. În ciuda tuturor, integrarea românilor în civilizația creștinilor occidentali este inevitabilă. Biserica Unită are în acest efort un rol de avangardă, iar Misiunea din München a fost și va fi o placă turnantă a eforturilor de ai scoate pe moldo-valahi din groapa balcanică. Misiunea e un simbol al sprijinului necondiționat pe care-l oferă Roma românilor mai ales în vremuri de restriște. În cea mai neagră perioadă din istoria recentă a românilor, Misiunea e un focar de cultură, un far călăuzitor pentru exil și o speranță și pentru cei înrobiți în țară.

Pr. Zăpârțan, Pr. Florin Lupuleasa, Mons. dr.dr. Octavian Bârlea erau prezenți în toate acțiunile de sprijinirea a exilului, a mișcărilor culturale, ale scriitorilor și oamenilor de știință. Mons. Bârlea pune bazele Societății Academice Române, Academiei Româno-Americane, vorbește la Radio Vatican și publică lucrări fundamentale despre istoria românilor și mai ales prin periodicul Perspective.

Misiunea Română este expresia emancipării românilor prin Unirea lor cu Roma. Prima Unire din 1698 înlătură statutul toleranțelor valahi din Transilvania. În a Doua Unire de după 1700 maghiarii obțin de la Viena ca drumul valahilor spre Europa să treacă pe la ei. De atunci românii ori merg pe calea Primei Uniri, ca Inocențiu Micu Klein, Samuil Micu Klain, Gheorghe Șincai, Petru Maior sau Octavian Bârlea - ultimul Corifeu al Școlii Ardelene -, ori preferă a Doua Unire, mai comodă, cu ungurii, ca episcopii Ioan Bob, Ioan Lemeny sau chiar unii contemporanii. UDMR-ul e cea mai vizibilă expresie a acestui compromis.

Păcatul Bisericii Unite este că n-a ajuns la moldo-valahi, că a așteptat până ei se coc, după o expresie interbelică. Să nu uităm însă că ei au stat jumătate de mileniu sub Sultanul turco-musulman și Patriarhul grec din Fanar și stau și astăzi, la vest de Prut, sub Președintele Rus și Patriarhul din Moscova.

Moldo-valahii nu înțeleg Școala Ardeleană. Ea se bazează pe teologia Romei, dar la București și Iași au ajuns numai istoria și filologia, nu teologia Corifeilor, de aceia ei sunt văzuți ca iluminiștii. Este absurd a-i confunda pe teologii greco-catolicii insuflețiți de Roma cu ateistii francmasoni ai Luminilor, dar intelectualii moldo-valahi se orientează după Voltaire, Hegel, Marx și cred că ajung astfel, ajutați de UDMR, în Europa / UE. Greșit, argumenta Bârlea, în vremea când pentru astfel de idei se ajungea în țară la pușcărie, la Canalul morții.

XII. Vizita Papei Ioan Paul II la București, prima vizită la ortodocși a Patriarhului Occidentului, în a cărei suită se afla și Mons. Bârlea, a deschis tuturor românilor perspectiva UE. „Spre Înălțimi” și-a intitulat el sinteza operei sale de o viață: „avem desigur

Înalta datorie de a realiza unirea religioasă pretutindeni, atât în sferile înalte ale poporului român, cât și în întreg poporul. Unirea religioasă trebuie să devină norma de viață pentru întreg poporul român. Ea trebuie vestită acolo unde porțile ne sunt deschise, sau pe cale de a ni se deschide.”

„Unde ne sunt moștenitorii?” se întreaba Mons. Bârlea tot în Perspectivele sale și cerea Președintelui și Guvernului de la București „să poarte grijă să nu fim pe calea desființării (cum plănuia pentru poporul german Henry Morgenthau), cum se pare că mergeau lucrurile sub regimul comunist, ci spre folosul comunității românești și a celor din jurul nostru.“ Viitorul Bisericii Unite cu Roma le-a găsit clar formulat în felicitarea de Crăciun primită de la spiritul rector al Misiunii Române Unite din Germania în ultimul său an de viață: „Va urez și eu mulți ani fericiți împărțind daruri la cei din jur și orientându-i spre Împărăția Cerurilor.”

PER ASPERA AD ASTRA

3) "Biserica Unita a Preafericitului Lucian cardinal Muresan e persecutata" - e un neadevar flagrant, fiindca nu-i persecuta nimeni. Biserica uniata a fost interzisa in Ucraina sovietica din cauza colaborarii pe fata cu nazistii. Evident, in aceeasi linie au fost desfiintati in tot sistemul iar acum li s-au redat drepturile de cult. Ce vor ei sunt proprietatile preluate de biserica dominanta care nu vrea sa le dea. Iar guvernele actuale mizeaza pe biserica majoritara, din considerente "democratice", occidentale: nu cel ce ia majoritatea voturilor guverneaza? Si daca da, de unde vine majoritatea voturilor ? Dar ce are asta cu ortodoxia ca religie ?

Viorel Roman: Punctul de vedere nereligios, ateu privind istoria si modernizarea tarii sunt bine cunoscute in Romania, pentru ca o perioada lunga de timp erau dominante, de aceea incerc sa prezint, bineinteles cat mai succint o alta perspectiva, mai putin familiarizata celor din Lagarul greco-pravoslavnic, din spatele fostei Cortine de Fier, dupa cum se poate vedea mai jos.

Stat neutru din punct de vedere religios sau teologic, cum se afirma in discursul societatii civile, pentru a justifica aportul liberer cugetatorului ateu Ion Iliescu si a prim-ministrilor evreii Petre Roman si Mihai Razvan Ungureanu, este o fictiune, pentru ca el are la baza o falsa constiinta, generata de escamontarea valorilor, judecatilor religioase pe care le-a facut in prealabil.

Presedintele Traian Basescu, Preafericitul Daniel de la Bucuresti si papa Benedict XVI cu noul sau cardinal in inaltul Senat al Succesorului Sf. Petru, Preafericitul Lucian de la Blaj, Mica Roma, au viziuni foarte diferite privind statul si biserica.

Cine-i patronul statului roman Sf. Petru sau Sf. Andrei? Episcopia de la Constantinopol a fost justificata prin prezenta sediului Imparatului, ceea ce n-a fost acceptat de Roma unde

Sf. Petru este venerat ca vicar a lui Isus si primul episcop al Romei. Incercarea Bizantului de a crea o genealogie similara cu Sf. Andrei este discutabila.

Sunt aceste viziuni din est si vest compatibile? Respira plamanii crestini, cel oriental si cel occidental, armonios? Bat aceste doua aripi sincron si au ele puterea de a-i scoate pe moldo-valahi din groapa istorica in care sunt prizonieri de o mie de ani, sau lipsa de dialog, de comuniune, blocheaza emanciparea romanilor ajunsi formal in Europa, UE?

In conceptia ortodoxa statul este condus de un rege si preot (Geneza 14,18) in simfonie cu Biserica. In occident statul si sfera politica sunt autonome, biserica e separata de stat. Papa si imparatul impart puterea.

Intr-o reprezentare grafica, in lumea ortodoxa statul si biserica, regele si patriarhul, sunt in centru si formeaza un cerc. In occident avem o elipsa cu doau centre de putere, papa si imparatul, biserica si statul care trebuie sa se corecteze mereu reciproc, pentru ca somnul religiei produce monstria, conducand la dominatia unui totalitarism ateu.

O alta deosebire marcanta intre est si vest este nationalizarea, implicarea ortodoxiei in problema nationala, sacralizarea ei. In vest, nationalismul a fost lipsit de dimensiunea sacrala inca de la Revolutia Franceza. In occidentul activ mantuirea nu este posibila in afara bisericii, in orient ea este posibila doar contemplativ, in pustie. Vestul sarbatoreste mai ales indumnezeirea omului, craciunul, ortodoxul pasteale, urcarea la cer.

Idealul monastic, Athosul ortodox, nu ofera un model institutional de tip apusean, pentru ca este prin definitie antiinstitutional, deopotri va anarhic in privinta statului si cu o mare doza de neincredere chiar in ierarhia proprie, bisericeasca. Modernitatea este astfel nu de rare ori vazuta ca o incercare a satanei. Lumea moderna cu institutiile ei este un produs genuin romano-catolic si a protestant. Etica ortodoxa nici nu si-a pus problema unui comportament laic contractual, cetatenesc si respinge modernitatea individualist-liberala. Vezi discutia dintre sindicatul preotilor ortodocsi olteni Pastor cel Bun si BOR.

Institutiile, regulile formale si informale, statul si biserica, influenteaza comportamentul in asa masura ca de ele depinde succesul economii nationale. Dupa esecul Imperiului Habsburgic au aparut state nou, care au facut parte din imperiul occidental si din cel trus sau otoman. Studiul Life in transition a demonstrat ca cetatenii din partea catolica a Balcanilor, Romaniei cred mai mult in institutiile statului, decat ortodocsi, care n-au cunoscut logica occidentala. Asta explica de ce la Praga sau Varsovia economie de piata, democratie functioneaza pe cand la Bucuresti, Chisinau, Kiev, Moscova, nu.

Vizita papei Benedict XVI si construirea Catedralei mantuirii neamului, langa Palatul lui Nicolae Ceausescu, vor delimita si armoniza frontierele celeste si terestre ale tuturor romanilor. Cerul fireste n-are limite, granite, dar cine se uita la realitatea pamanteana, vede umbrele frontierelor celeste si nori sumbrii, ca la slavii de sud, unde acelasi neam cu

aceiasi limba, croatii catolici se razboiesc cu fratii lor, sarbii ortodocsi. Conflictul religios dintre israeliti, suniti si siiti in Orientul Apropiat si Mijlociu este fara sfarsit. Musulamni vor chiar sa interzica arabilor crestini sa-l pomeneasca in liturghie pe Alah. Marile conflictele sunt religioase, tot asa cum aliantele durabile, credibile sunt numai ale partenerilor de aceiasi credinta.

Romania este de jure in mai toate organizatiile occidentale. Moldovenii, cu toate ca au un Mitropolit moscovit, isi doresc, ca si valahi din Serbia, aceiasi orientare, dar asta nu schimba faptul ca greco-pravoslavnicii au o alta viziune decat occidentali asupra lunii, vietii, mantuirii. Singura lor oportunitate de a iesi in lume a fost vizita generoasa a papei Ioan Paul II, care a acceptat toate conditiile de la Bucuresti stiind ca are de a face cu latini izolati si traumatizati de la Marea Schisma, in Gradina Maicii Domnului. Dar oferta, mana intinsa a Romei a ramas pana acum fara raspuns.

Revolutia din 1989, democratia, economia de piata, societatea civila sunt Forme fara fond. Ati mintit poporul (poate si pe occidentali) cu televizorul!! La Revolutie filorusii i-au inlocuit pe nationalistii olteni. O alternativa prooccidentala credibila nu exista fara Biserica unita cu Roma interzisa de ortodocsii sprijiniti de Stalin. Mimarea apusului cu reforme pe hartie a esuat. Nu numai Presedintele Frantei cand il vede pe omologul sau roman o ia la fuga. Creditul greco-ortodocsilor a scazut in ultimele atat de dramatic, ca si ei se intreaba pe buna dreptate daca mai merita maimutarea, acceptarea umilintelor si a mofturilor din vest. N-ar fi mai buna o dictatura sanatoasa a legii, decat o democratie bolnava, se intreaba nu numai Corneliu Vadim Tudor.

Clasa politica moldo-valaha se legitimeaza mereu cu am primit ordin de la Constantinopol, Berlin, Moscova, FMI, UE, fara sa ascunda ca este azi in pectore adepta modelului pravoslavnic, autoritar si autocefal a lui Putin. China mandarinilor rosii, India castelilor fara de scapare si Rusia supusilor lui Putin au succese si nu sunt democratice, adepte ale economiei de piata si nu intretin nici macar parazitii societatii civile. Pe de alta parte modelului Made in SUA sau cel vesteuropean a pierdut din atractivitatea din timpul Razboiului rece, pentru ca nu mai face fata drepturilor handicapatilor, imigrantilor, femeilor, somerilor, pensionarilor. In fond lipseste acum elanul marelui proiect al refacerea unitatii crestine. In locul lui, a unitatii dintre ortodocsi si occidentali s-a instaurat o dictatura a relativitatii paralizanta si un sentiment general de jena generat de pierderea unei mari sanse istorice.

In ciuda tuturor, romanii se folosesc de libertatea de miscare din Europa. In cinci ani ei au trimis acasa 35 miliarde de euro. 30 de miliarde de euro ofera UE pentru modernizarea Romaniei, din acestia s-a folosit numai cateva. 2009 FMI a pus la dispozitie 20 de miliarde de euro pentru a preintampina criza. Occidentali ii sprijina pe romani, oricum ei nu mai pot parasii tabara UE/FMI/NATO pentru ca s-ar prabusii in gol: dezmembrarea tarii, mizerie

materiala, convulsii sociale, dictatura. De aceea singura lor speranta este in Biserica si in vizita papei Benedict XVI. Pentru ca fara un dialog in vederea Unirii, nu ca in anul 1700 sub patronaj nesincer austriac, maghiar si adversitate pe fata greco-pravoslavnică, ci cu toate drepturile si indatoririle unui stat crestin cu frontiere celeste si terestre garantate de Roma si lumea occidentala, din care va face parte nu numai de jure ca pana acum, ci si de facto, model pentru toate tarile ortodoxe din Balcani.

4) "Este normal ca greco-ortodocsii dupa cinci sute de ani de cea mai corupta si stupida administratie din lume, cea turco-fanariota nu au cum avea un stat compatibil cu Europa occidentala". Aici sunt necesare nuanțari pe cateva directii:

4.1) Principatele romane au fost sub administratie turco-fanariota doar 100 de ani, in rest s-au administrat cam singuri. Nu cred insa ca nivelul de coruptie era altul decat in occident. Posturile se cumparau de la voevod, sultan, vizir, suzeran occidental, in acelasi mod peste tot.

4.2) Compatibilitatea la nivel formal e perfecta - occidentul a recunoscut-o inchizand capitolele de negociere - iar la cel informal, nuantele difera. De exemplu, lena intelectuala e mai pronuntata in occidentul care cauta studenti asiatici pentru universitatile sale, deoarece progeniturile romano catolice nu mai vor sa faca studii de inginerie si medicina.

4.3) Administratia turcilor era net mai buna decat cea occidentala pentru ca imperiul (sfant!! ha-ha-ha!) exista doar pe hartie, in rest, cel putin in Germania fiecare printzisor avea propria lui vama. Cat despre Franta, a dat ea ceva "imperului" ? Sau chiar Anglia, avea ea in secolul XVII, o administratie si o colectare de impozite si taxe de pe teritorii intinse de nivelul Imperiului otoman ?

Viorel Roman:

Sa privim falia care desprte estul de vest

Sa privim mai atent falia intre estul greco-ortodox si vestul romano-catolic / protestant:

- In est domina agricultura, cultura rurala, semi-urbana de subsistenta, in vest tehnologiile industriale avansate, cultura urbana;
- Salariile, productivitatea, participarea politica, mobilitatea profesionala, diferentierea sociala, sunt in est modeste, in vest ele inregistreaza valori ridicate;
- Organizarea sociala este in est simpla si informala, in vest, sofisticata;
- Controlul social este in est direct, personal, in apus, indirect, birocratizat;
- Crestinismul este in orient al statului, in vest, domina secularizarea;

- Vestul are valori universale, estul particularistice.

Rezultat a o mie de ani de schisma, de evolutie separata a ortodoxiei de catolicism, dihotomia valorilor genereaza societati diferite. Cum ar putea fi depasit inpasul? Pentru ca expansiunea schimbului de marfuri si servicii, stiintei si culturii occidentale, dreptului roman, contractelor si organizatiilor rationale, intr-un cuvînt capitalismul intra periodic in conflict cu normele, valorile, organizatiile, culturile, pe scurt religia din Europa de Est.

Primul strateg al tranzitiei spre civilizatia apuseana, Max Weber vede capitalismul ca un produs al eticii protestante a muncii, imposibil de a-l implementa in ortodoxie. Si intru-cît normele si organizatiile greco-ortodoxe s-au consolidat in 2 milenii, e greu de presupus ca vor fi in stare sa se adapteze mobilitatii, productivitatii, rationalitatii cerute implacabil de Capital (Karl Marx). De aceea ortodoxo-comunistii luptau pentru o piata mondiala, inpotriva religiilor, opiu pentru popor, dar in mod sigur redutabile bastioane de rezistenta inpotriva logicii Capitalului fara frontiere, imperialismului si globalizarii.

Daca defunctul Lagar ortodoxo-comunist moscovit, Cortina de Fier institutionaliza incompatibilitatea dintre est si vest, dintre ortodoxie si capitalism, in tranzitia de dupa '89 se trece usor cu vederea ca doua societati nu pot face o casa comuna europeana fara o strategie de armonizare a normelor si valorilor divergente. Si pentru ca ortodocsii in colectiv nu (re)cunosc Acquis-ul, forma laica a codului canonic romano-catolic, ei se tem de necunoscut si aspira la aderarea la UE mai mult instinctiv decat rational. Dorinta de integrare e fara indoiala sincera. In schimb prezentarea normelor occidentale abstract, in afara sistemului de drept romano-catolic, ca si efortul ortodox de a eluda fondul religios al integrarii, de a inlocui dialogul cu Roma cu paleative culturale e contraproduktiv.

Cum poate fi depasit barajul de comunicare, cooperare si coordonare a activitatilor greco-ortodoxo--occidentale? Religia este cheia, fundamentul comportamentului social-economic, asa ca unificarea Europei numai pe baza unui acquis tehnocratic si abstract, fara reunificarea normelor si valorilor crestinismului rupt in doua de o mie de ani e inca iluzorie. Sa ne reamintim ca interdependenta religie-societate a fost o jumatate de secol tabuizata in Lagarul comunisto-ortodox si denuntata ca misticism retrograd si reactionar. Asa ca nu-i de mirare ca ortodocsii ocolesc inca cu teama aceasta problema.

De la Weber, Marx exista o continuitate in abordarea barierelor de comunicare si a conflictelor generate de culturile religioase. Samuel P. Huntington in Civilizatii in conflict prevede conflictul cu islamul din Afganistan si Irak. Niall Ferguson de la New York University vede si azi in stagnarea economica din Germania un rezultat al diminuarii eticii protestante. Barro si McCleary, specialisti de la National Bureau of Economic Research al USA, au colectat date si au analizat relatia dintre credinta in Dumnezeu, rai si iad, frecventarea lacaselor de cult si dezvoltarea economica in 59 de state.

Universitatea din Michigan face o clasificare periodica a culturilor, in spatele carora e intoadeuna o religie dominanta, pe baza a patru valori; rational-seculare; traditionale; de supravietuire; de autoexprimare.

- Europa catolica. Gradul de libertate, de autoexprimare este mare, iar intre valorile rationale, secularizate si cele traditionale exista un echilibru. Stabilitatea sociala, sistemul de asigurari sociale a tot cuprinzator face ca valorile de supravietuire individuala sa fie slab dezvoltate.
- Europa protestanta. Aici atit gradul de libertate personala, de autoexprimare, cît si cel al valorilor rationale, secularizare sunt cele mai ridicate din lume. La fel ca in Europa romano-catolica si din aceleasi considerente, valorile de supravietuire individuala sunt slab dezvoltate.
- Europa ortodoxa. Fara un sistem social functionabil, capacitatea de supravietuire a rusilor si românilor este cu totul remarcabila, a moldovenilor e, in strinsa concurenta cu a rusilor, poate cea mai ridicata din lume. In România normele traditionale sunt mult mai pregnante decit cele rationale, secularizate. Ca urmare capacitatea, vointa de autoexprimare are valorile cele mai scazute din lume.
- Tarile anglofone. Gradul de libertate, de autoexprimare este similar, la nivelul tarilor protestante euro-atlantice, dar nivelul valorilor rationale, secularizate este mult mai redus. Mai ales in S.U.A. domina valorile traditionale.
- America de Sud. Catholicismul lationo-american este o inbinare a valorilor traditionale cu cele de libertate si autoexprimare, dar ponderea celor traditionale este clar dominanta, in asa fel ca se deosebeste marcant atit de America de Nord cit si de Europa, de unde au venit colonistii spanioli si portigheji.
- Tarile confucianiste. Religia asiatica este in cautarea unui echilibru, armonie in relatiile umane, dupa modelul astrala sau cel din natura. Asa ca gradul de valori seculare, rationale este foarte ridicat, la nivelul tarilor nordice europene. In plus exista un echilibru intre valorile de supravietuire si cele de autoexprimare.
- Asia. In tarile in care s-a raspindit religia abrahamica, a unui Dumnezeu unic si abstract, domina atit valorile de supravietuire cît si cele traditionale. Asa ca valorile si normele libertatii individuale, de autoexpresie si cele legate de secularism si rationalism sunt inca subdezvoltate.
- Africa. In tarile in mod traditional animiste sau convertite in perioada coloniala la crestinism sau mahomedanism domina valorile traditionaliste si de supravietuire. Cele de libertate, de autoexprimare si cele rationale, secularizate sunt cele mai subdezvoltate din lume.

În completarea modului nordamerican de a percepe și clasifica normele și valorile dominante în culturile religioase, să trecem în revistă și cinci principii ale școlii sociologice de la Frankfurt.

- Principiul reciprocității. În fiecare societate umană există un cod de comunicare, reguli clare după care se fac cadouri, se salută, se acceptă, se exclude, se fac complimente, se jignesc etc. Astfel ajung oamenii în final să-și coordoneze activitățile și să coopereze pozitiv, adică să facă căsătorii, afaceri, organizații stabile, sau să coopereze negativ, să divorțeze, să intre în conflict, război etc.
- Principiul preferinței. În fiecare societate se face în permanență judecătoria de valoare, o departajare între bun și rău, între tolerabil și intolerabil, se moralizează permanent și de regulă învinge ceea ce a fost din totdeauna, sfânta tradiție. În relațiile noastre preferăm sau respingem. De aceea s-a instituționalizat toleranța pentru celălalt, care merge până la a crede că și în științele sociale este posibilă lipsa de prejudecăți.
- Principiul identității colective. Societățile umane au granițe - unii sunt acceptați, alții sunt excluși. În numele individualismului, cosmopolismului, globalizării putem desigur protesta, dar fără mare succes.
- Principiul camuflării și al comunicării subtile, indirecte, sau al tabuului. Toate societățile umane au un cod de comunicare în care este implicat, totuși foarte clar definit, ceea ce se poate spune și ceea ce este după aceea, interzis, tabu. Chiar și cei care luptă împotriva taburilor, de regulă le reformulează, modernizează pe cele vechi sau creează unele noi, cum a fost cazul iluministilor, sau mai recent, al comunistilor, al globaliștilor.
- Principiul consecințelor fatale. Fiecare acțiune, întreprindere umană are ca urmare o consecință mai mult sau mai puțin dorită, care la rândul ei generează altele la fel de puțin controlabile ș.a.m.d. În trecut acest lant al slăbiciunilor era definit ca ceea ce ți-e scris, soarta sau destin. În zilele noastre, în era individualismului, acest principiu oarecum fatalist este controversat pentru că omul modern crede că totul depinde de el.

Fundamentul cultural al normelor și valorilor, al organizațiilor este codul religios al societății, după cum se poate observa folosind modelul american și principiile germane. Adevărul implacabil cu care s-au luptat imperialiștii din secolul 19, comuniștii din secolul 20 și se confruntă în zilele noastre teoreticienii și practicienii globalizării, ai integrării în UE. Pentru că fără o armonizare a valorilor ortodoxiei cu cele ale Occidentului integrarea social-economică, a organizațiilor din est și vest este iluzorie. Greco-ortodocșii ori se reorientează și reorganizează după achizițiile comunitare occidentale, ori rămân la periferie Europeană. Chestiune veche și bine cunoscută, din păcate azi politic incorectă.

De un mileniu se pune problema refacerii unității creștine și numai apoi a celei politico-administrative în Europa. În prezent se procedează exact pe dos. Se implementează

acquis-ul UE, forma laica a codului canonic romano-catolic si apoi, sau în cel mai bun caz concomitent, va avea loc cindva si armonizarea valorilor. In tranzitia culturii organizatiilor greco-ortodoxe spre modelul UE se introduc de peste un deceniu legi, institutii occidentale in speranta ca forma va genara fondul, dar pentru ca se ocoleste inca dihotomia valorilor, normelor, pe scurt dimensiunea religioasa a integrarii in Europa, rezultatele sunt sub asteptari, sau periculoase ca deraparea financiara a greco-ortodocsilor.

5) "Promovarea prim-ministrilor evrei Roman si Ungureanu sau a tiganilor romi Iliescu, Nastase...". Fraza asta este cea mai mare neghiobie colportata a cercurilor neolegionare care popimea ortodoxa dar si catolica e prezenta din plin. Repet, pentru a nu stiu cata oara: Petre Roman e evreu doar dupa tata, mama e spaniola (ce-i drept comunista atee si nu catolica), Ungureanu e roman get-beget iar Iliescu si Nastase sunt, evident, romani, cum reiese din toate actele lor.

Viorel Roman: O problema a evreilor si tiganilor in occident nu exista, cu atat mai mult sare in ochi ca la Bucuresti ea este legata de faptul ca ei sunt folositi de rusi ca intermediari atat la Revolutiile din august 1944 cat si la cea din decembrie 1989.

Atat Ana Pauker, Silviu Brucan, Roman / Neulander cel Batran 1944 si cel Tanar 1989, la fel Tismaneanu cel Batran si cel Tanar, cat si Ion Iliescu, Adrian Nastase, Vanghelie, Voicu, Georgescu din 1989 sunt purtatorii drapelului Moscovei. In afara de asta, mai grav este incapacitatea moldo-valahilor de a tine pasul cu lumea, de a se conduce, administrativa ceea ce genereaza fantezii nationaliste, legionare, cu maduva ordodoxa, antioccidentale, antirusesti, antisemite si xenofobe.

In ceea ce priveste elita evreiasca din perioada ei de glorie este bine documentata. In Zidokomuna, evreii si comunismul, cazul Romaniei, 1944-1965, Iulian Apostu de la Universitatea din Bucuresti, documenteaza pe 349 p. rolul evreilor, a 3.340 de mari personalitati, care au dominat societatea in perioada de tranzitie de la vest spre est in Lagarul Comunist, in spatele Cortinei de Fier

Elita tiganeasca nu este inca prezentata exhaustiv, poate pentru ca e la putere si face, de bine de rau, tranzitia inversa, de la est spre vest. Dar pe internet se pot gasi informatiile: Ion Iliescu – mama sa originală, Maria Cioaba, l-a părăsit de mic, a fost crescut de o româncă din Rozavlea. Maria Cioabă a fost bucătăreasa lui Ana Pauker, iar Ion Iliescu prin mama-sa este văr de-al doilea cu fostul Împărat al țiganilor Cioabă al III lea. Adrian Năstase – fost ministru de externe, fost premier, bunica sa din Tărtășești este tuciuire – jumătate din comună este țigănească. Mădalin Voicu, politician si Florin Georgescu, ministrul actual de finante, reprezinta etnia tiganeasca romanes in parlament si guvern. Văcăroiu – fost premier, țigan din Ismail, sudul Basarabiei, actualmente în Ucraina. Marian Vanghelie, șef PSD București – țigan evreu. Adrian Severin, fost ministru de externe –

țigăni evrei. Andrei Pleșu – fost ministru al Culturii, al Externelor, consilier prezidențial – țigăni evrei din Brăila.

Politica Partidului Comunist de promovare a evreilor și țiganilor, a minorităților în general are o explicație: manualul NKVD/KGB utilizat de partidele comuniste din blocul sovietic, anexe ale Moscovei. Între instrucțiuni se găsesc explicații amănunțite cu privire la modalitățile de control a “băștinașilor” din țările ocupate de sovietici. Utilizarea minorităților, motivate de ura pe majoritate, reprezintă o metodologie standard. 90 la sută din conducerea Partidului Comunist din România, în perioada anilor 50 era formată din alogeni – unguri, evrei, țigani.

Aceiași metoda și același personal străin de majoritatea ocupată, așa numiții creoli, erau folosiți și de imperiile occidentale în coloniile lor.

6) "Folosindu-se de invazia de țigani spre vest, statul..." Invazia asta e datorată "liberei circulații" impuse de occidentali. Ia să blocăm noi circulația, câte ONG-uri occidentale ar sări în apărarea lor? Cam câți sărăci sunt expulzați câte unii? De ce nu închid granițele pentru astia "insemnați"? Nu vor să se murdărească pe mâini și compensează cu propagandă asta infectă de tip catolic la care nu știu de ce te înhami și tu?

Viorel Roman: După 1989 sute de mii de țigani au venit în occident cu aprobarea autorităților de la București. Fără resurse materiale pentru a putea trăi civilizată ei sunt nevoiți să cerșască sau să fure pentru a supraviețui. Mai grav, foarte mulți au renunțat, cu cardășia Bucureștiului, la cetățenia română pentru a deveni apatrizi și beneficia de asistență socială, ceea ce a creat o reacție antiromânească. De două decenii țiganizarea României este astfel o temă de actualitate și în țară și în străinătate, de aceea reproduc mai jos un Apel a unor intelectuali români de pe internet și trei articole proprii.

Tigani. Apelul intelectualilor români

Presa din Franța a început să ne catalogheze țigani acum 15 ani. Presa din Italia nu ne scoate din țigani, iar elvețienii ne spun ciori și corbi. Norvegienii se plâng că sunt victime ale înșelăciunilor din partea țiganilor români care le vând cupru pe post de aur. Toate aceste națiuni au însă un numitor comun: presa locală, ziariștii din aceste țări, își apar conaționalii, arătând cu degetul România, națiune care în proporție de 70 % ajunge în Europa să se identifice cu sintagma de “Tzigania” sau țara țiganilor europeni. Cum s-a ajuns aici? Nu discutăm despre impotenta diplomatiei românești care, și-a făcut o tradiție din a fi una din cele mai, nu slabe, ci fricoase, lipsite de reacție diplomatice europene, care nu face nimic să apere poziția românilor în lume (în Elveția ciorile de români sunt striviți în presa de o săptămână și nu există încă nici o reacție oficială a MAE, ca doar de aia plătim taxe și impozite), ci discutăm despre faptul că, în România, este poate singura

situatie in care mass-media, nu numai ca nu ia apararea romanilor care tind sa fie identificati cu etnia rroma, insa promoveaza o Romania manelista.

Discutam cu un prieten, manager la o companie elvetiana din Romania, care, pe marginea atacurilor la adresa romanilor din Elvetia, mi-a transmis aceste lucruri:

“Draga Iulian, Vad si remarc, pe buna dreptate, ca romanii sunt supusi unui tir de acuzatii ingrijoratoare in Elvetia. Sincer este prima oara cand in tara mea, conationalii mei se pronunta cu asemenea agresivitate la adresa unei natiuni europene, insa, hai sa vedem cum s-a ajuns aici. Eu, stii bine, lucrez si locuiesc in Romania de 5 ani. Dragule, sunt socat de faptul ca, in presa romana, nici macar un singur ziar nu a scris editoriale de atitudine fata de linsajul mediatic la care sunteti supusi in Elvetia. Sunt surprins sa vad ca oficialii din politica voastra externa se fac ca nu vad si ca nu aud, si nu se declara, oficial, macar ingrijorati de escaladarea acestor lucruri la adresa romanilor in presa elvetiana.

Pai daca voi nu va aparati, cine sa va apere? Stii de exemplu faptul ca, au existat luari de pozitie din partea presei germane, adica au ajuns ziaristii nemti sa-i apere pe romani, in vreme ce ziaristii vostrii nu spun nimic? Pentru un elvetian este o chestiune ciudata, pe care o poate elucida doar traind in tara voastra. Pentru ca, sa ma ierti insa, programele voastre TV abunda de productii centrate pe imaginea tiganilor.

De Revelion am vazut o chestiune groteasca, am vazut cum niste valori istorice ale romanilor, erau jucate de catre niste celebritati locale carora voi le spuneti manelisti. Fetita mea, invata la scoala germana din Bucuresti, iar colegii ei, discuta in pauze despre aventurile unei printese in filmul Inima de Tigan.

In ziarele voastre, nuntile, divorturile si viata tiganilor fac cap de afis, astfel incat intreaga imagine a tarii este construita in jurul lor, astfel incat, cum vreti sa nu fiti identificati cu ei; adica, cultura voastra ca popor deja este asimilata de cultura tiganilor romani, si cred ca este un eveniment unic, in care o etnie fara civilizatie sa domine un intreg popor si aici ma refer la faptul ca, vina o poarta mass-media care este centrata si preocupata sa faca audienta, exacerband la maximum imaginea tiganilor, astfel incat, in mod firesc tara voastra a ajuns sa fie asimilata cu locul de bastina al tiganilor europeni.”

Sinuosul drum al lebedei din Austria catre gratarele faraoanelor si magraonilor a trecut invariabil prin presa romana. Iata ca aceasta goana dupa audienta, care implica scoaterea in prim-plan al non-valorilor, al manelistilor, au adus Romania la stadiul de cultura facuta sub coviltirul carutei.

Mega-productii gen Inima de Tigan sau Regina, nu trebuie sa uitam ca au avut audienta maxima de exemplu in ziua alegerilor, atunci cand ROMANII [nu rromii] nu fost mai preocupati sa nu rateze episodul respectiv, decat sa isi exercite dreptul la vot. Am facut aceasta paralela pentru ca, in cursul acestei dimineti am discutat telefonic cu Ambasadorul

Romaniei la Berna.

D-ul Sava, s-a declarat incantat de faptul ca sunt preocupat de imaginea romanilor in Elvetia, si sincer mi s-a parut a fi un diplomat, care este plin de intentii bune, insa este cam legat de maini si de picioare. Asta pentru ca, dansul mi-a spus ca a informat MAE despre ceea ce se intampla in presa elvetiana la adresa romanilor s-au lipit ostentativ afise infatisand ciorile de romani inclusiv pe strazile oraselor elvetiene si asteapta o reactie a oficialilor romani. Insa, interesante sunt cifrele avansate de domnia sa, care ne demonstreaza faptul ca, Elvetia chiar era ultima tara din Europa care avea dreptul sa ne catalogheze drept ciori, si sa discute, despre un referendum care sa interzica cetatenilor romani, dreptul la libera circulatie pe teritoriul tarii lor.

Astfel pe piata muncii din Elvetia exista circa 750.000 de muncitori straini, in aceasta tara posibilitatea de a muncii la negru fiind redusa. Din acesti 750.000 de muncitori straini din Elvetia, doar putin peste 3.900 sunt romani, adica sub un procent, astfel incat prezenta romanilor este extrem de redusa. Insa, din acesti 3.900 de romani care muncesc in Elvetia, si din cauza carora nu mai au loc sa respire elvetienii, in proportie de 90 % sunt oameni de o inalta probitate profesionala si morala: manageri MBA, profesori, medici adica romani care reprezinta cu cinste tara noastra.

Este evident, astfel, faptul ca, cel putin in cazul acestor atacuri xenofobe din presa elvetiana, MAE trebuia sa intervina, pentru ca romanii se simt efectiv abandonati de toata lumea, adevarati fii ai ploii.

Un profesor roman care preda la catedra unei universtitatii din Berna imi spunea : "Am invatat la Oxford, predau de peste 20 de ani, insa nu am crezut ca o sa apuc ziua in care, la curs, studentii sa ma intrebe daca nu cumva si eu am rude tigani in familie! Nimeni nu ne apara, nici presa romana, nici autoritatile romane, nimeni, astfel incat nu ne mai ramane decat sa ne punem cenusa in cap, sau sa renuntam pur si simplu sa mai declaram ca suntem romani! Inainte de '89 eram priviti cu simpatie aici, noi romanii, eram considerati oameni eminenti, insa in numai 20 de ani, am ajuns sa primim in bloc eticheta de tigani. Si cum sa nu o faca, daca in presa romana nimeni nu vorbeste de romanii de succes, de romanii inteligenti, si asta pentru ca ziarul se vinde numai daca il are pe prima pagina pe Guta, Minune, etc.

Eu refuz sa ma las manelizat, insa asta se pare ca este echivalent cu a renunta sa ma mai consider roman.

Tara mea se cheama Romania, nu Rromania!"

Tiganizarea Romaniei

A) Ion Iliescu provine din "Tigania" Oltenitei, Adrian Nastase 50% din Tartasesti, Vanghelie 100% de Bucuresti. Toti sunt fara indoiala intelectuali integri si de cea ma buna calitate Inpotriva agresiunii rationalitatii occidentale, tiganii si moldo-valahii sau aliat, mint si fura pe fata si se organizeaza in structuri de supravietuire informala. Tiganizarea tarii nu mai poate fi mascata. Coruptia, minciunea si furtul sunt deja forme de protest social general acceptate. Manelele si modul de viata al romilor sunt dominante. Scriitorul Paul Everac regreta intr-un articol din "Natiunea" ca nu face si el parte din tiganie. Cine vine din vest, la Timisoara vede un cartier rezidential in still baroc-tiganesc. In drum spre orient palate cu turnulete, simboluri heraldice tiganesti, sunt la tot pasul. In capitala procentul tiganilor este remarcabil; oricum ei dau tonul in prezent, in toate. In aceste conditii liberale, social-democratice nu-i de mirare ca tiganii si mai ales moldo-valahii aleg tiganii in functii de conducere si trimit sute de mii spre vest. Occidentalii ii percep pe moldo-valahi ca tigani, mai ales pentru ca ei refuza crestianismul occidental si se ascund dupa deget, in spatele romilor. Acesta e inceputul, ei se poarta inca cu manusi, dar in situatii de limita occidentalii stiu ca moldo-valahii ortodocsi sunt de un secol duplicitari ca tiganii bagati in fata, si nu vor mai avea ingaduinta de azi. Ei dau permanent o mana de ajutor ortodocsilor moldo-valahilor, la Unirea din 1600, 1859 si 1918, la 1989 si integrarea in UE, dupa care ei cred ca sunt "occidentali" sau "europeni" fara dialogul cu Roma. Rezultatul, tara e dezmembrata si lasata pe mana Moscovei. R. Moldova este si azi sub obedienta pravoslavnică nemijlocita. Si in vestul Europei sunt sute de mii de tiganii, dar sunt occidentalizati, ei nu sunt o problema social-politica. Tiganii occidentali nu aspira la impunerea modului lor de viata in societatea UE, ca la Bucuresti. Crestinii occidentali au, desigur, multa rabdare cu societatile subdezvoltate, tiganizate, pentru a spune romanizati, dar sesizeaza ca permanentul lor avans de simpatie, incredere acordat ortodocsilor, inclusiv tiganilor, nu este onorat, ci manipulat, considerat de ei de la sine inteles si ca mai ales tiganii abat atentia de la chestiunea, optiunea fundamentala a moldo-valahilor si tiganilor pravoslavnic: spre orient sau occident? Moscova sau Roma? Ori un mod de viata asiatic, tiganesc, ori unul conform civilizatiei europene, occidentale. Ambele sunt, dupa cum se stie, incompatibile.

www.viorel-roman.ro, www.romanalibera.ro, www.observatorul.com, www.revista-epoca.com, www.voxpublica.realitatea.net, www.prm.myforum.ro/tsiganizarea, www.urbanulian.ro/2009/03/19/tiganiio-mare-problema

B) Ideea, programul emanciparii nationale a Corifeilor Scolii Ardelene a fost infaptuit in anul 1918. Romania Mare putea, trebuia sa faca parte din comunitatea statelor occidentale, dar Biserica Greco-Catolica, Unita cu Roma n-a trecut Carpatii. Unirea cu Roma a fost subminata, Concordatul taraganat. La Bucuresti s-au perpetuat apoi cutumele duplicitare, antioccidentale ale Fanarului, pana la dezmembrare 1940. Apoi dictatura de dezvoltare ortodoxo-comunista a lichidat Biserica Unita si i-a decretat iluministi atei pe Corifei, cand ei sunt carturari ai Bisericii Romei, nu iluministi anticlericali. In realitate

moldo-valahii vor ca atat ideea cat si fapta emanciparii, unirii neamului sa le apatina lor, sa fie modelul de urmat pentru toti romanii. Acest deziderat l-au realizat in spatele Cortinei de Fier. Dar dupa 1989 transferul de suveranitate la UE si NATO, desfiintarea granitei spre vest, in curand si a monedei nationale, exodul a patru milioane de muncitori, pune in dificultate elita moldo-valaha si tiganeasca. Putini mai cred ca "soarele rasare la Bucuresti" unde tiganii au fost inpinsi in fata in politica pentru a masca un Occidentalism de parada, similar celui din perioada interbelica. Biserica Unita e periferizata, vizita Papei Ioan Paul II 1999 la Bucuresti e fara urmari, unirea cu Roma, fundament al integrarii autentice in Europa se lasa asteptata. De Concordat nici nu se mai vorbeste. Programul national al Scolii Ardelene nu este acceptat de moldo-valahi, asa ca Tiganiada (o noua editia a lui Budai Deleanu) ii ia locul. Madalin Voicu vrea o RRomania. Deturnarea atentiei de la lipsa de proiect autentic a orientarii spre UE a moldo-valahilor spre comportamentul tribal tiganesc rom, romanesc n-a reusit. In schimb refuzul ortodocsilor de a se uni cu crestinii occidentali este din ce in ce mai manifest. Dupa sute de ani de robie tiganii au o aversiune fireasca fata de stat, de dreptul roman si practica furtul si minciuna ca forme de protest. Confuzia occidentala intre romi si romani este la fel de nesincera ca diversiunea damboviteana. Fireste nu romii sunt vinovati ca romanii nu stiu cum sa impace capra si varza, sa fie acceptati sincer, nu monitorizati ca tiganii Europei. Ei vor, ca in perioada interbelica, atat solidaritatea, bunastarea occidentala, cat si duhovnicia, sobornicia orientala, ortodoxa. Rezultatul acestui proiect national cultural, mimetic dupa cum se stie, a esuat 1940 si nici azi nu-i de bun augur. Tiganii rromi sunt numai un element nou, folcloric, dar la fel de artificial ca si maimutareala culturala occidentala din Vechiul Regat. Daca vor in UE moldo-valahii trebuie sa reabiliteze, sa urmeze Scoala Ardeleana, sa inceapa dialogul cu Roma.

C) La incrucisarea imperiilor si religiilor, romanii stau in calea tuturor. Ortodocsii, Imperiul Roman de Rasarit (Moscova si Constantinopolul) n-au incredere in urmasii Romei neslavizati la nord de Dunare si pentru ca-i impiedica sa aibe legatura directa cu fratii lor, sarii si bulgarii. Occidentalii, Sfantul Imperiu (UE/NATO) n-au incredere in ortodocsi. Turco-musulmanii si Patriarhul grec au nostalgia celor cinci secole de dominatie la Bucuresti si Iasi. In acest context religios de la limes, tiganizarea moldo-valahilor are traditie. Tarul il trimite pe Alexandru S. Puskin la Chisinau cu aceasta misiune. In poemul sau "Tiganii" e vorba de urmasii Romei la Dunarea de Jos: romanii sunt romanesc, tigani. URSS promoveaza filmele moldoveanului Emil Loteanu "O satra urca spre cer", "Lautarii" in care tiganii canta romaneste. Rezultatul: Romania este "un stat artificial locuit de tigani italieni"(Vladimir Jirinovski) "Romanii sunt tigani" (Vladimir Voronin). Confruntati cu "Bolnavul de la Bosfor" si expansiunea rusilor, occidentalii ii ajuta pe romani, pe moldo-valahi, sustine Unirea (dupa dezrobirea tiganilor), regatul sub Carol I si Marea Unire. Reorientarea spre Roma e meritul Bisericii Unite, asa ca dupa lichidarea ei, vestul descopera duplicitatea moldo-valaha, Dracula, tigani. Imagini negative. Pentru ca

natalitatea e in crestere la tigani si in descrestere la toti, in vremea lui Ceausescu se considera ca ei vor deveni din natiune conlocuitoare, una inlocuitoare. Ortodoxia, marginalizarea Bisericii Unite ii instraineaza pe occidentali, iar tiganii sunt confundati cu rom/anii, dupa ce ei ajung la conducere si se metamorfizeaza subit in rom/roma/romanes. Roma si Caritas sunt notiuni romano-catolice la care aspira tiganii si excrocii din Cluj, fara a le devaloriza. Confuzia intre rom/roma/romani este la fel numai una propagandistica, de imagine. Dar atat in Romania cat si in Moldova, cea mai saraca tara din Europa, majoritatea se confrunta cu o situatie materiala la limita, care genereaza in mod firesc comportamentul de supravietuire la marginea legalitatii si neincredere, specific mai ales tiganilor. Romanii si romi ortodocsi nu se bucura de simpatie nici in vest nici si est. Oricum, obedinta milenara pravoslavnică si multiseculara suzeranitate turco-greco-musulmana nu pot fie depasite in cateva decenii de ortodocsii moldo-valahi si cu atat mai putin de romi, dezrobiti in urma cu 153 de ani. Totusi toate drumurile duc la Roma. Decizia romanilor si a occidentalilor de reintegrare in Sfantul Imperiu, UE/NATO, schimba deja incet dar sigur atat viata urmasilor legiunilor pierdute de la Dunarea de Jos, cat si propagarea imaginii lor negative, diversiunea tiganizarii lor.

7) "Vor reusi valahii sa marginalizeze modelul scolii Ardeleane orientat spre Roma? Cei care n-au cunoscut niciodat o politica rationala..." Repet, modelul Scolii Ardelene e mort de mult, l-a terminat secolul XX, azi n-ai nevoie sa fii catolic ca sa studiezi in occident, totul e mult mai rapid azi. Iar politica rationala? Cat a fost de rationala interventia in Afganistan, in Irak sau Libia ? O politica rationala se judeca dupa rezultate palpabile prefigurate macar in parte. Din acest punct de vedere politica rationala a fost politica din perioada 1859-1916 cu toate erorile si neimplinirile (vezi 1907, de exemplu) si, fara indoiala, politica PCR cam pana in 1979 cand s-au combinat in mod nefericit continuarea dezvoltarii generale cu rambursarea accelerata a datoriilor, din mefienta (justificata, spun eu) fata de finanta internationala.

Viorel Roman: Unirea cu Roma a Bisericii Române din Transilvania în 1700 a deschis porțile universităților catolice din Roma și Viena tinerilor greco-catolici, care au pus bazele școlii Ardelene. Corifeii Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Ioan Budai Deleanu s-au format în spiritul teologiei occidentale, ei nu sunt iluminiști, cum sunt văzuți de moldo-valahi ortodocsi. După 1920 Biserica Unită n-a trecut Carpații, în schimb 1948 moldo-valahii au desființat cu ajutorul rușilor Biserica Unită și reorientat cu baioneta 2000 de biserici spre Moscova. După 1989 greco-catolicii sunt oarecum tolerați, bisericile nu-s restituite, statutul de Biserică Națională e pus la îndoială și Corifeii sunt văzuți în continuare ca iluminiști atei și francmasoni. 2007 România va face parte din UE, a cărei Constituție a fost respinsă în Franța și Olanda. Cu acest prilej a devenit clar că iluminismul și creștinismul merg pe căi diferite, contradictorii. Iluminismul caută din sec. 18 adevărul în rațiune și experiment. Divinizarea revoluției și libertății au dus la Revoluția Franceză, Sovietică, la marxism-leninism. Cu tot eșecul curentelor revoluționare anticreștine,

iluminismul caută în continuare să submineze valorile creștine din Constituția UE. Dumnezeu n-a fost pomenit în Constituție pentru că ar lezează sensibilitatea musulmanilor și evreilor. Ei nu sunt amenințați de morala creștină, ci din contra, de cinismul unei culturi occidentale secularizate, care se leapădă de propriile ei origini. Nimeni nu pune la îndoială creștinismul europenilor, iar referirea la Dumnezeu în Legea fundamentală nu lezează sentimente religioase, în schimb, o societatea fără Dumnezeu îi jignește pe toți. Cultura iluministă pledează pentru drepturile omului și o ideologie confuză a libertății. Deja lupta împotriva discriminării începe să îngrădească libertatea cuvântului. Securitatea urmărea „dușmanul de clasă”. Azi o Comisie de stat și „Societăți civile” sancționează pe cei „politic incorect” față de homosexuali, țigani, evrei. După persecutarea uniților și deformarea mesajului Corifeilor într-o „mișcare ideologică și culturală cu caracter iluminist”, orizontul intelectual și politic de la București e în impas. Pentru că refuză dialogul cu Roma și realizarea unității creștine, românii sunt cei mai săraci din Europa. Greco-catolicii cunosc roadele Unirii, emanciparea și unitatea națională. La moldo-valahi iluminismul ateu, secularizarea, socialismul, curentele culturale occidentale, dinastia, masoneria, cu toate meritele lor incontestabile, au permis numai o integrare superficială în Europa. Azi toți românii au șansa aderării autentice la Europa printr-o tranziția de la iluminism fara Dumnezeu la acquisul comunitar, forma laică a codului canonic romano-catolic, descifrat și făcut accesibil poporului de Școala Ardeleană în urmă cu secole. Mai ales pentru români, „toate drumurile duc la Roma”.

8) "Mihai Viteazul realizeaza Unirea cu ajutorul papei de la Roma dar duplicitatea greco-slava îl ucide. Cuza opteaza pentru unirea cu Roma, dar fratii lui îl exileaza." Aici pune mana pe cartea de istorie, dar citeste ca lumea, fiindca tu de fapt aderi la mitologia nationala romantica.

8.1) Mihai Viteazul era un simplu condotier care cauta sa aiba o armata cat mai mare. Si a reusit sa convinga pe moment un imparat cam neghiob, pe Rudolf al IIIlea. Papa nu are nici un amestec, mai ales ca Mihai Viteazul a gonit de pe tronuri un principe catolic (Bathory - mai era si cardinal! L-a "tradat" cumva "sanctitatea sa"?) si altul sprijinit de Polonia catolica (Movila). NU duplicitatea greco slava ci aceleasi sfararii politice din lumea catolica, departe de a fi unita, au eliminat un condotier incomod.

Mihai Viteazul

Viorel Roman: Comemorarea domnitorului Mihai Viteazu (1593-1601), un erou al neamului, se face azi, intr-o conjunctura similara cu cea in care a fost ucis. Cruciatii sunt din nou in razboi cu musulmanii, si românii, tot din proprie initiativa, de partea occidentalilor. Sfinta Liga condusa de Papa Clemens VIII l-a primit pe Mihai cu bratele

deschise și l-a îndemnat să se lepede de ierarhia duhovnicească și sobornicească străină de romanitate, iar azi Papa Ioan Paul II, UE, FMI, NATO îi îndeamnă pe români la fel, să revină în tabăra occidentală, română. Unificarea Transilvaniei cu Țara Românească și Moldova sub auspiciul apăsătoare n-a durat pentru că Mihai Viteazul nu a mers pe linia Romei. Acest refuz și orientarea lui dublă spre Moscova și Constantinopol i-au fost fatale. A fost ucis de un condotier al Sfintei Ligi, iar valahii au recăzut apoi din nou în servituzia orientală, dezmembrați în mai multe provincii, dependente de străini. Din aceleași considerente și după aproape același scenariu, acest destin tragic l-au avut și Tudor Vladimirescu, Ion Antonescu și Nicolae Ceaușescu, chiar dacă asasinii au fost, pentru primul din tabăra grecească și pentru ultimii doi, mina lungă a Moscovei. Aspiratia românilor de a revenii, de a se reintegra în civilizația latină, de care au fost izolați în mileniul trecut de greco-ortodocși, este contracarată cu succes de centrele spirituale și politico-militare orientale, de a "două Roma", Constantinopol și mai nou de "a treia Roma", Moscova. Tranzitia, reforma, reintegrarea din zilele noastre în structurile occidentale, euro-atlantice nu se deosebesc de eforturile lui Mihai Viteazul, chiar dacă limbajul nostru este secularizat, sofisticat și mijloacele propagandei raspindesc o ceață mai densă, peste un adevăr elementar. Dilema românilor este simplă și mereu aceeași - Moscova sau Roma? Spre cine ne orientăm? Mai ales în vremuri de restricție. Încercările de a trage de timp, de a folosi intermediari dubioși, ținte false și chiar de a folosi dublitatea bizantină pentru a eluda opțiunea fundamentală duc cu necesitate spre dezastre naționale și moartea conducătorilor. În acest sens, la comemorarea lui Mihai Viteazul n-are rost "debizantinizarea" sau "democratizarea" activității lui, el este contemporanul nostru.

8.2) Când a optat Cuza pentru unirea cu Roma, el care era francmason republican ateu, drept care a secularizat averile închinată la Athos (și doar pe alea fiindcă el era un pragmatic)?

Cuza și unirea cu Roma

Viorel Roman: În discursul de Ziua Unirii 2007, președintele Traian Băsescu a declarat la Iași, că modelul său e domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Ce vroia el? După ce Congresul de la Paris i-a eliberat de protectoratul ruso-turc, moldo-valahii au realizat la 24 ianuarie 1859 Unirea Principatelor sub Cuza, apoi el reorientează Principatul de la Istanbul / Moscova spre Roma / occident. Dar fără succes: ruși, maghiari, greci, turci, austrieci și sârbi era (și mai sunt încă) în mod firesc împotriva emancipării românilor de sub supravegherea religioasă greco-ortodoxă și statutul de toleranți în Europa.

După detronarea, exilarea lui Cuza, unirea cu Roma este înlocuită de francmasonii liberali cu limba, cultura franceză și dinastia germană. În ciuda tuturor, Cuza e un erou național. Anturajul său, în afara de M. Kogălniceanu l-a tradat. Ziarul rus Le Nord, 22 febr. 1864,

remarca: „Cuza aspira nu mai putin decit la coroana regala a României, subordonarea ritului grecesc celui roman in Principate, convertirea lui insasi la catolicism, in schimbul sprijinului puterilor catolice pentru urcarea lui la tron.“

In acelasi an boierul Nicolae Rosetti Raznoveanu îl denunta la Moscova pe Cuza: „Toti am fost cuprinsi de cea mai dureroasa neliniste vazind staruintele, deja de patru ani, de a smulge tarii noastre credinta, care pina acum a pazit si mângaiat pe parintii nostri; toti am tremurat, vazind ca aparatorii firesti ai credintei noastre, oameni, care stau in fruntea tarii noastre, se unesc deschis cu aceste sfortari care ne imping prin toate mijloacele la schisma si erezie, supunindu-ne jugului papal... In acelasi timp, organele oficiale ale guvernului au inceput, la orice ocazie, sa destepete in noi ura si dispret fata de coregionalii nostri din Rusia si de biserica greaca de la Constantinopol, mama noastra obstearca... N-a fost destul ca a lipsit de putere pe calugarii greci, trebuia sa-i si goneasca... Cu toate acestea generatia de acum... a ramas legata in adincul inimii sale de vechia lor credinta ortodoxa, astfel ca râvna guvernului nu a putut culege multe jertfe... Dar viitoarea generatie va fi mai accesibila pentru iubirea papala. Pentru aceasta au inceput sa scoata din seminariile nationale limba parintilor greci si sa o inlocuiasca cu studierea limbilor franceza si latina... au introdus profesori greci-uniti. In fruntea Universitatii din Iasi au pus pe un unit... In scolile de fete au adus surori de carietate catolice... In orasele de judet, ca in Botosani, se vede ca sunt destul de multi simpli preoti catolici de parohie, au instituit episcopate catolice. A pregatit introducerea calendarului greco-unit... In sfirsit, ca sa se dea ultima lovitura, s-a infiintat seminarul catolic din Iasi ca sa inunde satele noastre cu propagandisti romano-catolici si sa le predea ca jertfa prozelitismul bisericii papale. Guvernul nostru nu pierde nici-o inprejurare ca sa arate o vadita bunavointa fata de episcopul catolic si propagandei lui, pe când în locurile cele mai inalte se discuta public despre superstitiile credintei ortodoxe... Pe lânga aceasta trebuie sa Va spun, ca guvernul nostru, numai pentru a termina despoticele sale planuri... trebuie sa se incredinteze de ajutorul – fireste nu fara folos personal – politicei straine, trebuie sa-i dea – zic – o asigurare: aceasta asigurare este darîmarea religiei noastre nationale si inlocuirea ei cu religia catolica. Nu am nevoie sa arat aci legatura launtrica, care uneste propaganda catolica din tara noastra cu propaganda pe care o savirseste in aceiasi vreme clerul polon, insufletit de aceiasi politica in tinuturile apusene al imperiului (rus). Astfel a trebuit sa se termine marele plan, care nu a avut alt scop afara de a ataca imperiul rus ortodox in acelasi timp din doua parti opuse, creându-i la Vistula si pe Dunare dusmani de credinta si de politica. Augustul imparat, care conduce in prezent soarta imperiului, numai sa voiasca, si va stropsi cu o singura lovitura revolutia si erezia... Eu nu vorbesc despre marile interese politice, care trebuie sa împiedice Rusia in lupta contra distrugerii ortodoxiei la Dunare; numele ei atunci va fi urât, influenta ei va fi perduta, influenta dusmana insa va fi stapâna lînga portile ei. Eu chem gânduri nelumesti. Eu ma adresez ortodoxiei tuturor fratilor nostri din Rusia... Ceea ce ati facut pentru tinuturile apusene ale imperiului, unde ca si la noi,

credinta nationala a fost o tinta pentru fanatica propaganda a partidului polon, faceti acelasi lucru si pentru noi..." (Stefan Berechet, Un nou document privitor la reformele bisericesti ale lui Al. I. Cuza, in Biserica Ortodoxa Româna, 1925, p.75)

Aici sunt sintetizate prejudecatile ortodoxe legate de Roma, dupa Unirea din 1859 si Revolutia 1989: (re)orientarea moldo-valahilor de la Tarul rus si Patriarhul grec spre Europa (azi UE), spre Roma e tradare; prezenta occidentala pe Vistula si Dunare la poloneji si români (extinderea NATO), este si din punct de religios inacceptabila pentru ortodocsi; prezenta catolicilor si unitilor cu Roma din Ardeal in invatamint, institutiile de caritate este numai un cal troian al prozelitismului occidental; chiar si cultura laica franceza, limba franceza si latina sunt la fel de subversive etc.

Acest codex pravoslavnic era propagat in România postrevolutionara sub lozinca - „Nu ne vindem tara!“ La Revolutia din 1989, Ion Iliescu, fidel celei de a „treia Roma“ / Moscova, ia puterea dupa lichidarea lui Nicolae si Elena Ceausescu, adepti ai celei de a „patra Roma“ / Bucuresti. De atunci toata suflarea româneasca e pentru Europa / UE si depasirea statutului de sclavi de pe plantatia de la periferia occidentului.

Asa a reaparut spinoasa dilema politico-religioasa din vremea lui Cuza Voda: pentru integrarea româno-ortodocsilor in vest, in lumea catolicilor si protestantilor, e necesar un limbaj comun, de dialogul si Unirea cu Roma. In acest scop Iliescu a fost de mai multe ori la Roma, si cind Emil Constantinescu, un subaltern de-a lui pe linie de PCR, era presedinte, Ioan Paul II a vizitat România si a redeschis, unicului neam ortodox de origine latina, portile UE. Au venit apoi si conducatori laici. Romania e azi in UE.

Si Preafericitul Patriarh Teoctist a fost de mai multe ori la la Roma, s-a imbratisat in vazul multimii cu Ioan Paul II si au vorbit de Unire atit la Bucuresti cit si in Piata Sf. Petru. Bineinteles ca Iliescu nu e Cuza, cum nu e nici Emil Constantinescu, care-l imita in mod penibil. Lipseste si azi un M. Kogalniceanu si o generatie pe masura.

In Razboiul Rece rusii au lichidat tot ce facilita românilor orientarea spre vest. Doua mii de biserici unite cu Roma au fost trecute la ortodoxia pravoslavnică a Moscovei de Armata Rosie. Mi de preotii si zeci de mii de intelectuali prooccidentali au fost exterminati si exilati. Au fost interzise mii de publicatii, autori. A urmat îndobitocirea comunista, cu larg caracter de masa: „In scolile elementare, de specialitate, dar mai ales din licee si facultati trebuie sa fie inlaturati profesorii de valoare care se bucura de popularitate. Locurile lor trebuie sa fie ocupate de oameni numiti de noi, avind un nivel de pregatire slab... la facultati sa ajunga cu prioritate sau in mod exclusiv, cei ce provin din cele mai joase categorii sociale, cei care nu sunt interesati sa se perfectioneze la nivel inalt, ci doar sa obtina o diploma." (KGB. Istoria secreta a operatiunilor sale externe de la Lenin la Gorbaciov. Bucuresti 1994, p.447)

In acest context nu-i de mirare ca Ion Iliescu pe de o parte a linistestit norodul drept credincios cu duhul soborniciei si pe de alta s-a confruntat si cu vrajmasi cunoscuti deja sub Cuza. Rusii, grecii, maghiarii si sirbii nu sunt pentru emancipare moldo-valahilor si Unirea lor cu Roma. Nici greco-catolicii, unitii cu Roma, dupa o generatie in catacombe, n-au ajuns la cadenta impusa de clarviziunea si dinamismul Romei.

Români care mai pledeaza pe fata pentru obedienta rusa si greaca sunt putini, totusi exista urmasii ai boierului Raznoveanu, ai KGB-ului. Ei se închina in continuare la Moscova / Constantinopol si vad in occident tot raul, vrajmasie si prozelitism. In lipsa alternativei occidentale autentice, reapar paleativele trecutului. Astfel curentul cultural francez, francmasonii liberali, dinastia cu printul Duda, colonel al Armatei romane, joaca din nou rolul de intermediari între români ortodocsi si occident.

Sub Iliescu am avut o situatie similara cu cea sub Cuza, dar exact pe dos. Daca Cuza si Kogalniceanu in taina si fara sprijinul eficient al intermediarilor cu Roma, au fost mari deschizatori de drumuri inpotriva tuturor, Iliescu si Teoctist, cu toate ca au avut sprijinul papei Ioan Paul II, al Vestului, inclusiv dorinta majoritatii, nu au fost la inaltimea momentului istoric prilejuit de sfirsitul Razboiului Rece. Din contra. Era Iliescu & Teoctist a fost numai una de tranzitie.

2007 e clar ca „toate drumurile duc la Roma“, ca Papa nu-i pentru convertire. Nici macar modelul Unirii cu Roma a greco-catolicilor transilvaneni din 1700 nu e actual, iar extinderea UE / NATO nu e inpotriva rusilor, care coopereaza cu occidentalii pe fronturile Asiei. Cultura apuseana nu respinge valorile crestine orientale. Majoritatea vad ca România si Republica Moldova merg intr-o directie gresita. 90% din tineret vor sa fuga in vest. Si daca Cuza, Ceausescu, Iliescu, Constantinescu n-au reusit, dupa Razboiul Crimeii si Razboiul Rece, sa-i scoata pe moldo-valahi de la periferia mizeriei orientale si sa-i integreze in UE, urmasul lor, Basescu are acum o sansa.

Numai Unirea cu Roma, adica realizarea marele proiect national initiat de de Cuza, poate salva tara de situatia de periferie in bataia tuturor vanturilor. Bineinteles ca o apropiere intre capitanul de cursa lunga Basescu si cel mai mare teolog si folozof al timpurilor noastre, papa Benedictul XVI, nu-i usoara. Totusi sa ne reamintim de vizita comunistului Ceausescu, a (neo)comunistului Iliescu la Roma si de Constantinescu, un obscur activist PCR de la Facultatea de Geologie, care a avut curajul de initia venirea papei Ioan Paul II la Bucuresti, 1999 si mai ales de vizita papei Benedict XVI in Turcia, la Patriarhul Bartolomeu I de ziua Sf. Andrei, 2006.

In ciuda riscului de a fi mazilit de monstroasa coalitie dintre liberalii francmasoni si sobornicia greco-pravoslavnică Traian Basescu vrea sa mearga pe urmele lui Cuza, a inaintasilor lui Ceausescu, Iliescu, Constantinescu. Devotamentul sau pentru Cuza merita toata cinstea. Pana acum Basescu, prizonier al Aliantei, a curentului francmason si cultural

occidental, n-a reusii sa rupa lanturile coruptiri si duplicitati moldo-valahe, sa-i scoata pe romani la liman, din eterna mlastina a orientului.

Republica Moldova e inca sub rusi, dar Romania e membra a UE/NATO, ceea ce e din nou un avans de incredere a occidentalilor fata de toti romani, similar cu cel de dupa primul razboi mondial. Atunci, in Romania Mare, increderea a fost nejustificata. Francmasonii, germanii etc. au subminat unirea cu Roma, dar acum romanii sub Traian Basescu pot din nou decide: Moscova / Istambul sau Roma?

Cu instinctul sau politic, care l-a avansat in fruntea tarii, Basescu este constient ca programul politic liberalo-francmason, cultural occidental, inclusiv printul Duda sunt praf in ochi. Totul e numai o fatada, care vrea sa ascunda defectele sistemului turco-fanariot, care domneste de cinci secole la Bucuresti si a facut ca si Romania Mare sa se prabuseasca in numai doua decenii. Integrarea in Europa / UE va fi la fel de pasagera, daca se va nesocoti dorinta de unire cu Roma a lui Cuza.

Antisemitismul ortodox

<http://www.ziarulnatiunea.ro/2012/05/28/antisemitismul-ortodox/>

Premierii evreii Petre Roman si Mihai Razvan Ungureanu au fost dati jos din functie intempestiv (ca evreul Primakov la Moscova) pentru a nu putea candida la singura demnitate decisiva in Romania si Rusia, cea de Uns al Celui Atotputernic, Intaistatator al Statului si Bisericii, pentru ca, dupa cum bine se stie, Patriarhul si clerul pravoslavnic sunt salariatii smeriti ai Presedintelui.

Evreii au rolul de intermediari cu lumea apuseana, de modernizatori a societatii cronic subdezvoltate din Romania si Rusia. Ortodocsi si evreii isi urmaresc interesele lor divergente si de obicei minoritatea e intr-o pozitie defavorabila. Vezi cresterea si descresterea influentelor evreesti in Rusia (ca in Romania etc.) in ultimele doua secole analizata exhaustiv de Alexandr Soljenitzin.

Criza din 2007 a readus in discutie rolul evreilor intr-o forma mai voalata decat in razboului mondial II, cand jidanii si tigani, dupa terminologia antisemita a vremii, erau considerati vinovati de toate relele si deportati in Transnistria sau fugeau in Palestina. Si acum vinovati sunt tiganii, care discrediteaza neamul si bancherii, 1% (majoritatea evrei) care exploateaza 99%. (dupa ziarul BURSA din 14 mai 2012)

Cine-i vinovat? Majoritatea ortodocsilor spun ca evreii conduc lume, finantele. Bancile lor au infiintat Sistemul federal de rezerva, Banca Centrala a USA, o institutie particulara, condusa de Greenpan (originar din Romania), arhitectul crizei si actualmente de Ben Shalom Bernanke. FMI conduce tara pe fata.

In realitate, atat in trecut, cat si in tranzitia actuala, ortodocsii sunt depasiti de cerintele

rationalitatii occidentale, pe care nu o intelag. Ca urmare nici nu o accepta. Pe de alta parte ei se vad mereu nedreptatiti de occidentali, cu care in mod paradoxal nici nu vor sa stea sincer de vorba. Refacerea unitatii crestine cu Roma, singura cale care ar debloca energiile folosite in diversiuni, minciuni cusute cu ata alba, este amanata la calendele grecesti.

Paradoxal ortodocsi se considera superiori fata de catolici si protestanti, asa ca vina situatiei lor precare nu poate fi decat a acestora. Dar occidentalii sunt prea puternici pentru a risca o confruntare. Asta a demonstrat Razboiul Rece dintre ortodoxo-comunisti si capitalistii, individualistii din vest. O noua Cortina de Fier, care sa protejeze oarecum primitivitatea die est, e acuma inacceptabila.

De aceea antisemitismul ortodox este de fapt o forma de antioccidentalism cu traditie, mai veche decat Marea Schisma 1054. El incepe cu incompatibilitate dintre greci si romani, dintre greco-ortodocsi si romano-catolici, dintre orient si occident. Atat antisemitismul cat si antioccidentalismul nemarturisit vor dispere cand ortodocsii si occidentalii refac unitatea in diversitate crestina.

In caz contrar se revine la cunoscuta despotie orientala.

O critica la Antisemitismul... ortodox

<http://www.ziarulnatiunea.ro/2012/05/28/antisemitismul-ortodox/>

Cine citește acest așa zis articol semnat de Viorel Roman (care, dincolo de numele său de „roman”, nu prea are nimic în comun cu românismul) are toate motivele să râdă cu gura până la urechi. Ceea ce reușește să debiteze în faimoasa „publicație” sunt pur și simplu refulări personale cu iz religios dar, atenție, fără a avea habar de realitățile lumii în care trăim sau măcar în realitățile istorice prin care au trecut împreună atât creștinii cât și evreii. N-am găsit nici măcar un singur exemplu concret care să demonstreze în scrisul venerabilului „publicist” faptul că ortodocșii (cel puțin cei români) ar fi antisemiți, în schimb speculează și face afirmații expunându-și pur și simplu un punct de vedere absolut părtinitor.

Pentru știința dumnealui (și a celor care ar putea să creadă spusese sale), ideea de popor ales n-a apărut la români sau la creștini, ci tocmai evreii au inventat și apoi menținut această teorie „ariană” (adică de rasă superioară) cu scopul declarat fățiș de a subjuga și stăpâni popoarele lumii. Ura rasială a început odată cu declararea poporului evreu drept singurul popor capabil să se mântuiască și să dobândească promisiunile lui Dumnezeu. Asta pe de o parte, ca să o luăm în ordine oarecum cronologică.

Pe de altă parte, a vorbi deschis despre sionism și enormele prejudicii aduse de elita

mondială EVREIASCĂ de-a lungul timpului atât propriilor conaționali cât și popoarelor lumii nu înseamnă antisemitism, ci o simplă exprimare a unor adevăruri istorice care nu incriminează cu nimic pe evreii simpli, pe evreii care nici ei înșiși nu cunosc starea reală a politicii subversive dusă de factorii decizionali ai țării lor. Asta așa, ca să nu mai comentăm, spre exemplu, despre vânzările din spatele frontului și atrocitățile și barbariile comise de unii evrei în perioada Celui de-al Doilea Război Mondial, sau despre cine a fost în spatele creării vestitului comunism - mai ales în Rusia pravoslavnică la care venerabilul scriitor face referire cu atâta zel și patos demn de un cronicar.

În aceeași ordine de idei, țin să precizez că la cârma țărișoarei noastre s-au aflat (mai ales după 89) o serie de personaje de origini semite, fără ca Biserica Ortodoxă Română să aibă vreodată vreo zvâcnire (măcar de orgoliu) prin care să dea un semn că are ceva împotriva evreilor. Dimpotrivă, și tocmai din această cauză ne aflăm astăzi la stadiul de cobai ai Europei, de țară secată de resurse (mai ales umane). Iar aici cred că se pretează exemplul guvernatorului Băncii Naționale a României care, cred că nu mai e un secret pentru nimeni, a fost și a rămas tot un evreu la origini.

Cum-necum, la cârma destinului economice ale României se află întotdeauna un evreu. Asta e, nu putem ascunde asta pe după deget. Și ca și cum n-ar fi fost de-ajuns, BOR n-a schițat nici un fel de gest când vestiții emisari (SAMSARI, în traducere liberă) ai FMI și BM, emisari de origini nu tocmai creștine (J. Franks fiind mormon, o religie interzisă în unele state ale lumii), au hotărât ca românii să devină proscrisii planetei, după cei ai țărilor africane, desigur.

În realitate (ca să-l parafrazez pe distinsul scriitor de gogorițe), atât în trecut, cât și în tranziția actuală, ortodocșii NU sunt depășiți de cerințele raționalității occidentale, ci sunt foarte adânc ancorați în realitățile cotidiene pe care tocmai unii evrei ni le dictează. Spre deosebire de frații lor evrei însă, românii ortodocși (și bănuiesc că și cei catolici) sunt cu mult mai primitivi și mai maleabili, mult mai omenoși și mai miloși din fire, ceea ce-i face de multe ori ținte sigure pentru vânzătorii de chilipiruri. Ce vreau să spun cu asta, că românii nu gândesc numai/doar cu mintea, ci și cu inima! Cu alte cuvinte încă își mai folosesc bunul simț, rușinea de oameni și frica de Dumnezeu (ceea ce noi numim conștiință), adică exact preceptele creștinești după care se conduc și pe care le dezvoltă tocmai în sânul Bisericii Ortodoxe.

Acestea fiind zise, să vă fie rușine d-le Roman că arătați cu degetul spre creștinism făcându-l de sorginte antisemită!!! Habar n-aveți cu ce se mănâncă creștinismul, vorbiți ca un simplu „outsider” și vă obosiți degeaba, în speranța că, probabil, vă veți auzi propriile bazaconii și le veți crede. Încă un lucru mai am de adăugat aici, și anume că ortodoxia nu trebuie să facă nici un fel de compromis ca să fie pe placul oamenilor de azi, oameni care nu vor să-și schimbe obiceiurile și apucăturile deșănțate. Ortodoxia rămâne principala armă

de luptă împotriva tarelor societății noastre și, fie că vrem sau nu să acceptăm, nu este învechită în nici un fel tocmai pentru că ea se adresează oamenilor „moderni” de azi. Creștinismul apusean „a apus” pentru că a făcut compromisuri și apoi a încercat să îndrepte relele făcute prin adoptarea de alte compromisuri ... compromițătoare, adică a intrat într-un fel de cerc vicios.

NU noi suntem păgâni, d-le Roman, nu noi l-am crucificat pe Fiul lui Dumnezeu ca sângele Lui să cadă blestem asupra urmașilor, dacă înțelegeți aluzia.

Viorel Roman: Confruntat cu afirmatia: cum-necum, la carma destinelor Romaniei se afla intodeauna un evreu, dupa cum afirma criticul meu mai sus, am cautat si eu sa raspund intr-o serie de articole, aproape o brosură, la intrebarea:

EVREII CONDUC LUMEA?

www.badpolitics.ro/evreii-conduc-lumea-viorel-...

Introducere

Ion Antonescu si evreii între orient și occident

Antisemitismul, Karl Marx și Unirea cu Roma

Holocaustul sau Mahomed. Care-i adevărul?

München și antisemitismul fără evrei

Benedict XVI și Holocaustul

Secolul evreilor

Evreii și românii

Fără evrei, n-ar fi teroriști?

Holocaustul în Germania și România

Antisemitism ortodox

Holocaustul și viitorul românilor

Noi despăgubiri de război evreilor?

Românii împotriva Holocaustului

Sacralizarea Holocaustului în România

Românii, occidentalii si antisemitismul

Adolf Hitler

Monumentul holocaustului

Raoul Șorban

Industria Holocaustului

Al doilea front al conducătorilor români

Tranziția prin evrei, francmasoni și comuniști

Bremen – București 2008

Prietenului meu Raoul Șorban (1912-2006)

„Drept între popoare”, Yad Vashem, Israel

INTRODUCERE

Istoria României este strâns legată de evrei, care au fost mereu în prima linie a modernizării, industrializării, tranzițiilor și au avut, au rolul de cureauă de legătură între „plantația de la Dunărea de Jos” cu metropolele occidentale sau Moscova. Dar România a pierdut al doilea război mondial și cel de al treilea, „cel rece”, așa că li s-a impus după 1945 „Istoria R.P.R.” și azi cum să vadă ei holocaustul și comunismului. Evrei mereu în slujba învingătorilor? Sunt românii antisemiți pentru că nu le-a dat, dă mâna să fie antisovietici, iar astăzi antiamericani, occidentali? De aceea nu-i de mirare că de la Revoluția de la Crăciun 1989, când au fost împușcați „dictatorul și sinistru sa soție” (TVR) până la Revoluția din 2007, când a fost integrată România în UE, în așa zisa perioadă tulbură de tranziție a reapărut simultan, atât „Chestiunea evreiască”, cât și teoria conspirației: cine conduce lumea? Lumea e condusă de un miliard de creștini occidentali, adică „Lumea I”. Dar Occidentul forțează însă volens, nolens restul lumii, pe cei cinci miliarde de „barbari” moderni, la o interdependență, concurență, raționalitate greu de suportat și de o intensitate a comunicării imposibil de scăpat. Cine-i vinovat de sărăcie, decalaje și tensiuni? Occidentalizarea lumii începe cu Imperiul Roman, colonialismul, imperialismul și globalizarea. Din antichitate persistă și teoria conspirației, după care evreii sunt țapi ispășitori pentru fenomene inexplicabile. Mai ales în perioade de crize antisemitismul are conjunctură și „Protocoalele înțelepților Sionului” sunt reeditate. În zilele noastre criza financiar-bancară, care a pulverizat 6.000.000.000.000 \$, a reînviat prejudecățile: Cine a profitat și trage sforile? Cine caută în google în germană sau engleză despre evrei și finanțe sau conducerea lumii, dă peste cinci milioane de documente, iar fraza „Evreii conduc lumea?” este deja folosită de 25.000 de ori. Toate acestea justifică editarea contribuțiilor mele, mai ales că relațiile româno-evreiești au luat o turnură neașteptată. După ce o perioadă de timp Ion Antonescu era considerat salvator al evreilor din țara amputată 2/3 în 1940 și chiar a zeci de mii de evrei ajunși sub maghiari în Transilvania de Nord-Vest, asistăm acum la demonizarea lui. Chiar memoria unui salvator de evrei, care și-a periclitat viața fără avantaje materiale, cum a fost Raoul Șorban – „Drept între popoare” al Institutului Yad Vashem – este răstălmăcită pentru a-i recicla pe români în antisemiți. Conform paradoxului care-i frământă pe istorici: “viitorul este clar ... trecutul este însă din ce în ce mai incert”.

ION ANTONESCU ȘI EVREII – ÎNTRE ORIENT ȘI OCCIDENT

Războiul civil european 1914-1945 a cauzat 100 de milioane de victime. O tragedie și pentru evreii. Adolf Hitler îi extermina. Ion Antonescu, aliat al Germaniei, e arestat, predat Moscovei și executat. Ana Pauker și evreii cominterniști conduc apoi țara la comanda lui

Stalin. După Revoluția din 1989, în care evreii Silviu Brucan și Petre Roman din nou conduc, Holocaustul e sacralizat și cine-l pune la îndoială – șase milioane de victime -, e pasibil de închisoare în România și alte zece țări.

Elie Wiesel constată în „Raportul final al comisiei internaționale pentru studierea Holocaustului din România”, p.388,: „Conștientă de responsabilitatea enormă care i-a fost încredințată a decis să nu menționeze o unică cifră concluzivă privind numărul evreilor uciși... Cercetările viitoare vor stabili, să speram, numărul...” În „Regatul” lui Antonescu (1940-44) au pierit în Holocaust: după „Raportul Wiesel” 15.000 evrei, după Encyclopedia Judaica, 40.000; în România Mare „în granițele din 1937”, după Wolfgang Benz, Dimensionen des Völkermodes, 211.000, după shoa.de 350.000.

Holocaustul în cifre: în Germania (în granițele din 1937): în Encyclopedia Judaica 125.000 victime; în shoa.de și Benz 165.000. În Austria: în Encyclopedia 65.000; în shoa.de 65.000; în Benz 65.000. În Polonia și URSS: în Encyclopedia 4.565.000; în shoa.de 4.000.000; în Benz 4.900.000. În Franța și Belgia: în Encyclopedia 107.000; în shoa.de 103.500; în Benz 32.000. În Cehoslovacia: în Encyclopedia 277.000; în shoa.de 263.000; în Benz 142.000. În Ungaria: în Encyclopedia 402.000; în shoa.de 270.000; în Benz 502.000. În Albania: în shoa.de 100; în Benz 600.

După cum se vede mai sus, aruncarea în aer a granițelor de criminalii Hitler și Stalin a generat drame, care-l justifică pe Wiesel. După Ferdinand Otto Miksche în Das Ende der Gegenwart, München 1991, p.107: „In 1933 trăiau în Europa, fără URSS, 5,6 milioane evrei (American Jewish Conference, New York Times 11.01.1945). Din aceștia trebuie scăzut un milion, care au rămas în est după trasarea graniței Molotov-Ribbentrop. Dacă după 22 iunie 1941 jumătate se retrag cu Armata Roșie, mai mult de cinci milioane de evreii nu erau în Europa. Dintre aceștia trăiau în țări neutre: Gibraltar 868, Anglia 300.000, Portugalia 1.200, Spania 4.000, Suedia 6.653, Elveția 17.973, Irlanda 3.686, Turcia, 78.730, total 413.110. (World Almanach 1942) Hitler dispunea de soarta a 4,5 milioane.

Din care se scad emigranții ... 1933-1945 au emigrat în Anglia 120.000, Suedia 23.000, Elveția 60.000, Spania și Portugalia 5.000, Canada 60.000, USA 450.000, America Centrală 75.000, America de Sud 225.000, Australia 15.000, China/Șanghai 35.000, India 25.000, Africa 45.000, Palestina 300.000, total circa 1,5 milioane. Pentru URSS nu există statistici, totuși după New York Times din Polonia au emigrat în URSS 500.000 de evrei, unde exista din anul 1934 „Regiunea autonomă evreiască”, Birobidjan (36.000 km²) ... La declanșarea războiului trăiau în Europa – fără URSS – 1.559.660 evrei ... Numărul victimelor poate fi astfel estimat între 1 și 1,5 milioane evreii. Mai mult nu stăteau la „dispoziția” lui Hitler... Oricum, chiar și acest număr este mai mult decât suficient pentru a condamna un genocid.”

Condamnarea revizionismului și sacralizarea Holocaustului sunt singurele soluții pentru că

date statistice există numai în vest, în est, de o parte și alta a liniei de demarcație a sferelor de influență Hitler-Stalin, în Polonia și URSS inclusiv Bucovina și Basarabia unde trăiau milioane de evrei, statistica e nesigură și pentru că sunt evrei 100% înregistrați la sinagogă și în comunități, dar și evrei 50% sau convertiți, care totuși erau urmăriți, chiar dacă erau creștini, atei sau comuniști. Cine-i evreu?

Antisemitismul ca și colectivismul ortodoxo-comunist sunt prin definiție forme atavice antioccidentale, așa că România în UE, trebuie să depășească ororile trecutului pentru a realiza un consens cu normele și valorile civilizației creștinilor occidentali. Între politică și religie exista o interdependență, dar ambele au dinamici proprii, nu-s identice. Politic, românii sunt în Europa occidentală, din punct de vedere religios, în cea orientală. De aceea, după Rapoartele Wiesel și Tismăneanu, Traian Băsescu, Preafericitul Teoctist și Papa Benedict XVI trebuie să găsească o cale comună. De acest dialog va depinde soarta tuturor românilor, chiar dacă Mitropolia din Moldova este orientată, mai mult decât Patriarhia de la București, spre Moscova.

Raportul Wiesel, 432 p., este un compediu: rădăcinile antisemitismului românesc; retragerea din Basarabia și Bucovina și consecințele asupra relațiilor interetnice; viața comunităților evreești în timpul lui Antonescu; români printre cei „Drepti între popoare”; procesul criminalilor de război; distorsionarea, negarea și minimalizarea Holocaustului în România; concluzii și recomandări. E tratat și calvarul țiganilor, actualmente romi. Există o vastă literatură, memoriile contemporanilor, Radu Lecca: Eu i-am salvat pe evreii din România, care trebuie studiată, chiar dacă statistică, documentația imensă, legislația și sacralizarea Holocaustului par handicapuri insurmonabile, dar dictonul latin e valabil: face nedreptate și cel care n-o condamnă / Injuriam ipse facias, ubi non vindices.

ANTISEMITISMUL, KARL MARX ȘI UNIREA CU ROMA

Comisiile Prezidențiale conduse de Elie Wiesel și Vladimir Tismăneanu, evreii din SUA, condamnă antisemitismul și colectivismul moldo-valah, condiții sine qua non ale apartenenței lor la Europa. Înainte de război trăiau aproape un milion de evrei în România, astăzi au mai rămas zece mii, din care jumătate în București. Antisemitismul e o formă de respingere a valorilor occidentale. Simultan românii angajează evreii ca intermediari, agenți modernizatori.

Acesta strategie se blochează în antisemitismul religios și de modernizare. Despoția orientală ortodoxo-comunistă a fost implementată în R.P.R. mai ales de cominterniști evrei la comanda lui Stalin.

Discriminarea evreilor ca și doctrina lui Karl Marx sunt deja în afara legii, așa că s-a rescris Istoria României – „Rapoartele finale” ale Comisiilor Wiesel & Tismăneanu au peste 1.000 p. – din perspectiva convulsii unei țări la periferia Europei, cu norme, valori și o religie

ortodoxă incompatibilă – de la Marea Schismă 1054 – cu civilizația occidentală, romano-catolică și protestantă.

Dictatura de dezvoltare ortodoxo-comunistă a modernizat societatea românească, dar a „uitat” că are ca scop integrarea în civilizația condusă de creștinii occidentali și nu o „alternativă” autocefală, izolată de lume. Catastrofă s-a accentuat cu scoaterea lui Dumnezeu din societate și decuplarea muncii de salarizarea „la comun”.

După eșecul modernizării evreiești (1829-1958), francmasonie (1833-1948) și ortodoxo-comuniste (1949-1989), tranziția (1989-2006) are succes: România este în UE. Asta presupune recunoașterea traumelor trecutului și implementarea Acquis-ului comunitar, codul canonic romano-catolic modernizat, printr-un dialog cu Roma. Moldo-valahi, de o mie de ani în „lanțurile grele ale ortodoxiei greco-slave”, sunt tributari Moscovei, așa că atât antisemitismul, cât și dictatura ortodoxo-comunistă sunt sub influența panortodoxei și panslavismului. Singura cale de a ieși din această groapă istorică greco-slavă e revenirea la normele și valorile occidentale, la Roma. 2006 s-a sărbătorit 1900 de ani de la integrarea Daciei în Imperiul Roman.

De reorientarea de la Moscova spre Roma, va depinde aderarea autentică la Europa, nu ca în România Mare (1920-1940), când o fațadă prooccidentală ascundea toate racilele orientale, antisemitismul și colectivismul. Numai integrarea ortodocșilor în lumea creștinilor occidentali garantează ieșirea din „somnul cel de moarte”, care a creat monștri în secolul trecut. Românii au o mare șansă începând cu anul 2007.

HOLOCAUSTUL SAU MAHOMED. CARE-I ADEVĂRUL?

Moses și Hristos sunt profeți și în Coran, de aceea după scandalul caricaturilor profetului Mahomed de la Copenhaga, la Teheran s-a deschis o expoziție de caricaturi numai despre holocaust. După versiunea persană încercarea de exterminare a evreilor de către Partidul Național Socialist al Muncitorilor Germani este o poveste și chiar dacă ar fi adevărată, atunci nemții și nu musulmanii ar trebui să-i despăgubească. Nu palestinienii.

În paralel Partidul musulmanilor din Franța – 10% din populație – cere ca memoria lui Mahomed să fie protejată de lege la fel ca holocaustul. Cine-l pune la îndoială și este „negaționist, revizionist” e condamnat în zece țări la pușcărie (vezi cazul istoricului englez David Irving), pe când memoria Profetului lui Alah nu-i încă protejată de lege în Europa. Filozoful evreu francez Andre Glucksmann respinge egalitatea dintre evrei și musulmani pentru că holocaustul e un adevăr științific, pe când Mahomed, nu. Care-i adevărul?

1.) De la Mircea Eliade știm că între sacru și profan este o deosebire fundamentală încă din zori omenirii când miturile și simbolurile religioase erau a tot prezente. Cu toate că nu au mai nimic de a face cu experiențele mistice de mai târziu, deja primele încercări religioase au format miturile, modele conservatoare de interpretare a cosmosului, care

explicau lumea înconjurătoare fără a permite nici o înnoire a modelului mitic.

2.) Revoluția monoteistă din Israel a depășit dintr-o dată mitul prin absolutizarea chemării lui Dumnezeu prin profeți. De atunci istoria, evenimentele nu se mai repetă la infinit, cum credeau anticii, ci și sunt direcționate spre Creatorul unic și abstract, Judecătorul absolut. Vechiul Testament e completat de Hristos și Noul Testament. A urmat Mahomed, Coranul.

3.) Simultan cu revoluția monoteistă iudaico-creștină, raționalitatea grecilor (Aristotel etc.) s-a perpetuat și este celebrată mai ales de la Revoluția Franceză până în vremea noastră. Oamenii de știință nu neagă existența și importanța religiei, ci o reduc la o ceremonie pur formală, politică, și se pare că punctul lor de vedere este la început, are încă perspective.

În acest context nu-i de mirare că islamicii ajunși în Europa / USA sunt șocați de răceala tehnico-științifică „fără Dumnezeu” și sunt în stare, exasperați să se arunce și în aer pentru Mahomed, un adevăr greu de înțeles și mai ales de acceptat în lumea rațională apuseană unde mai ales secularizarea recentă a despărțit foarte clar credința religioasă de politic.

Complexul de superioritate religioasă, în contradicție flagrantă cu mizeria socio-economică în care trăiesc de azi pe mâine peste un miliard de fideli a lui Alah și Mahomed generează un complex de inferioritate insuportabilă față de civilizația iudaico-creștină. Aceste două complexe, care se bat cap în cap, nu pot fi suportate la infinit, nici cu mijloacele teroriste. Ceea ce trăim acum sunt durerile facerii lumii secularizate islamice. Țasta-i adevărul.

MÜNCHEN ȘI ANTISEMITISMUL FARA EVREI

În orașul München a anilor 20, Adolf Hitler (1889-1945) a inițiat Mișcarea antisemită național-socialistă a muncitorilor germani. Dar la 5 sept. 1972, tocmai când nemții vroiau să arate la Olimpiadă că au intrat în rând cu lumea palestinienii iau ca ostatici atleții din Israel și cer eliberarea teroriștilor Ulrike Meinhof, Andreas Baader și a 236 de palestinieni. Apoi, în acțiune diletantă de eliberare, sunt uciși toți ostaticii evrei, majoritatea palestinienilor și un polițist neamț. După șocul uciderii în Germania a evreilor cu nume cât se poate de germane, în Israel s-a luat decizia lichidării liderilor organizației « Septembrie negru », o filială a Mișcării Fatah a lui Arafat. Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte!

Această acțiune secretă numită « Mânia lui Dumnezeu» este subiectul filmului «München» și pentru că între timp a avut loc și atacul din 11 sept. 2001 din USA, s-a iscat o controversă în legătură cu evreii și teroriștii. Filmul evreului american S. Spielberg nemulțumește. Poate fi căutată și astfel « calea dreaptă », cea mai mare valoare, după Talmud? Nu e nici o deosebire între cele două tabere semite? Palestinienii consideră filmul pro domo. Israelienii nu vor să fie tratați cu aceiași unitate de măsură ca teroriști, cu toate că l-au luat ca ostatec / kidnapping pe Adolf Eichmann (1906-1962) în Buenos Aires, au ucis o duzină de palestinieni în Roma, Paris, Nicosia, Beirut (1992-1992) și mai multe persoane inocente, «pierderile colaterale».

Un semn de egalitate între acțiunea și reacțiunea din sept. 1972 și 2001 e îndoielnic. Evreii nu sunt singuri responsabili pentru « The Clash of Globalisation ». (vezi Samuel P. Huntington : Conflictul dintre culturi. 1996) În timpul discuțiilor privind etica evreilor răzbunători, în patria lui Hitler, nu departe de München e arestat David Irving pentru negarea Holocaustului. Încarcerarea cunoscutului istoric britanic este neobișnuită într-o societate democratică, care garantează libertatea cuvântului, chiar dacă lezează tabuuri. De aceea filmul « München » a atras atenția asupra deținutului din Austria și e o ironie a soartei că evreii au cerut eliberarea din pușcărie a unui condamnat deja de un tribunal din Londra pentru « revizionism ».

Un martir antisemit al libertății de expresie în Europa unde există deja un antisemitism fără evrei, nu e oportun. Dar filmul răzbunării secrete a evreilor în mai multe țări, ca și arestarea istoricului britanic dau apă la moară celor care cred că evreii influențează finanțele, politica mondială, perturbă pacea ... Un mănunchi de aberații care nu se deosebesc prea mult de cele ale antisemiților anilor 20 din München.

BENEDICT XVI ȘI HOLOCAUSTUL

Alegerea surprinzătoare a unui Papă german, la 60 de ani de la ziua de naștere (20.4.) și apoi sinuciderea criminalului Adolf Hitler – organizatorul Holocaustului -, atrage involuntar atenția asupra destinului nemților și evreilor.

Benedict XVI are misiunea de a depăși traumele sec. XX, de a construi o Europa Unită, de a reface unitatea creștină și mai ales prietenia unică, plină de mister dintre evrei și nemți, care au slujit Sfântul Imperiu, ca nimeni alții, și au contribuit la civilizarea lumii.

Evreii sunt poporul ales a lui Dumnezeu, iar nemții al Sfântului Imperiu Roman de Națiune Germană, care a durat o mie de ani, „Imperiul German” (II), 40 de ani, iar cel „național-socialist” (III), responsabil pentru uciderea evreilor, 12 ani.

Statutul de popoare alese duce fără îndoială la explozii de energie creativă, imperială și justifică poziția lor unică la Roma, dar generează, nu de rare ori, o aversiune reciprocă și a altor neamuri împotriva lor.

Benedict XVI, cel mai mare filozof și teolog contemporan, a ridicat ștacheta morală și intelectuală la un asemenea nivel că și nemții au nevoie de timp până vor înțelege și integra mesajul sau.

Protestanții din „Land”-urile din est, traumatizați de ocupația rusă ortodoxo-comunistă, s-au refugiat în ateism, iar cei din nord sub presiunea anglo-americană în relativism, multiculturalitate și cultul Holocaustului.

Muzeul Holocaustului din Washington, Berlin și București, sunt sanctuare unde se

comemorează încercarea de exterminare a evreilor. Cultul Holocaustului are un canon iudaico-protestant, care nu cunoaște iertarea păcatelor ca la creștini, iar pentru făptași și urmași lor nu va exista iertare, în vecii vecilor.

Pentru a înțelege „cultul”, protejat de legislația multor țări și de curând și de România, sunt necesare cunoștințe privind “regulile” după care se “construiește” religia și autonomia ei în raport cu societatea.

Și acest „cult” luptă pentru a câștiga adepți, nu tolerează “revizionismul”, are o “inchiziție” și ca în orice credință, sensibilitatea fidelilor nu poate fi înțeleasă decât de cei uniți de sacralizarea Holocaustului – izraeliții, protestanții și mai nou ortocșii moldo-valahi. Curând acest cult se va practica și la București, cu toate că tranziția de la vechia izolare încă nu s-a încheiat. Românii nu sunt pregătiți de a dialoga cu Roma și a ieși în lume.

Benedict XVI readuce în actualitate moștenirea și misiune istorică comună a evreilor și creștinilor, necesitatea dialogului și redă mai ales protestanților nemți și ortocșilor moldo-valahi, traumatizați de războaie mondiale pierdute, de suveranitatea limitată de după capitularea necondiționată și de lungi ocupații militare cu ideologii anticreștine, credința într-un viitor comun mai bun în Europa Unită, în noul Sfânt Imperiu Roman.

SECOLUL EVREILOR

Iuri Slezkine analizează în *The Jewish Century*, Princeton 2004, 438 p. rolul evreilor în revoluția proletară din Rusia și în dictatura de dezvoltare sovietică. Datele statistice sunt preluat și din *La anul, la Moscova!* de Gabriele Freitag.

Autorul susține că de când lumea și pământul, exista o cultură țărănească, tradițională și una urbană, dinamică, școlită în mai multe limbi, din care fac parte prin excelență evreii. Așa că-i firesc că la modernizarea, industrializarea societăților agrare în sec. 20 să-i găsim în prim plan, mai ales în estul Europei. Se repetă mereu numărul lor mare în conducerea bolșevicilor. Mai puțin cunoscut este contribuția lor majoră la proiectul modernizator sovietic.

După revoluția din 1917, evreii egali în drepturi cu rușii sunt solicitați la înlocuirea așa zișilor burgheji, care ori au fost forțați ori au emigrat în vest de bună voie. Oricum elita Țarului nu ar fi făcut față planului comunist de industrializare forțată nici ca orientare, dar mai ales, ca număr.

Fără migrația în masă din fostele raioane evreești (cum a fost și Basarabia) în orașele rusești, noua administrație a sovietelor muncitorilor și țăranilor ar fi capotat. Asta nu pentru că toți noii veniți ar fi fost comuniști inveterați – numărul comuniștilor în rândul evreilor au fost mai tot timpul o minoritate –, ci pentru simplu motiv ca erau urbani, buni funcționari, pregătiți intelectual, în stare sa transpună în practică ceea ce dicta Moscova.

Evreii aveau toate atributele fostei elite, fără să fi fost, sau să poată deveni burghezi într-o societate fără clase sociale. Așa că puterea sovietică i-a folosit intens în administrația publică și logistică, în armată și securitate, în știință și tehnică, în literatură și artă.

După o formulare marxistă adaptă acestei tematicii, evreii erau armata intelectuală de rezervă a societății comuniste și îi susțineau necondiționat gloriosul proiectul de modernizare. Evreii nu sunt primii în această misiune.

În secolele trecute o elită germană și ea tot o armata intelectuală de rezervă a Țarului era angajată cu arme și bagaje în modernizarea Imperiului Rus, mai ales după Petru cel Mare. Germanii, numiți și mameluci imperiali, erau la vremea lor implicați în proiectul modernizator țarist, cam cum erau evreii sub sovietici.

Asemănarea dintre Rusia și România, cu același deficit cronic în modernizarea societății față de occident, bate la ochi. Cele mai mari țări ortodoxe s-au folosit în trecut de militari germani și mai nou de intelectuali evrei pentru a ajunge în rând cu lumea, cu occidentul. Despre rolul lor în modernizarea Vechiului Regat, RPR și RSR s-a scris puțin, pentru că rolul germanilor e umbrat încă de pierderea războaielor mondiale, iar cel al evreilor, după ce a fost pus la index de cenzura proletară, este contaminat mai nou de accente ortodoxe, tradiționale antisemite. În ciuda tuturor, această carte este un model și pentru un studiu la români a secolului evreilor.

EVREII ȘI ROMÂNII

PSD și PRM sfătuiți de evrei din USA și Israel pierd alegerile (2000). E. Wiesel, marele preot cu premiul Nobel al cultului Holocaustului, îi înapoiază lui Iliescu cea mai mare decorație a românilor, și ca și cartea cu Vladimir Tismăneanu, fiul unui ilegalist evreu kominternist, dăunează fracțiunii „albastre” promoscovite. În schimb, președintele Traian Băsescu și aliața „portocalie” eliberată de balastul evreilor lui Petre Roman, recâștigă încrederea mulțimii în DA, „dreptate și adevăr”. Concluzia că românii sunt antisemiți este nedreaptă, chiar dacă cele de mai sus ar proba o astfel de ipoteză.

Confuzia și convulsiile politice de la București sunt cauzate de capitularea necondiționată, de ocupația militară sovietică (1944-1958) cu consilieri evrei și de dictatura ortodoxo-comunistă, care au mascat jumătate de secol orientarea politico-religioasă spre Moscova.

În spatele Cortinei de Fier și a doctrinei marxiste, ortodoxia a distrus capetele de pod spre vest din România și Moldova – Biserica Unită cu Roma, Romano-Catolică și Templele protestante -, după care evreii, ambasadorul Silviu Brucan, rabinul Moses Rosen etc. au avut misiunea de a menține legătura cu apusul.

Aici intervine duplicitatea moldo-valahă, care refuză să ia act de incompatibilitatea dintre ortodocși și occidentali, de alianța ortodoxie-comunism, de rolul evreilor și își fură astfel

singură căciula.

Vizita papei Ioan Paul II la București și oferta generoasă a unui dialog sincer și deschis cu Roma e subminată în continuare de tehocrați, care speră într-o integrare europeană „fără Dumnezeu”. În acest context proiectul scoaterii moldo-valahilor din groapa izolării ortodoxe și integrarea lor în Europa este în pericol de a reedita drama României Mari, care a mizat pe evrei și a refuzat refacerea unității creștine europene.

Crescut în ambianța ideologică a României Mari iată ce remarcă fiul de popa Emil Cioran în Caiete II, Buc. 2001, p.28: „Românii. În contact cu noi totul a devenit frivol, până și evreii noștri. I-am sterilizat, i-am făcut să-și piardă geniul, mai ales geniul religios. Nu avem rabini miraculoși, nu avem hasidism. Scepticismul visceral al neamului nostru le-a fost fatal. Șederea printre noi le-a fost mai nefastă decât o asimilare. I-am făcut aproape la fel de superficiali ca noi; încă puțin, și i-am fi asimilat pe deplin.”

Misiunea evreilor de a-i scoate în lume pe moldo-valahi e ambivalentă. Dacă unele acțiuni comune reușesc, pentru ortodocși este justificarea politicii lor cu dragomani evrei, sau „merge și așa”, dacă însă eșuiază ca România Mare 1920-1940, sau tranziția 1990-2007, evreii sunt de vina. Ei conduc lumea!

Antisemitismul la români e o formă a antioccidentalismului ortodox, care va fi depășit numai printr-o integrare religioasă cu Roma. În caz contrar, revine binecunoscutul Despot oriental și izolarea cu mizeria strămoșească și intermediari evrei. O luăm de la început: revoluție, tranziție, despot, revoluție ș.a.m.d.

FARA EVREI, N-AR FI TERORISTI?

Israelul este cel mai mare pericol pentru pacea mondială, evreii santajează, profita de situația lor de victime ale celui de al doilea război mondial, au o prea mare influență în lume etc. constată recent un sondaj de opinie al Uniunii Europene. Antisemitismul, pînă acum respins mai ales în lumea arabă, așa zisa Lumea a treia, Africa revine în Europa?

După 11 septembrie 2001, cînd a fost în pericol Casa Albă, atacat Pentagonul din Washington și darimate Twin Towers din New York de către teroristii islamici, dar mai ales după războiul din Afganistan și Irak, antiamericanismul și antisemitismul sunt la ordinea zilei în UE. Parlamentul german se pronunță întru antisemitismului, premierul francez creează o comisie, care analizează și ia măsuri de combatere a antisemitismului etc.

Israelul a câștigat războaiele întru arabilor, dar a pierdut războiul mediatic – nimbul imaculat al victimei – după scriitorul evreu Leon de Winter. Numarul de cărți, articole etc., care demonstrează că CIA / Mossadul sunt implicate în atacurile de la 11 septembrie e în creștere. Influența neoconservativilor evreii Richard Perle, Paul Wolfowitz etc. în administrația Bush e prezentată ca servind interese evreiești etc. Dacă n-ar fi evreii, n-ar

exista terorismul international? Cam asta cred antisemitii. Realitatea e alta.

Imperiul Roman, civilizatia crestina euro-atlantica, are de facut fata de milenii disperarii de la periferie, barbare și actelor lor iresponsabile, inumane. Azi un miliard din Lumea întâia – evreii putini, dar prin Testamentul Vechi și traditie apartin civilizatiei latine, occidentale – se confrunta cu miliarde de sclavi ai pacatelor (din perspectiva crestina), din Lume a treia, eufemistic zis în curs de dezvoltare, de fapt subdezvoltata.

Decalajul social-economic dintre Lumile întâia și a treia, dintre eternul Imperiu Roman și barbari, creste, iar explozia demografica a celor dezmosteniti de soarta face situatia lor insuportabila, explosiva, la un pas de acte eroice. și tot asa cum romanii se confruntau cu raidurile lor de jaf barbare și si-au creat un Limes protector, tot asa azi Lumea întâia judeo-crestina se confrunta cu terorismului.

In antichitate mai toate neamurile considerau insuportabile conditiile în care traiau la periferie, în afara Imperiului Roman. și daca nu erau acceptati, sprijiniti și indrumati de Roma, se razbunau salbatic ca vandalii etc. Apoi au navalit, pustit Sfintul Imperiu Roman, ungurii, tatarii, turcii. Acuma vin disperatii lumii islamice, care nu vad alta iesire din mizerie, decit în atacul Lumii întâi, care-i neglijeaza sau îi mentine la periferie. Dupa ce vor fi pacificati arabii, vor veni desigur altii și altii din eterna asa zisa lume barbara, Lume a treia, care în viitor va fi și mai numeroasa și mai lipsita de mijloace de subsistenta. și mai agresiva?

Imperialismul, globalizarea polarizeaza bunastarea în lume, erodeaza autoritatea statelor și scapa de sub control nemulțumirea explosiva a barbarilor, care aspira spre un nivel de trai decent și cauta prin orice mijloc sa ajunga în Lumea întâi. Aceasta stare de lucruri genereaza acte disperate, terorism. Cum reactioneaza Imperiul la amenintarile fara de sfirsit? Limes-ul protector nu este suficient.

O actiune directa în lumea celor fara perspectiva zilei de mâine e la fel de necesara ca și acceptarea terorismului ca ceva quasi normal. Vechi de doua milenii. Nici incriminarea evreilor ca tapi ispasitori, nu e noua. Antisemitismul e apanajul celor dezavantajati chiar și în Imperiu. Cei lipsiti de mijloace și perspective de viitor sunt usor de convinsi de teoria conspiratiei, veche de cind lumea. Ambele sunt piste false, inpedica cunoasterea obiectiva și implicit combaterea terorismului.

In era globalizarii organizarea unui sistem de aparare a occidentului e inca în fasa. Actiunile din Afganistan și Irak sunt exagerari. Pe viitor servicii secrete, politisti vor supraveghea și combata mai eficient organizatiile teroriste și excesele lor. Actiunile spectaculoase a disperatilor de la periferie nu vor mai avea presa de azi. Opinia publica se va obisnui cu actele lor de (auto)distrugere, tot asa cum s-a obisnuit cu uraganele, cutremurele, epidemiile, SIDA etc. Nimic nou sub soare.

HOLOCAUSTUL ÎN GERMANIA ȘI ROMANIA

Germania lui Adolf Hitler, Partidul National Socialist al Muncitorilor din Germania poarta pe constiinta moartea a 20 de milioane, dintre care o treime evrei. Intrucit pentru acestia din urmau se planuise o exterminare totala, nu ca pentru slavii de exemplu, se foloseste termenul exclusiv de Holocaust. Chiar daca americanii au exterminat un continent intreg sau Uniunea Sovietica a lui Iosil Visarionovici Stalin și Partidul Comunist au omorit incomparabil mai multi oameni, Holocaustul ramine singular și un privilegiu judaico-german.

Comunistii ca și nationalsocialistii, si-au confectionat o religie paralela crestinismului în numele careia primii au incercat sa-i extermine pe evrei și sa cucereasca lumea, iar ceilalti dusmanii de clasa și deasemenea sa fereasca intreaga lume. Incercarii nereusite ale globalizarii și cu toate ca au multe asemanari, o contabilitate și comparatie mai ales între numarul victimelor fascistilor și comunistilor, cum s-a facut recent în Franta, este inadmisibila în Germania.

Daca incrincenarea dintre crestini orientali și cei occidentali, dintre slavi și germani s-a aplanat. Papa Ioan Paul al II este de origine slava și pastoreste de doua decenii jumătate din populatia germana. Daca dupa renutarea pravoslavnicilor la comunism s-a ajuns chiar la un dialog de apropiere între est și vest, în schimb relatii dintre protestantii germanii și isaeliti s-a transformat într-un nou cult: Holocaustul.

Auschwitzul din Polonia, Yad Vashemul din Ierusalim, Muzeul Holocaustului din Washington, viitorul Monument al Holocaustului din Berlin au devenit locuri sacre und la data cind au fost distruse sinagogile toate din Germania, asa zisa noaptea de cristal imperiala, la diverse vizite protocolare, de stat etc. se comemoreaza uciderea celor 5-6 milioane de evrei de catre nazisti.

Acest cult nu cunoaste mintuirea, iertarea pacatelor, institutie comuna atit pravoslavnicilor cit și occidentalilor și are deja un ritual de sorgine judaico-protestanta foarte strict, neindurator. În acest cadru rigid nu exista scapare nici pentru victime, nici pentru faptasi, iar pentru acestia din urma și pentru urmasi lor nu va exista nici mila nici iertare, în vecii vecilor.

Pentru a intelege acest fenomen este obligatorie, cel puțin lectura lucrarilor introductive ale lui Mircea Eliade și Claude Lévi-Stauss privind religiile. Ambii evidentiaza și valorifica „regulile“ dupa care se „construieste“ religia și subliniaza autonomia ei în raport cu societatea.

Acest cult, ca toate de altfel, lupta cu toate mijloacele pentru a-si pastra pozitiile și a cistiga noi aderenti și mai ales nu tolereaza inovatii, erezii. și ca în orice chestiune de credinta, lumea interioara, sensibilitatea fidelilor nu poate fi inteleasa probablil în mod autentic decit

de cei uniti pe veci în acelasi crez.

Problema actuala a Holocaustului este inasa ca s-a format de-a lungul a jumătate de secol nolens, volens deja o instantă difuza quasi anonima, care controleaza normele, condamna ereticii, pe cei care confunda sau nu respecta suficient departajarea dintre sacru și profan, ierarhie etc. Dr. Jenninger, presedintele Parlamentului german a incercat într-un discurs sa interpreteze, sa se puna în situatia celor în urma cu 60 de ani, și pe nesimtite a pierdut din vedere tipicul. Rezultatul a fost, avansarea ca ambasador în strainatate și disparitia din viata politica din Germania.

Protestantii germani s-au rupt de Sfintul Imperiu, de Roma în secolul 16, mai ales pentru a se elibera de ierarhia latina. De aceea ei sunt astazi iritati de reaparitia unei noi instante, ierarhie universale adica quasi catolice, care le perturba transcendentia individuala promisa de Martin Luther. Exista într-adevar o noua instantă între protestantul german și Dumnezeu? Daca da, unde-i, de ce-i nevoie de ea și mai ales din cine-i formata? Pentru ca Roma, în conceptia protestanta sau iudaica, nu mai poate fi.

Iata citeva intrebari care-i preocupa pe toti germani, mai ales dupa ce anul trecut un descendent a unui evreu din România, Goldhagen a demonstrat din nou și cit se poate de convingator ca toti crestini, mai ales germani protestanti sunt antisemiti și dupa ce scriitorul Martin Walsen a marturisit recent într-un discurs ca nu mai agreeaza revederea la televizor a ororile fascistilor din timpul razboiului. Imediat presedintele comunitatii evreesti germane Ignaz Bubis a protestat vehement în numele Holocaustului, iar popularul ex-presedinte federal Richard von Weizsäcker se teme deja ca „s-a depasit masura“.

Exista deci un prag al unei vine colective perpetue, care nu este permis a fi depasit, și o noua quasi instantă între constiinta protestant și Dumnezeu. Ne aflam din nou în fara unui conflict religios sau aceasta este inceputul reconcilierii, a revenirii tuturor germanilor la Roma? Evreii din generatia noua din Germania cer ca Bubis, presedintele comunitatii sa-si dea demisia, iar tinerii germani nu prea cred ca și ei sunt vinovati direct de Holocaust.

Deosebirile dintre protestantismului germanic și Biserica romano-catolica sunt greu de perceput pentru omul de rând din Uniunea Europeana, mai ales ca aceasta se bazeaza pe „achizițiile comunitare“ crestine bimilenare garantate de Patriarhul Occidentului, de Papa. Este desigur numai o chestiune de timp pina cind Luther va devenii istorie. De aceasta sunt constienti atit evreii cit și protestantii, fara ca, constatare sa-i linisteasa. Este Holocaustul o ultima piatra de incercare pe drumul care-i readuce pe toti europenii inevitabil, mai ales pe cei din Uniunea Europeana, la autoritatea Romei? Vor venii și evreii pe acest drum?

Comunitatea evreiasca germana cu sensibilitatea rezultata din traumatizarea trecutului simte ca ritualizarea Holocaustului are tendinta de a fi integrat pe nesimtite în constiinta

universală, ca monumentul din centrul Berlinului poate deveni numai un loc turistic. De aceea ea se opune acestor tendințe, fără a oferi însă o alternativă la depășirea impasului generat de păcatul colectiv vesnic. Mai ales că noul cancelar federal Gerhard Schröder vrea să refacă capitala la Berlinul în „cea mai bună tradiție germană” și unde la imensul monument al Holocaustului „oamenii să meargă cu plăcere”.

Și în tranziția de la români s-a încercat de către fostul rabin-sef Moses Rosen implementarea cultului Holocaustului, dar cu rezultate slabe chiar și sub președintele Ion Iliescu. Actualul președinte și rabin sunt și mai modeste în acest sens. Încercarea de a interzice „România Mare” sub Iliescu și Constantinescu, pe motiv că încălca tipicul Holocaustului a eșuat de nenumărate ori. Cu această ocazie popularitatea Partidului evreilor (PD) a scăzut sub cea a Partidului România Mare.

Este greu să-i convingi pe români, fără o armată de ocupație, că ei au avut mentalitatea, logistica și energia criminală de a extermina, când ei însșiși au fost prizonieri ai războiului, din care au ieșit mutilați și fără drepturi, iar azi cersesc un ajutor FMI și redescopera energia stramoasă de a supraviețui de pe o zi pe alta. Românii din ambele state, de o parte și de alta a Prutului, nu cred nici că eroii lor naționali, mareșalul Ion Antonescu a ucis 400.000 de evrei, că între dreptcredincioși și Dumnezeu altarul poate fi înlocuit de o altă instanță, că nu există minuire, iertarea păcatelor aproapei etc.

Pe de altă parte ei sunt mindrii de Nicolae Steinhard, evreu decedat ca monah român-ortodox și fac tot posibilul pentru a promova elementul, Partidul evreesc (PD) ca punte de legătură mai ales cu viața politică, economică și științifică occidentală. O scurtă retrospectivă este necesară.

La începutul secolului trecut, după emanciparea Țării Românești și Moldovei de monopolul politic fanariot și de cel al comerțului exterior de către Înalta Poartă, evreii au modernizat și orientat economia principatelor spre vest. La Congresul de la Berlin cestiunea evrească a devenit deja piatra de încercare la obținerea independenței de stat. În perioada interbelică aproape un milion de evrei și-au continuat opera începută în urmă cu un secol. În al doilea război mondial desființarea statului român ca lichidarea evreimii au atârnat doar de un fir de păr.

În 1945 evreii din grănițele României fără Transilvania de Nord, Basarabia, Bucovina și Cadrilaterul au fost mai numeroși decât în 1940. Caz unic în Europa, care face Holocaustul românesc puțin credibil. Sub ocupația sovietică, din nou evreii s-au pus cu arme și bagaje în slujba dictaturii de dezvoltare, a modernizării românești, au fost poate chiar elementul determinant până la venirea lui Ceaușescu. Ei au contribuit la eliminarea influențelor nefaste ale „orasului parazitărilor” interbelic iar la Revoluția din 1989, din nou în misiune moscovită și vestica au fost la cârmă Frontului Salvării Naționale și au deschis larg grănițele capitalismului fără frontiere etc. Evreii Silviu Brucan, Petre Roman și Teodor Brates din

FSN au participat direct la lichidarea sotilor Ceausescu.

Acesta istorie ii impiedica pe români sa se apropie cu increderea de Holocaust, sau sa simta o responsabilitate colectiva fata de evrei, asa cum este cazul la asa zisii aliatii lor, mai mult de nevoie decit de voie, din cel de al doilea razboi mondial. În afara de faptul ca dreptcredinciosii nu pot intelege și interioriza un cult fara mintuire, char daca decenii de-a rindul ateismul comunist le-a fost în mod dictat ca religie de stat.

In trecut, insasi abordarea acestui subiect ar fi fost considerat ca ceva obscurantist, atitatoar la ura de rasa etc., iar astazi în Germania traumatizata de doua razboaie și un Holocaust, poate ca este intr-adevar oamni s-au saturat sa mai vada sau auda de ororile nazistilor. Insasi folosirea notiunilor de religie, cult, ca sistem orientativ definitiv, și de evreu, ca etnie și apartenenta religioasa, ar fi fost eliminate, intru-cit faceau parte din tabuurile comuniste. Sechele ale acestei mentalitatii practicata jumătate de secol sunt inca prezente. Poate și de aceea este necesar un discurs obiectiv în problema Holocaustului, dupa cum ne semnaleaza în primul numar „Noua Revista Româna“, care apare la Bucuresti.

Cine i-au ucis pe cei 400.000 de evreii din fosta România Mare? Hitleristii, Maghiarii care au ocupata Trasilvania de Nord sau românii? Antonescu ca aliat a lui Hitler este la fel de criminal? Trebuie de aceea și România de azi sa se alieze jertfei germane pe altarul Holocaustului? Este necesar în contactul românilor cu occidentalii și cu germanii protestanti în special de practicarea ritualelor Holocaustului?

Refuzul, ca și acela de a retroceda 400.000 de proprietatii evreesti poate fi inlocuit prin promovarea Partidului evreesc (PD) sau prin trimiterea de salahori la reconstructia Templului din Israel? Holocaustul ii va apropia pe româno-ortodocsi de romano-catolicii, de greco-catolici, România și Moldova de Roma, sau va duce mai degraba la refacerea axei ortodoxo-protestante, refractara occidentului? Se vor reface vechiile structuri bizantino-ortodoxe cu intermediari evreii, în strai noi? Este posibila integrarea în structurile euro-atlantice, relansarea economica și participarea la globalizare pe aceasta baza? Iata numai citeva din intrebarile care asteapata raspuns.

Germania reunificata, ancorata puternic în structurile euro-atlantice priveste Holocaustul cu din ce în ce mai mare detasare sau nu prea mai vrea sa-l vada, ca Walser. Generatiei actuale, majoritatea celor care traiesc astazi s-au nascuti dupa razboi, ii este din ce în ce mai dificil sa se creada responsabila pentru faradelegile generatiei anilor 30. În afara de asta marca german va dipare ca și contururile tarii, în Uniunea Europeana. Este vorba atit de contururi geografice cit și de cele economice și social-culturale.

In România și Moldova nu stie inca daca se vor reunifica și unde se vor integra impreuna sau separat. Politicienii declama din 1989 „spre vest“, în timp ce conducatorii spirituali,

dupa au ajuns la masa tratatelor și asta numai sub presiunea apropiatei vizite a Papei Iona Paul II. Ortodocsii și cei uniti cu Roma cauta astfel o perspectiva comuna natiunii. Pina aceasta nu va fi definita, practicata în mod credibil și conducatorii nu se vor pune deacord – „spre occident“ ca declaratiile festive ale presedintilor Iiescu și Constantinescu, sau „spre orient“ cum statornic predica Preafericitul Parinte Patriarh Teoctist – se va bate pasul pe loc. Exista insa riscul ca cei care vin prea tirziu, sa fi pedepsiti de istorie, remarca Gorbaciov, initiatorul dialogului dintre este și vest.

Holocaustul și comunismul și i-a ajutat pe germani sa inteleaga ca acestea au fost cai gresite, ca nu exista alta sansa decit reunificarea și integrarea lor în structurile europene decise la Roma în 1956. Astazi ei comemoreaza Holocaustul și perioada de ocupatie comunista ca parte a unui trecut intunecat, care i-a ajutat sa ajunga unde sunt astazi, din nou o putere economica intr-o mare Uniune Europeana.

Românii nu s-au angajat în Holocaust și comunismul le-a fost impus. De aceea pentru ei este mai dificil sa accepte ca holocaustul și comunismul nu pot inlocui nici crestianismul, nici imperativul unificarii nationale și în nicu un caz cel al refacerii unitatii spirituale cu Roma.

ANTISEMITISM ORTODOX

Articolul meu „Geopolitica ortodoxa“ (România Mare, 9.10.-6.11.98) este perceptut de William Totok la Berlin ca antioccidental și antisemit (taz, 27.10.98), iar de Nicolae Manole la Bucuresti ca antiortodox (România Mare, 6.11.98). „Radio Europa Libera“, „România libera“ vorbesc de „un caz“. O mare cinste pentru autor sau un semn de confuzie și deruta în tranzitia est europeana?

Evreii Evgenii Primakov, prim-ministrul Rusiei și Petre Roman, presedintele Senatului României asced spre Imparatie, spre Despotie, semnului lui Dumnezeu pe pamint pentru oi, iar patriarhii Alexei și Teoctist pastoresc o turma în deruta. Impinsi în fata, vor fi evreii incoronati sau vor plati din nou numai oalele sparte la Revolutie? Oricum efortului lor de a monopoliza și discursul modernizarii estului pravoslavnic ca și reactia bastinasilor devine agresiv.

Evreii sunt vinovati de dezastrul din Rusia, „sug singele bastinasilor“ și ar trebuii marginalizati din functii publice, declara deputatul Albert Makasov, membru al CC al PC Rus. Senatorul Corneliu Vadim Todor vrea sa continue modernizarea „prin noi insine“ și nu are complexe. Este suficient pentru ai garanta toate injuriile partidei filooccidentale, dar și o ascesnsiune politica sigura.

Sub tarii Moscovei sau domnitorii Bucurestiului modernizarea era o consecinta a presiunilor occidentale și un domeniu de activitate al evreilor. La incercarea disperata de industrializare comunista, ca și în efortul de a intra în rind cu lumea dupa '89, rolul evreilor

este cu totul remarcabil. Asta explica atit complexul de inferioritate fata de occident cit și antisemitismul ortodox.

Occidentalii nu se amesteca în mod direct în afacerile interne ale Europei rasaritene. Ei constata inasa pragmatic ca rusii au o datorie de 200, românii de 10 miliarde de \$ US și ca economia da inapoi. Rusia nu-si plateste datoriile în \$, iar 1999 va fi decisiv pentru românii. În eventualitatea ca bancile vor sechestra bunurile Rusiei și României din Occident, aceste tari vor fi obligate sa se solidarizeze ca în vremea „Lagarului comunisto-ortodox“? Se va reface cortina de fier? Se va redeschide prapastia dintre cele doua lumi crestine?

Românii au o sansa reala sa-l intimpine pe Papa Ioan Paul II. la ei acasa și sa inceapa astfel dialogul sincer și deschis cu Roma. Apropierea dintre ortodocsii și cei uniti cu Roma este deja de bun augur. În caz contrar, izolarea și reintegrarea în spatiul condus de Moscova va fi inevitabila. Complexul de inferioritate materiala, ca și rolul modernizator al evreilor, se bazeaza pe incompatibilitatea ortodoxa cu globalizarea normelor capitalismului modern.

Presedintii Boris Jelzin și Emil Constantinescu sunt filooccidentali etc. Dar cu un venit al omului de rind de citiva \$ pe zi democratia este o farsa. Cit va dura mimetismul actual în care nu mai crede nimeni? Jelzin este suferind. Constantinescu nu si-a onorat „Contractul cu România“ iar „integrarea euro-atlantica și relansarea economica“ sunt din nou forme fara fond. Va a avea loc curind o noua „Schimbare la fata“? Sau ne reintoarcem la subdezvoltare, la stramoseasca mizerie materiala și la evreii modernizatori și tapii ispasitori?

HOLOCAUSTUL ȘI VIITORUL ROMÂNILOR

Umilintele și violarea adevarului practicate dupa Revolutia din 1989 nu se deosebesc prea mult de persecutiile și reeducarea sovietica dupa ocuparea tari în 1944, poate și pentru ca e facuta de urmasii celor promovati de Stalin, fara a pomenii de vremurile în care ortodocsi din Transilvania erau numai “tolerati” fara nici un drept, iar cei moldo-valahi la cheremul turco-fanariotilor și rusilor.

Dezorientarea românilor în fata holocaustului și pretentiilor evreilor, care-i acuza a fi ucis 400.000 din rîndul lor, e totusi noua, paralizanta. Nu pentru ca nu-i adevarat, ci pentru faptul ca ortodocsii în general și cei moldo-valahi în special cred ca evreii conduc lumea, finantele ei și numai prin evrei pot fi ei “integati în occident”.

Faptul ca Ion Antonescu nu i-a extradat lui Adolf Hitler sa-i ucida, ca i-a ajutat cît a putut, chiar și pe cei din Ungaria, apoi le-a facilitat transportul prin Constanta spre Tara Sfinta, ca în 1945 erau mai multi evrei în România decit în 1940, nu mai are importanta. Nici ca Germania a preluat în întregime responsabilitatea morala și materiala a holocaustului, a

încercării de exterminare a evreilor, chiar și a celor 400.000 din Transilvania și Basarabia.

Cum să-i ajute românii pe evreii ajunși în război sub control militar maghiar în Transilvania și german în Basarabia? Întrebarea nu e “politic corectă”. Sacralizarea holocaustului – cine nu crede în Holocaust e pasibil în România de puscărie, cine nu crede în Dumnezeu, e liber (!) – face ca și întrebările neconforme cu doctrina oficială să fie ab ovo “antisemite”. La fel de lipsite de sens ca punerea la îndoială a Învierii Domnului la creștini. Discuție absurdă.

Totuși evreii sunt utili a da o brumă de credibilitate ortodocșilor în vest. Așa ca Israelul, grupul de presiune evreesc neoconservativ de la Washington sunt intermediarii pe care se bazează politica duplicitară moldo-valahă în apus. Nu numai pentru că au în mână NATO prin Wolfowitz, finanțele lumii prin Greenspan, politica externă prin Kissinger etc., cum cred adepții teoriei conspirației iudaice universale, ci pentru că românii au în față situația disperată din Moldova sub control pravoslavnic și a lor proprie. Iar de la vizita papei Ioan Paul II la București (1999) există într-adevăr alternativa depășirii izolării, subdezvoltării și a blocajului milenar ortodoxo-occidental. Numai dialogul deschis și sincer cu Roma garantează integrarea autentică, de durată a românilor în “Europa”.

Președintele Ion Iliescu și guvernele sale sunt pentru o integrare în occident, nu numai de paradă, ci și pentru că altfel le-ar tăia UE ajutorul de 600.000 euro/an și i-ar izola. Pe de altă parte reorientării spre Roma i se opun ruși, ucraineni, sârbi și maghiari, care n-au acceptat niciodată emanciparea moldo-valahilor fără controlul lor. Indiferent de ce, e evident că oferta generoasă a papei Ioan Paul II depășește orizontul generației ortodoxo-comuniste în prezent la cîrma României și Moldovei, prizoniera obedienței moscovite, chiar dacă și-a pus o mască “europeană”, (social)democrată.

Demonizarea lui Antonescu, sacralizarea holocaustului și folosirea “calului troian” evreesc pentru a intra pe furis în cetatea occidentală, îi împing pe româno-ortodocși încet dar singur într-o fundatură morală și materială. Nu evreii sunt de vină – cum susțin mereu toți antisemiții și adepții conspirației universale iudaice – de izolarea și blocarea dialogului cu Roma, de lipsa de viitor a românilor.

NOI DESPAGUBIRI DE RAZBOI EVREILOR?

Românii pierd războiul ca vasali ai Imperiului German și devin supușii Moscovei după 23 august 1944. Ion Antonescu este ucis, statul rupt în două, la București ajung la conducere comunistii evreii și soldații ruși ocupă țara pînă în 1958. Armata XIV-a rusească e încă pe poziții în Moldova. Românii plătesc cu vîrf și îndesat atît rusilor cît și evreilor tot felul de reparații. Așa că noile despăgubiri de război – între șase și nouă miliarde \$ US – pe care le cer acum evreii de la români i-au alertat pe președintele Ion Iliescu și Vladimir Voronin.

Germanii au fost condamnați la procesul de la Nürnberg pentru holocaust. Evreii români,

fara cei din Ardeal și Basarabia ajunsi sub administratie maghiara și germana, au supravietuit. Pentru contemporani era evident ca înțelegerea Hitler-Stalin, Diktatul de la Viena, alianta cu Hitler erau înpotriva vointei și intereselor moldo-valahilor. Mai mult decit atit, Antonescu i-a salvat pe evrei, nu i-au ucis sau extradat lui Hitler, asa ca românii n-au fost acuzati al Nürnberg.

Nici cei pusi de Stalin sa conduca la Bucuresti, Ana Pauker, Leonte Rautu, Valter Roman, Silviu Brucan etc., mai ales acad. Mihai Roller în oficiala "Istoria R.P.R." nu reclama uciderea evreilor de catre români. Memoria contemporanilor era vie și la implementarea comunismului, sute de mii de evreii erau în functii de decizie, vizibil privilegiati, și ca o forma de recompensa pentru persecutiile din timpul razboiului mondial a aliatilor rusilor înpotriva nemtilor și românilor.

In marea opera a supravietuitorilor, "Encyclopaedia Judaica" de 20 vol., Jerusalem 1971, se precizeaza ca din cei 150.000 evrei ajunsi sub unguri în Ardealul de Nord supravietuiesc 45.000. Jumatate din acestia sunt salvati de Antonescu, care le faciliteaza drumul în Tara Sfînta. Nici executiile din Bucovina de Nord, Basarabia sau Transnistria nu le fac români, ci a formatiunilor germane strict specializate – SS, "Einsatzgruppen".

Encyclopaedia chiar publica în facsimil: "Inspectoratul Jandarmi Transnistria. Nota informativa Nr.185 din 24 Martie 1942. în ziua de 9 Martie 1942, politia germana din comunele Mostovoi și Zavadovsca, Jud. Berezovsca, au ridicat dela lagarul de evrei din comuna Cihrin-Berezovsca, un numar de 722 evrei, pe care i-au scos în marginea comunei și executat prin inpuscare. Obiectele aflate asupra evreilor au fost ridicate de politia germana și luate cu ei. în ziua de 13 martie 1942, un numar de 17 germani de la formatiunile S.S. din comuna Cartaica, Jud. Berezovca, au ridicat din lagarul de evrei din Hulievca-Berezovca un numar de 650 de evrei, pe care i-a scos în marginea comunei și executat prin înpuscare. Inainte de executare evreii au fost dezbracati pâna la camasa, iar obiectele, banii și înbracamintea aflata aspra lor au fost ridicate de politia germana și duse în comuna Cartaica. Cadavrele celor impuscati au fost arse. Informatie Sigura. (Stampila; Semnatura E. B...) Comunicat: Guvernamântul Civil al Transnistriei." Din ultima mentiune reiese involuntar activitatea eminenta decorativa pe timp de razboi a "Guvernamântului Civil", care nu se deosebea mult de satele lui Potemkin, instalate teatral pe marginea de drum a acelorasi meleaguri cu un secol și jumatate mai înainte, la voia Imparatiei.

Germania Federala, fara despagubiri de razboi traumatizante ca dupa primul razboi mondial, în "razboiul rece", bastion înpotriva "Lagarului comunist", preia în întregime responsabilitatea morala și materiala a razboiului și holocaustului. Un "miracolul economic" permite Bonn-ul sa sprijine constructia Israelului și sa-i despagubeasca generos pe toti supravietuitorii evrei și pe urmasi lor. Reparatiiile s-au încheiat oficial dupa reunificarea și redobîndirea suveranitatii de stat, la cumpana mileniilor, cu o ultima transa de zece

miliarde de dolari de la germani, cîteva miliarde de la elvetieni și ridicarea la Berlin a complexului memorial dedicat holocaustului. Urmeza acum România și Moldova sa plateasca evreilor miliarde de dolari?

Dupa Revolutia de Craciun 1989, transmisa în direct la TV cu actori și regizori profesioniști, românii ortodocși incompatibili cu normele și valorile creștinilor occidentali spera la o integrare euro-atlantica cu sprijin iudaic.

Ortodoxo-comunistii din Rusia și Serbia, sau “nealiniati” din lumea a treia, musulmanii nu-s credibili, iar dialogul direct cu occidentul, început de papa Ioan Paul II la București în 1999, depaseste orizontul elitei post-comuniste la putere. Pentru ca nu exista alternativa, contributia evreilor capitalisti și comunisti la modernizarea României, ca și credinta populara în influenta iudaica în lume e codificata și urmata de PMR, PCR, FSN, PSM, PSDR, PD și PSD.

Evreii cer, ca o preconditione a serviciilor de mijlocitori cu vestul, demonizarea lui Antonescu, recunoasterea uciderii a 400.000 de evrei și plata daunelor dupa standarde germane și elvetiene. Noile reparatii de dimensiunea SOVROM-urilor, ar catapulta însa România și Moldova, cele mai sarace tari din Europa, în lumea a treia, nu în UE.

În cea mai fidelă tradiție valaho-bizantina, și fara trupe de ocupație, la București s-a emis Ordonanța de Urgență, care interzice sub pedeapsa cu pușcări, punerea la îndoială a holocaustului, a uciderii celor 400.000 de evrei, a revizionismului, a faptului ca germanii au preluat responsabilitatea morala și materială și pentru evreii înpușcați în Basarabia și Ardeal.

În același timp parlamentari și reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului au plecat în Israel la instrucție, cam tot așa cum mergeau în vechime moldo-valahi sa se închine la Înalta Poartă, în timpul celui de al doilea război mondial la “arbitraj” la Viena sau la studii marxist-leniniste la Moscova, după anul 1945. Vae victis!

ROMÂNII ÎN POTRIVA HOLOCAUSTULUI

Ion Antonescu și evreii ardeleni n-au acceptat Diktatul de la Viena (1940-1944). Antonescu l-a instiintat personal pe Adolf Hitler de refuz, iar evreii ajunși de facto sub maghiari se considerau de iure cetățeni al statului român. Pe aceasta baza s-a creat o alianță, care a dus la salvarea a zeci de mii de evreii, dar n-a rămas secretă într-o Europa sub control german.

Iată ce transmitea în acest sens de la Budapesta la Berlin ambasadorul dr. Edmund Veessenmayer la 11 iulie 1944: “Adjunctul ministrului de externe mi-a expus dificultatea

guvernului maghiar legata de abordarea diferita de catre noi a chestiunii evreesti în Ungaria, România și Slovacia. În timp ce aici ce-rem o mîna forte impotriva evreilor, le permitem românilor și slovacilor sa-i trateze pe evei cu clementa. Din România transporturile cu evrei spre Pale-stina au devenit deja rutina. Ambasadele maghiare din Bucuresti și Bratislava comunica trecerea ilegala a granitei a unui numar considerabil de evrei spre România și Slavacia, und ei sunt mai mult sau mai puțin tolerati de autoritatii. La românii se merge atît de departe, încît în transporturile cu evrei spre Pale-stina, mai nou se afla 20% evreii maghiari. Evident ca ei asta fac pentru a genera o imagine favorabila la dusmani nostrii. Astfel se creaza în afara im-presia ca românii și slovacii au în chestiunea evreiasca un cu totul al punct de vedere decît maghiarii, inpotriva carora se canalizeaza astfel toata ura statelor inamice și neutre. Pozitia statului maghiar este astfel subminata.” (Anexa)

Si aceasta depesa este un indiciu al miracolului: în România din 1944, fara teritoriile ocupate de maghiari, rusi și bulgari, evreii erau mai numarosi decît în anul 1940. Asta în afara de evreii ardeleni, unguri, care fara protectia lui Ion Antonescu nu ar fi putut de fel “tranzita ilegal” spre Palestina. Cât le-a fost cu putinta sub Hitler, românii i-au sprijinit pe evrei, pentru ca aveau un interes comun în Transilvania ajunsa sub unguri, pentru a capta bunavointa Natiunilor Unite și desigur, dintr-un umanism crestin traditional.

Daca în razboiul mondial românii și evreii subminau în comun politica lui Hitler, azi, cu toate ca Germania a preluat în întregime reponsabilitate morala și materiala a holocaustului, pozitiile lor difera. Româna se considera victima Diktatului, Pactului Stalin-Hitler, în vigoare în Basarabia, regimului de teroare marxist-leninista și a statutului de cea mai saraca tara din Europa dupa 1989. Pe de alta parte evreii si-au sacralizat holocaustul și îi obliga de pe poziti de forta sa faca la fel și pe românii, în ciuda tuturor evidentelor.

Românii s-au modernizat în sec. XIX și XX mai cu seama cu sprijinul capitali-stilor și comunistilor evreii, pentru ca greco-catolicii românii din Trasilvania au fost boicotati de austro-ungari, dupa unire n-au trecut Carpatii și în final au fost complet interzisi de Stalin, iar pentru moldo-valahi, supusi de un mileniu greco-pravoslavnicilor, lumea activa și rationala apuseana, este straina și azi.

Revolutia din '89 nu a schimbat decît aparent orientarea tarii. Partidul orto-docsilor moldo-valahi – PMR, PCR, FSN, PDSR, PSD – e în fod acelasi, anti-occidental și dependent de intermediarii, de un cap de pod evreiesc în vest. Asta-i valabil pentru apartenenta la Internationala Socialista, NATO, lumea financiara apuseana etc. Chiar și fara ponderea evreiasca din miscarea so-cialista internationala, a grupul de presiune din jurul ideologul Pentagonului, Wolfowitz etc., moldo-valahii se asigura reciproc ca evreii conduc lumea și ca nu exista o alternativa la Israel, und evreii români sunt desigur numerosi.

Aceasta idee absurda, teorie a conspiratiei rezolva totusi o seama de probleme importante

la Bucuresti: elimina din start reorientarea autentic româneas-ca spre occident prin intermediul greco-catolicilor din Transilvania, a unitilor cu Roma; exclude orice diferente cu greco-pravoslavnicii, cu Moscova și Constantinopolul; iar pentru esecul proiectelor moderizatoare atit cele capita-liste, din Vechiului Regat și România Mare, cit și a dictaturii de dezvoltare din R.P.R. și R.S.R., desigur numai evreii pot fi de vina.

In acest context e de inteles apelul rabinului de Cluj, Moshe Carmilly-Weinberger: "De ce s-a scris și se vorbește atât de puțin despre actiunea româneasca de intrajutorare a evreilor? De ce istoria n-a fost scrisa, înca, asa cum arata ea?"

SACRALIZAREA HOLOCAUSTULUI în ROMÂNIA

Holocaustul Auschwitzul, Yad Vashemul, Muzeele Holocaustului au devenit locuri sacre unde se comemoreaza uciderea evreilor de catre germani. Acesta religie nu cunoaste mîntuirea crestina și are un canon de sorgine judoico-protestanta, neindurator. În acest cadru nu exista scapare nici pentru victime, nici pentru faptasi, iar pentru acestia din urma și pentru urmasi lor nu va exista iertare. Pentru a intelege acest fenomen sunt necesare studiile lui Mircea Eliade și Claude Lévi-Stauss privind regulile dupa care se construiește religia și autonomia ei în raport cu societatea. Holocaustul, ca toate cultele, lupta pentru a cistiga aderenti, nu tolereaza eretici, inovatii, critici și lumea interioara, sensibilitatea fidelilor nu poate fi intelesă în mod autentic decit de cei uniti în Holocaust pe veci, evreii, germanii și azi românii.

1940-1945 România sub Ion Antonescu a fost singura tara, care redusa ca suprafata și populatie, și la statutul de satelit al Axei, nu numai ca nu a participat la exterminarea evreilor (holocaust), ci le-a oferit celor fugiti din Ungaria azil și sansa de a ajunge prin portul Constanta în Palestina. Singurii evreii românii exterminatii a fost cei ajunsi sub ocupatie maghiara, în nordvestul Transilvaniei și cei sub administratie militara germana din Bucovina și Basarabia. Miscarea antisemita Arhangelul Mihail a incercat sa ia puterea dar a fost oprimata de Antonescu și legionarii au fugit în Germania lui Hitler.

1945-1989 Dupa razboi Armata Rosie a lichidat în România creștinismul orientat spre Roma (greco-catolic), l-a marginalizat pe cel obedient Moscovei (ortodox) și a introdus cultul marxist, pagîn al proletariatului. La instaurarea dictaturii și la izolarea în Lagarul stalinist un rol important l-au jucat evreii Ana Pauker, Josif Chisinevschi, Leonte Rautu, Valter Roman, Silviu Brucan etc. Pregatiti în acest scop la Moscova actiunea lor era facilitata de existenta în România a sute de mii de evreii, care au supravietuit gratie lui Antonescu. Invinsi în razboi, românii care nu aderau la religia marxista erau condamnati la un regim de reeducare în puscarii sau la exterminare la Canal, în delta etc.

1989-2002 Revolutia, care a inlaturat dictatura comunista, a avut loc dupa ce Rusia s-a inteles cu USA în demontarea Cortinei de Fier, desfiintarea Lagarului. Asa ca și România a

Înlăturat marxismul, interdicția creștinilor uniți cu Roma, totuși evreii Silviu Brucan și Petre Roman revin în fruntea statului. Roman (fiul lui Valter) este botezat dar n-a rezistat și pentru că evreii au emigrat în masă. Totuși 2002 Bucureștiul i-a decisia de a-i condamna la pușcarie pe cei care nu cred în holocaustul lui Antonescu. Adevărul istoric nu are desigur nici o relevanță la sacralizarea cultului holocaustului. Cine nu-i botezat și nu crede în Isus Cristos nu e inculpat, așa că după dogma neopagăna marxist-leninista, holocaustul a devenit religia de stat a României. Dictatura comunistă au implementat-o rușii și evreii români. Sacralizarea holocaustului o fac românii la presiunea evreilor din USA. România a fost învinsă în 1945 și în 1989, apoi conducătorii statului Ion Antonescu și Nicolae și Elena Ceaușescu au fost prinși și înpușcați. Cu învinsii se poate face apoi orice – Vae victis!

Evreii din România După înlăturarea fanariotilor, evreii au reorientat economia moldo-valahia spre vest. La Congresul de la Berlin chestiunea evreească a devenit piatra de încercare la obținerea independenței. În perioada interbelică un milion de evreii și-au continuat opera de modernizare și orientare a țării spre vest. În al doilea război mondial desființarea statului ca și lichidarea evreimii din România au atârnat de același fir de par german. 1945 evreii din România (fără Transilvania de Nord, Bucovina și Basarabia sub administrație ungară și germană) au fost mai numeroși decât în 1940.

După Revoluția din '89, încercarea rabinul Moses Rosen de a acredita holocaustul la București a eșuat. Era greu să-i convingă pe români că ei au avut suveranitatea, mentalitatea și energia criminală de a extermina evreii, când ei însșiși au fost victimele războiului pe ambele fronturi, din care au ieșit cu granitele ciuntite și apoi robi la ruși. Românii știu că Antonescu i-a protejat pe evreii, cred în mintuirea creștină și se mândresc cu Nicolae Steinhard, evreu decedat ca monah româno-ortodox. Este necesară practicarea acestui cult în relațiile româno-occidentale? Cultul Holocaustului îi va apropia pe evreii de ortodocși și catolici, România de Roma, sau va duce mai degrabă la vrajba, la refacerea dominației ortodoxo-protestante sub patronajul Moscovei? Se va reveni la despotia bizantină cu intermediarii evreii? Este posibilă integrarea în UE / NATO numai prin sacralizarea holocaustului? În fața atîtor întrebări nu-i surprinzător că mulți româno-ortodocși cred că evreii conduc lumea.

Evreii și creștinii Deosebiriile dintre catolicism și protestantism sunt greu de perceput în UE, mai ales că ea se bazează pe achizițiile comunitare (80.000 p.) garantate de Papa. Este o chestiune de timp până când Luther și holocaustul vor devenii istorie. O problemă pentru evreii. Este holocaustul o piatră de încercare pe drumul care-i va readuce pe evreii și pe creștinii la Roma? Comunismul și holocaustul sunt încercări pe acest drum? Vor venii și evreii?

Miscarea Evreii pentru Isus pledează pentru recunoașterea Mîntuitorului Isus și de către izraeliti, realizării unității dintre vechiul și noul Testament și în cultul mozaic sub patronajul

Romei. Pe de alta parte organizatiile evreesti traditionale simt ca ritualizarea holocaustul are tendinta de a fi integrat în constiinta europeana, ca monumentele lor sacre vor devenii numai o atractie turistica. Va avea cistig de cauza miscarea iudaica Evreii pentru Isus?

Perspective Germania reancorata în structurile crestine decise la Roma în 1956 privesc holocaustul cu detasare. DM a diparut ca și granitele, în UE. Erezia pagîna national-socialista și comunista i-a ajutat pe germani sa inteleaga ca acestea au fost cai necrestine, ca nu exista alt drum decit integrarea lor în UE, Sfîntul Imperiu Roman de azi. Asa ca ei comemoreaza nazismul, comunismul și holocaustul ca parte a trecutului.

La români comunismul a fost impus dictatorial și ei si-au protejat evreii, cit au putut, în perioda hitlerista. De aceea români nu cred în holocaust, dar spera ca sacralizarea lui îi va ajuta în eludarea dreptul roman, a celui canonic romano-catolic actualizat în achizitiile comunitare UE.

Germanii si-au regasit locul în lume. La români nu sacralizarea holocaustului va decide iesirea din mizeria și izolarea stramoseasca și apartenenta lor la civilizatia occidentala, la UE și NATO ci unirea tuturor românilor cu Roma. Pe cind o miscare dupa modelul evreesc – Români pentru Roma?

ROMANII, OCCIDENTALII, ANTISEMITISMUL: MODELUL EVREESC 1996

La Revolutia din 1989 se pune problema „cine este în masura sa refaca legatura romanilor cu Occidentul?“, pentru ca prabusirea dictaturii de dezvoltare ortodoxo-comunista s-a datorat faptului ca era indreptata impotriva capitalistilor, a culturii creștinilor occidentali. Conflict religios mascat de incompatibilitate ideologica est-vest.

În 1989 raspunsul nu-l puteau da ortodocsii (prim ministrii Dascalescu sau Verdet, generalii Vlad sau Gusa etc.), asa ca s-au impus profesori evreii Silviu Brucan, Petre Roman. Imediat noul guvern si-a „luat mina de pe economie“, a declarat industria romaneasca „un morman de fiare vechi“, a inceput spirala datoriilor externe etc., nu înainte de a reface vechiile structuri orientale din agricultura: „omul și pogonul“.

Pe scurt, deschiderea spre Occident dupa „modelul evreesc“, ocolind Roma, a fost cel al subdezvoltarii. Un fiasco, care a facut ca minierii sa inlature guvernul Roman-Severin în 1991, fara a oferi fireste o alta platforma politica. Urmatorii prim ministrii Stolojan și Vacaroiu continua asadar „model evreesc“, cu o corectie national-ortodoxa, de supravituire în izolare și mizerie.

Chestiunea fundamentala a romanilor, a dialogul deschis, constructiv, de fapt singurul autentic și eliberator intre ortodocsi și Roma este ocolit în continuare cu mare grija, din nestiinta sau pentru a nu deranja suspiciunile greco-slavone (Moscova și Constantinopol), care-i indruma pe romanii sa intre în legatura cu apusenii, cu Roma, numai pe o filiera

neutra, evreeasca, masonica, liber cugetatoare etc.

Esecul acestei politici este usor previzibil: vinovatii fiind, din nou... evreii. Aceasta duplicitate ortodoxa duce în mod necesar la antisemitism. Opinii legate de „stapinirea lumii de finanta, ocultă evreeasca sau/si masonica“ sunt la ordinea zilei.

Antisemitismul romanesc, nu se deosebeste de cel ortodox pe pretutindeni. Evreii sunt „vinovati“ ca fac casa buna cu occidentalii și ca sunt cu arme și bagaje în slujba lor. Si pentru ca la Bucuresti, Moscova, Belgrad nu ii da nimanui astazi mana sa mai fie antioccidental, cum era inca uzul pe vremea blocurilor ideologice, toata agresivitatea mascata antioccidentala se indreapta inpotriva... evreilor. „Ei conduc lumea, ei sunt vinovati!“

Probabil ca izolarea intelectuala și mizeria cronica din spatiul ortodox ii impiedica pe oamenii sa vada realitatiile la dimensiuni universale în care evreeii sunt în slujba Occidentului, care într-adevar hotareste destinele lumii, și nici într-un caz, invers.

Dar sa urmarim evolutia relatiilor romanilor cu Roma, cu Occidentul. Perioada romana pe teritoriul de astazi al României a fost scurta, totusi a imprimat acestor locuri sigiliul Romei. A urmat rebarbarizarea locuitorilor, care au supravietuit invaziilor printr-un creștinism primitiv, fara ierarhie legata de Roma, iar invazia slavilor era cit pe aici sa inabuse spiritul latin, daca nu veneau magharii în misiune apostolica romano-catolica.

Nelichidarea romanilor de catre maghiari s-a datorat invaziei mongole, care a influentat pozitiv conlucrarea romano-maghiara și fondarea Tarii Romanesti și a Moldovei sub ascultarea Constantinopolului, dusman al Romei.

În secolul XIX institutiile orientale sunt inlocuite cu cele apusene și apare din nou dilema: „cine sa faca legatura între romani și Roma, Occident?“ Ortodocsii moldo-valahi nu erau nici pregatiti și nici lasati, asa ca evreii preiau misiunea.

Actiunile romanilor de a se ridica din groapa izolarii și mizeriei milenare erau mereu inabusite. Tudor Vladimirescu este ucis de greci, Nicolae Balcescu și Alexandru Ioan Cuza mor în exil. Dinastia germana de Hohenzollern venita la Bucuresti în misiune de occidentalizare se foloseste intens în legaturile economice cu occidentalii de serviciile evreilor.

Monstruoasa coalitie dintre greco-ortodocsi, monarhia germana și „modelul evreesc“, a blocat dialogul cu Roma, a cimentat subdezvoltarea, ducind astfel tara direct spre catastrofa. În anul 1938, 16 milioane de tarani romani, 80% din populatia tarii munceau ca semianalfabeti cu o durata medie de viata putin peste 40 de ani etc. pe o „plantatie“ pentru „orasul parazitara“ (4 milioane, cite unul de romani occidentalizati, maghiari, germani și evrei) în slujba Occidentului.

A urmat dictatura de dezvoltare (1938-1989), care a sfarimat brutal, intr-n timp record, structurile subdezvoltarii. Astazi traiesc 50% din romani la orase spre disperarea mai ales a maghiarilor, care cer „autonomie locala“, evreii și germanii emigrind în masa în perioada dictaturii de dezvoltare, îngroziti de avalansa mizeriei ortodoxe asunsa la oras.

Succesele lui Ceausescu s-au datorat cooperari cu apusenii în anii 70, tot asa cum dezastrul din anii 80 s-a datorat ruperii dialogului. Din aceasta scurta trecere în revista reiese ca relatiile romano-occidentale au fost mai tot timpul incredintate volens, nolens unor mandadari: în Ardeal maghiarii, germanii și evreii, iar la Bucuresti grecii și evreii.

Incerari de refacere a legaturii spirituale a romanilor cu Roma au initiat mari conducatori nationali ca Ionita Asan, Stefan cel Mare, Cuza etc. iar în Ardeal corifeii Scolii promovate de greco-catolici, de ortodocsii romanii uniti cu Roma, dar au esuat, nu fara a lasa urme pe care se va pasi mai departe.

Si presedintii Romaniei urmaresc în cea mai buna traditie nationala, aceasta constanta. Dar dupa toate aparentele, nici în aceasta epoca integrarea economica în Uniunea Europeana și cea militara în NATO prin eludarea orientarii spirituale și a concordiei cu Roma este sortita esecului.

Acest defect de constructie fundamental al politicii actuale de apropiere și cooperare cu apusenii este inca salvat de ochii lumii din nou de vechiul și singularul „model evreesc“.

Rezultatul acestor relatii romano-ocidentale duplicitare, în haine de imprumut, il cunoastem deja. Este cit se poate de evident ca nici astazi evreii din România nu pot realiza – nici prin numar (citeva zeci de mi) și nici prin asa presupusa influenta în soarta lumi – ceea ce romanii ortodocsi nu vad, nu vor, sau nu li se permite inca sa aspire, o legatura directa cu Roma, cu Occidentul.

Asa ca esecul „modelului evreesc“ tehnocrat, chiar și cu micile corectii de supravietuire ortodoxa în mizeria și izolarea traditionala contemplativa este la fel de previzibil ca și cel din anul 1938 sau 1991 și ca si, de altfel, renasterea antisemitismului.

HITLER

Dacă google e barometrul interesului pe Internet, atunci Adolf Hitler (1889-1945) are o cotă de 40 de milioane. Care ar fi fost soarta Germaniei, dacă ar fi murit în 1939? Pentru că ce a realizat el după 1933 a depășit cu mult ceea ce a obținut pe plan extern Bismarck.

Pe plan intern, el lichidează șomajul și face ziua de 1 mai sărbătoare. Economia, cultura, știința și tehnica se înviorază după ce el reface demnitatea națională călcată în picioare la Pacea de la Versailles 1919.

Austriac, de origine modestă, tatăl vameș, Hitler cade la examenul de admitere la Arte

Plastice. Dar la Viena își formează, marginalizat fiind, un program revoluționar contra marxiștilor, evreilor și burgheziei. Pleacă la München, este voluntar în armata germană, victimă a gazelor de luptă, obține Crucea de Fier II.

După război transformă Partidul Muncitoresc German într-o „Mișcare” național-socialistă a muncitorilor germani. Combate democrația. Puciul său eșuiază și ajunge în pușcărie unde dictează Mein Kampf, o ofertă politică de o surprinzătoare sinceritate.

Eliberat înainte de termen ajunge la putere totuși pe cale democratică cu ajutorul burgheziei, care-l folosea împotriva comuniștilor. Consecvent, cei de stânga, marxiștii, evreii sunt persecutați și internați în lagăre.

Burghezia, nobilimea devine național-socialistă, astfel că Hitler era ori slab, ori corupt de cei de dreapta. Exterminarea „paraziților” îi privea numai pe handicapații „arieni”.

1/3 din evreii emigrează. Holocaustul nu poartă direct semnătura lui Hitler. Elita național-socialistă era antisemită, nu mai avea nevoie de așa ceva. Oricum Lagăre de exterminare n-au existat în Germania, ci numai în est.

În războiul cu „iudeo-bolșevicii” ruși poziția anglo-saxonilor era hotărâtoare. Premiza că „verișorii” anglo-saxoni vor fi de partea „arienilor” germani și nu de partea slavilor „inferiori” a fost falsă. Stalin se aliază și „cu rasa superioară” și cu anglo-americanii anti-comuniști și ocupă astfel jumătate din Europa.

În Berlinul înconjurat de Armata Roșie, Hitler face un bilanț în fața fruntașilor Mișcării sale. Pe cei de stânga, marxiști, evreii i-a lichidat, dar pe burghezi, pe nobili i-a uitat, un păcat de neiertat: cei de dreapta, erau oameni de ieri, fără elan revoluționar sau chiar trădători. Stalin nu s-a lăsat orbit de aparențe și a învins.

La sfârșitul vieții Hitler își exprimă regretul că în România s-a bazat pe regele depășit de vreme, pe anturajul sau corupt și reacționar, care l-au arestat pe conducătorul armatei și predat la comuniști (!), în loc să promoveze forțele revoluționare tinere.

E o ironie a istoriei că în România, reacționarii și corupții, cei de dreapta, liberalii, conservatorii, ex-regele, trădătorii de ieri, sunt și astăzi la putere sau reîmproprietați, în timp ce 90% din tineret vor să părăsească țara.

Succesele lui Hitler s-au pulverizat în război: 50 de milioane de morți; germanii la pământ. La întrebarea ce-ar fi fost dacă Hitler murea în 1939, nu există un răspuns.

În ceea ce privește România, după 1989, s-a revenit la cutumele balcanice, care l-au corupt și pe Hitler.

MONUMENTUL HOLOCAUSTULUI

Cladirea parlamentului francez este o imitatie a unui templu pagân, a celui englez a unei catedrale medievale, mausoleul lui Lenin și Stalin a unei piramide etc. În aceasta traditie monumentul holocaustului din Berlin are elemente religioase judaico-crestine.

Sub padurea de lespezi a arhitectului Eisenman se construiește la Berlin și un Centru de informare în care nu va patrunde lumina zilei.

În prima încăpere numita a “tacerii”, vizitatorii vor afla “putin aplecati”, urmare a constructiei tavanului și prezentarii, informatii despre exterminarea evreii europene în timpul celui de al doilea razboi mondial.

În cea de a doua, în încăperea “destinelor” din tavan atârna un fel de stalacnide, prelungire a lespezilor de la suprafata, printre care se vor strecura vizitatorii, unul cite unul, și vor avea ocazia sa vada fotografiile și texte despre familiile evreesti.

Dupa experienta tacerii și a ingustimii, în “sala numelor” vor avea loc conferinte și vor fi pronuntate numele celor disparuti în toate tarile europene. Se preconizeaza și instalarea unor computere la care cei interesati pot afla detalii despre cei disparuti.

A patra încăpere, a “localitatiilor” este rezervata exclusiv proiectilor cinematografice dedicate ororilor national-socialistilor din lagarele de exterminare a celui de al treilea Imperiu german.

Întreg complex are un puternic caracter religios. Coborirea în subteranul fara lumina zilei, aminteste de coborirea în cripta primilor crestini, iar în salile tacerii și numelor, într-o pozitie usor inclinata, vizitatorii sunt confruntati cu ceva în afara cuvintelor.

Pe masura ce martorii Holocaustului dispar, elementele de cult în pomenirea celor disparuti sunt din ce în ce mai evidente. La ultima comemorarea a victimelor de la Auschwitz procesiunea cu luminari nu a mai surprins.

Noul centru al Holocaustului, din capitala celui de al patrulea imperiu german va fi mai mult unul al unei “trairii” religioase, decit al “informatiilor” secularizate. Aceasta este și intentia comisiei condusa de Thirse, presedintele Bundestag-ului.

RAOUL ȘORBAN, Cetățean de onoare al Israelului

Nobilimea română din Transilvania a trecut la romano-catolicism și s-a maghiarizat, nu în întregime. Familia Șorban a rezistat sute de ani, a rămas fidelă neamului și nu e greu de imaginat că Raoul, o mare personalitate, profesor de istoria artelor, care ne-a părăsit în iunie, a ajuns în conflict cu forțele politice din vremea sa.

După o mie de ani de dominație în Ardeal, maghiarii romano-catolici sau protestanți nu acceptau un valah fără complexe de inferioritate generate de prăpastia dintre stăpânii

unguri, creștinii occidentali, și subalterni valahi ortodocși „tolerați”. Mai ales că frecvența medii maghiare și le cunoștea limba, arta și cultura ca nimeni altul.

Evreii, pe care i-a ajutat să fugă din Transilvania ocupată de unguri în România lui Antonescu și astfel să-i scape de lagărele național-socialiste, l-au făcut Cetățean de onoare al Israelului 1987. Dar după Revoluțiile din 1989, când Budapesta a ajuns din nou un punct de sprijin al evreilor în Europa Centrală și Bucureștiul sub presiunea recuperatoare a Israelului, meritele îi sunt răstălmăcite chiar de cei pe care i-a scapăt de la moarte fără nici un folos material. La înmormântarea lui n-a fost nici un evreu.

Moldo-valahii, pe care nu i-a părăsit niciodată, nu l-au înțeles, l-au marginalizat și chiar bătut, în cel mai bun caz l-au folosit. Un patriot român, catolic? Generozitatea sa, umanismul sau profund românesc, au fost mai tot timpul în contrast cu doctrinele barbare, național-socialiste și comuniste ale vremii.

La aniversarea a 250 de ani de Școală românească la Blaj – „Mica Romă” – a fost la slujba de la Catedrala greco-catolică, unită cu Roma, a participat la dezvelirea statuii „episcopului românilor” Inocențiu Micu-Klein din fața Catedralei și nu s-a mirat de loc că n-au venit președintele țării și prim-ministrul. Motivul, cusut cu ață albă, era ceața care n-ar fi permis aterizarea navelor aeriene. În realitatea, tot așa cum n-au reușit greco-catolicii, uniții, să treacă Carpați în trecut, tot așa ortodoxo-(neo)comuniștii nu voiau să iese din ceața tranziției dâmbovițene și să accepte valoarea Unirii cu Roma, a alfabetului și culturii latine pentru emanciparea românilor de pretutindeni.

Spre sfârșitul vieții constata surprins că se simte mai bine în mediile moldo-valahe, decât în Arealul lui traumatizat, paralizat, și că literatura clasică a rușilor se potrivește mai bine la moldo-valahi, ca cea franceză sau engleză.

Unirea cu Roma a românilor și intrarea lor în Uniunea Europeană cu fruntea sus i se părea un vis prea frumos pentru a fi realizat curând. Nu s-a resemnat însă niciodată. Testamentul său – „Invazia de stafii. Însemnări și mărturisiri despre o altă parte a vieții”, Ed. Meridiane, Buc. 2003, 631 p. – e o lectură obligatorie pentru românii, de ambele părți ale Carpaților.

Coperta cărții reproduce afișul în trei limbi a expoziției pictorilor din Cluj din perioada interbelică a conviețuirii idilice a românilor, maghiarilor, germanilor și evreilor. În prefața „Obligația de-a mărturisi” Adrian Păunescu sesizează caracterul „politic incorect” ale cărții: drama valahilor, evreilor și țiganilor din Ardealul ocupat în cel de al doilea război mondial de Regentul Horthy.

„Despre teroarea ungurească din Transilvania 1918/19 nu ne prea vorbește istoria” (p.48). Masacrele „ilegale” de la Ip și Trăzneu sau „legale”, tineri români carne de tun pe front de est 1940/44, nu-s subiecte pentru istorici. Pe evreii ajunși sub unguri în Transilvania, Antonescu îi trata ca pe cetățeni români și i-a ajutat. Șorban făcea parte din organizația

care salva evreii fără foloase materiale și e Cetățean de onoare al Israelului (1987).

Tot așa cum masacrele maghiarilor sunt uitate, pentru că UDMR e la guvernare, tot așa salvarea evreilor de către Antonescu, episcopul Iuliu Hossu, Șorban etc. sunt azi contraproductive pentru că evreii conduși de Wiesel vor să dovedească cu orice preț ca moldo-valahi lui Antonescu, nu ungurii lui Horthy au ucis evrei.

În ciuda tuturor Șorban constată: 400.000 de români expulzați din casele lor de armata maghiară; 100.000 români morți sau dispăruți pe frontul sovietic; zeci de mii de români morți în detașamentele de muncă forțată; din 80.000 de muncitori români împrumutați de unguri în străinătate numai 10% s-au întors; din aproape 200.000 de evrei – 30.000 sau salvat prin Constanța – majoritatea au fost deportați, ca mulți țigani, în lagărele morții.

În Transilvania ocupată de unguri a dispărut în numai 4 ani 50% din populație! Sub ocupație sovietică, horthyștii se reciclează în comuniști și după 1989 în democrați. Ei sunt stăpâni, iar valahul ortodox e mereu fără drepturi, desconsiderat chiar și de cei pe care i-a salvat. Și totuși Șorban, fiul compozitorului care a compus „Mai am un sigur dor” și a fost otrăvit din motive politice, nu se lasă intimidat, chiar după ce a fost bătut de legionari, închis sub Stalin, maginalizat de (post)comuniștii lui Ion Iliescu și mai nou chiar și de evreii.

Nu chiar de toți, de decenii întreabă fostul rabin șef din Cluj, Moshe Carmilly: „De ce s-a scris și se vorbește atât de puțin despre acțiunea românească de întrajutorare a evreilor?” (p.333) Raoul Șorban, care ne-a părăsit în luna iunie 2006, ducându-se la cele vesnice, credea în adevăr și depunea mărturie pentru umanismul românesc. O carte document de excepție scrisă de un martor implicat direct în vremea Diktatului de la Viena în lupta contra atrocităților maghiare.

INDUSTRIA HOLOCAUSTULUI

Prin holocaust se definește încercarea lui Adolf Hitler, a Partidului National Socialist al Muncitorilor Germani de a extermina evreimea europeană. În perioada de ocupație a Germaniei, 1945-1991, holocaustul a devenit apoi o „religie” fără mântuire, fără șansa iertării acestui păcat, cu fideli, „preoți”, locuri sacre, martiri, dizidenți, prozeliti.

Bineînțeles că și aceasta „religie” are nevoie de mijloace materiale. Așa că Germania invinsă a preluat în întregime responsabilitatea, despăgubește pe cei vătămați și susține Israelul.

Tocmai când s-a obținut un oarecare consens în dreptul evreilor de a cere despăgubiri de la germani, austrieci, elvetieni, IBM etc. iată că prof. dr. Norman Finkelstein din New York, descendent a doua victime, denunță vehement perpetuarea plingerilor și platilor, pentru că aceasta spirala va alimenta antisemitismul existent.

Teza sa este simpla. Incercarea de exterminare s-a transformat intr-o afacere lucrativa mai mult pentru organizatiile evreesti, decit pentru victime. De exemplul mama sa, nu primeste nimic din banii colectati cu atata rivna.

Nimeni nu-l suspecteaza pe autor de antisemitism, ci de faptul ca pune la indoiala Holocaustul, adica ceea ce-i uneste pe evreii americani în primul rind. Nu este primul care se ridica inpotriva unei identitati evreesti bazata pe incercarea de exterminare a lor.

In mod straniu evreei americani se identifica mai mult cu Holocaustul decit cu Israelul, asa ca rabinii, conducatorii lor, au acceptat nolens, volens aceast moment. Vox populi...

Cartea este și o contributie la conflictul din Orientul Apropiat. În jurul Israelului sunt masati de la expulzarea lor din Palestina, astazi deja cinci milioane de palestinieni refugiati, pe care lumea islamica refuza de decenii sa-i integreze și care ne avind spatiu vital lupta pe viata și moarte sa se reintoarca la vetrele lor.

Finkelstein nu este antisionist, dar simte ca strategia evreiasca dupa '45 s-a perimat. Occidentul trebuie sa recunoasca Israelul ca enclava lor în lumea islamica și sa nu mai intretina artificial „Industria Holocaustului“.

AL DOILEA FRONT A LUI ANTONESCU, CEAUȘESCU, ILIESCU, BĂSESCU

Germanii și slavii nu au făcut parte din Imperiu Roman. Apoi Sfântului Imperiu Roman de Națiune Germana a fost subminat de ruperea de Roma a protestanților, iar după botezul cneazul rus Vladimir, translatarea Imperiului Roman de răsărit la Moscova, după căderea Bizanțului, s-a făcut fără, împotriva Romei. Catastrofele recente ale acestei evoluții sunt comunismul, nazismul, războaiele mondiale și cel rece.

Occidentalii erau împotriva aberațiilor “rasiste” național-socialiste și comuniste și sperau ca aceste erezi pseudo-creștine se vor distruge reciproc. Succesul războiului fulger al germanilor împotriva Franței și URSS i-a împins pe apuseni în tabăra slava. Churchill, Roosevelt și Stalin, și chiar o parte din generalii germani erau împotriva lui Hitler. Bine înțeles ca germanii și apusenii erau circumspecți cu Stalin. În nici un caz nu voiau sa deschidă drumul spre Europa pravoslavnicilor în manie roșie, marxist-leninista.

Valentin Falin, ambasadorul URSS-lui în RFG, analizeaza în cartea sa „Al doilea front” conflictul de interese din coaliția anti-hiliterista, cum i-a prins Stalin în cursa la început pe mici burghezii germani, apoi pe anglo-americieni, cum a ajuns el primul la Berlin și cum a creat apoi un imens Imperiu roșu din Europa Centrala pana la Marea Japoniei.

Pe toata perioada războiului chestiunea fundamentala era cel de al doilea front, o asa zisa garanție ca occidentalii nu vor permite comuniștilor slavi sa distrugă civilizația latina. Daca și generali germani favorizau în taina acest al doilea front occidental – unde s-ar fi putut

încheia o pace onorabilă, sau în cel mai rău caz scapa de un prizonierat în Siberia -, cu atât mai mult urmarea același scop și Ion Antonescu, conducătorul statului român.

Maresalul Antonescu

Urmașii legiunilor romane de la Dunărea de Jos, ai Imperiului Roman de Rasarit, românii ajung la cumpăna mileniilor sub Constantinopolul bizantinilor obedienți ierarhie greco-pravoslavnică dușmana Romei. După mai multe încercări, la anul 1700 românii din Ardeal refac la Viena, cu ajutorul Sfântului Părinte și al Sfântului Imperiu Roman unirea cu Roma. După întregirea neamului, România Mare nu depășește tradiția greco-pravoslavnică antioccidentală, refuza mana întinsă a Romei, așa ca după două decenii e dezmembrată, pierde fără luptă două treimi din teritoriu și populație.

În vreme de război Antonescu vine la comandă, ca aliat al Imperiului German III împotriva lui Stalin, care ocupase deja Basarabia și Bucovina cu ajutorul lui Hitler. Ajuns între germani și slavi într-un conflict ideologic pe viață și moarte – Berlinul lupta pentru “rasă”, Moscova pentru “clasa” superioară – românii s-au străduit să salveze existența statului și pe evreii români pentru a putea ieși la liman cu ajutorul occidentalilor, ca în războiul Crimei, 1853-1856, în cel de Independență, 1877-1878, și în primul război mondial, 1914-1918.

Dar tratativele secrete dintre românii și anglo-americani din timpul celui de al doilea război mondial, în ciuda faptului că evreii nu au fost predați naziștilor, caz singular în alianța hitleristă, n-au avut nici un succes. În 1944 Antonescu este arestat și lichidat apoi de agenții lui Stalin.

Antonescu n-a înțeles că al doilea front nu mai era o garanție pentru orientalii ortodocși moldo-valahi, care imediat după Unirea realizată cu sprijin occidental, au întors spatele Romei și s-au folosit în relațiile cu occidentali exclusiv de un curent cultural filo-occidental și mai ales de aproape un milion de evreii din domeniul economico-financiar. După 1920 Bucureștiul a dus o politică dublă, formal, cultural orientată spre occident, dar duhovnicește și sobornicește spre orient generatoare de forme fără fond.

Fără îndoială un mare patriot, Ion Antonescu n-a avut nici o șansă nici în est, nici în vest. A salvat totuși existența statului și pe evreii moldo-valahi. Un mare merit, dar insuficient pentru refacerea relațiilor romano-occidentale privilegiate compromise în perioada interbelică. Iar faptul că nu este reabilitat, acreditează impresia, că aceiași agenții greco-pravoslavnici nu-i iartă că a îndrăznit să se ridice împotriva Moscovei.

În timpul războiului, moldo-valahii și evreii aveau același interes, să supraviețuiască. Astăzi evreii îl demonizează pe Antonescu, pentru că vor să construiască un Muzeu al Holocaustului și la București și cer despăgubiri după cum au procedat la Berlin.

Ceaușescu, Iliescu, Constantinescu, Băsescu

După război Armata Roșie a ocupat Europa Centrală și a tras o Cortina de fier de la Baltica la Adriatică. Românii dezmembrați în doua state și la vest de Prut ocupați de Armata Roșie până în 1958, nu s-au resemnat, ci au sperat tot timpul ca occidentalii vor face o breșă în Cortina slavo-sovietica, care apara Lagarul moscovit.

“Europa Libera”, “Vocea Americii” îi asigurau și pe românii ajunși în robie ca vor deschide un al doilea front, prin care se va restabili o legătura cu lumea libera, astfel ca drepturile omului sa nu mai fie călcate în picioare. În 1968, refuzul lui Ceaușescu de a invada Cehoslovacia a fost momentul în care s-a realizat o breșă în unitatea de monolit ruso-proletara. Românii au ieșit din nou în lume cu sprijin occidental, Fara el rusii i-ar fi trecut prin foc și spada pe români.

Au urmat anii de bunăstare și speranța ca acest al doilea front occidental în lumea comunista se va realiza sub Ceausescu. Vizitele la Roma, în capitalele apusene erau garanția ca români, daca nu ar fi legați de mâni și de picioare în lagărul sovietic, ar fi în tabăra occidentala. Ascensiunea lui Mihail S. Gorbaciov, arhitectul unei noi colaborarii ruso-occidentale, a pus la încercare credibilitatea românilor. Rezultatul a fost jalnic. Duplicitatea din perioada interbelica a fost depășita. În loc sa-l fie urmat pe Gorbaciov în pelerinajul sau istoric la Roma, Ceausescu s-au opus și a fost lichidat.

După terminarea celui de al “treilea război mondial” (V. Falin), al “doilea front” occidental, perceput ca o șansa de colaborare pe toate planurile, s-a instalat chiar în mijlocul românilor. Noul conducător Ion Iliescu s-a dus de trei ori la Roma, iar sub Emil Constantinescu, Papa Ioan Paul II a venit la București și a repus tara pe harta Europei. Telul tuturor românilor, guvernelor și partidelor politice s-a realizat: integrarea în NATO, Uniunea Europeana, în structurile euro-atlantice.

Dar după secole de obediența greco-pravoslavnică și izolare, deformare ateista, iluziile procesul de transformare, reorientarea duhovnicească și sobornicească s-au dovedit mult mai greu de realizat decit Revolutia din 1989 cu actori și regizori profesioniști la TVR.

Distrugerea bazei materiale din perioada dictaturii de dezvoltare dublata de blocajul spiritual – o reorientarea a Bisericii Ortodoxe Române spre Roma este încă de domeniul idealului – au făcut ca românii sa ajungă la cel mai scăzut nivel de trai din Europa, similar cu a populațiilor păgâne din Africa, Asia. Majoritatea studenților nu mai cred ca România va folosi al “doilea front” și bunavoința apuseana.

Toti conducatorii – maresalul Ion Antonescu, comunistul Nicolae Ceausescu, socialdemocratul Ion Iliescu, țărănistul creștin și democrat Emil Constantinescu și democratul portocaliu Traian Băsescu – urmăresc fără îndoiala realizarea unei cooperări multilaterale, militare, economice, spirituale cu occidentalii dar se izbesc de o Cortina greco-pravoslavnică. Primi nu au înțeles și nici nu au avut mari șanse în a realiza o

deschidere spre Roma, spre occident. Bănescu, are însă alături de sine pe Preafericitul Daniel, înțelege necesitatea dialogului cu Roma mai ales după vizita papei Ioan Paul II la București și are încă un mandat pentru refacerea unității spirituale româno-occidentale, baza emancipării neamului.

Importanța evreilor în relațiile româno-occidentale, pe acest al doilea front, a început cu Tratatul de la Adrianopol 1829, când influența greco-turcă este înlocuită de cea evreiască. Ei reorientează economia moldo-valahă de la est spre vest. La Congresul de la Berlin, 1878, și la Tratatul de Pace de la Paris, 1920, independența și întregirea neamului este legată nemijlocit de soarta evreilor, care acționează ca agenți occidentali în România și ca intermediari indispensabili ai ortodocșilor cu occidentalii.

TRANZITIA PRIN EVERI, MASONI ȘI COMUNISTI

Tranzitia este un proces de modernizare, de reforme, de adaptare a culturilor religioase ortodoxe, islamice, latino-americe, confucianiste, asiatice și africane la drepturile omului așa cum le definesc și practica creștinii, la disciplina financiară a Bancii Mondiale / FMI, la achizițiile comunitare ale UE. Standardele occidentale sunt rezultatul dreptului roman, codului canonic romano-catolic, dreptului UE actual – 81.000 de pagini.

Românii, urmașii romanității orientale, ruși de Roma la 395, ajung sub bizantini și slavi, care-i marginalizează și înrobesc ierarhiei greco-pravoslavnice incompatibile și vrășmașii Romei, mai ales după anul 1054. Apoi româno-ortodocșii din Transilvania sunt degradați la nivelul de tolerați, fără drepturi. Iar fără sprijin apusean, Țara Românească și Moldova ajung cinci secole în robia turco-fanariotă.

E o enigmă și un miracol (G. Brătianu), cum au supraviețuit românii. Modernizarea, tranziția lor spre vest recentă este transparentă. Tranzitia pe plan spiritual o face după 1700, unirea cu Roma – Școala Ardeleană. În Țara Românească și Moldova ierarhia greco-pravoslavnică, Constantinopolul și Moscova împiedică reorientarea spre Roma. Așa că aici reformele, tranziția, modernizarea o face evreii, francmasonii, comunistii / revizionistii socialdemocrației.

Evreii

După Pacea de la Adrianopol din 1829 și înlăturarea monopolului turco-fanariot asupra comerțului exterior din Țara Românească și Moldova, evreii îi înlocuiesc pe comercianții greci și reorientează principatele spre vest, le modernizează. Autohtonii, în majoritate ortodocși analfabeci, refractari sistemului rațional, capitalist occidental se folosesc de evreii ca întreprinzători. Dinastia de Hohenzollern-Sigmaringen continuă tradiția prusacă de încurajare a evreimii și la București: Jakob Marmorosch e simbol pozitiv al capitalismului moldo-valah; Afacerea Strousberg, negativ. De la independența până la 1920, jumătate din firme sunt înființate de evreii. În perioada interbelică efortul lor modernizator continuă.

România redusă la 2/3, sub Antonescu e singura țară din Europa nazistă care nu numai că nu și-a extradat evreii, ci i-a ajutat și pe fugarii din Ungaria. În ciuda succeselor lor modernizatoare, evreii n-au putut firește înlătura incompatibilitatea dintre ortodoxie și occident. Mai ales că tranziția, modernizarea moldo-valahă prin străini era percepută de autohtoni și ca un atentat la tradițiile lor strămoșești, cu rezultatul: antisemitismul de dezvoltare. Efortul evreilor în reorientarea spre vest și prin intermediul francmasoneriei elitiste și a dictaturii proletare a avut un succes limitat.

De la aproape un milion de evrei în perioada interbelică, azi mai trăiesc în România numai câteva zeci de mii. Meritele lui Petre Roman, Brucan, Brates etc. la Revoluție, ca și cele ale ideologiei socialdemocrației sunt umbrite de excroci ca Beraru sau Vlas, refugiați în Israel. Până la unirea cu Roma și integrarea autentică, nu mimată în civilizația occidentală, evreii vor juca în continuare, direct sau indirect, un rol important în tranziția spre vest a româno-ortodocsilor.

Francmasonii

Moldo-valahii, au o evoluție diferită de unitii ardeleni. Ei iau contact cu civilizația apuseană, mai ales la Paris capitală secolului XIX, pe când greco-catolicii sunt instruiți la Roma. Prizonieri ai ierarhiei și valorilor pravoslavnice, fiii de boieri la studii aveau un acces superficial la lumea occidentală. Singura modalitate de a fi acceptați era aderarea la cultură, la idealurile iluministe, la francmasonerie, o mișcare deistă, care după Revoluția Franceză cu deviza masonică libertate, egalitate, fraternitate, cuprinsese intelectualitatea.

Reîntorși în țară bonjuristii au cultivat aceste canale de comunicare, valorile culturale, umaniste apusene, fără a leza de fel interesele greco-pravoslavnice autohtone. Prima grupare masonică importantă a fost Societatea Filarmonică (1833), iar rolul lor în Revoluția din 1848 este hotărâtor. Carol I, pe linia prusacă a masonului Frederich cel Mare, aprecia contribuția mișcării masonice secrete (azi numai închise) în reorientarea spre vest. Carol II devine mason, parcurgând la inițiere, toate treptele de odată.

La București evreii au înființat Marea Lojă a Ordinului B'nai Brith. În timpul războaielor mondiale lojile și-au încetat activitatea. După 1944 Ana Pauker sprijină masonii evrei. 1948-1989 masoneria e interzisă. După Revoluția din 1989, lojile Humanitas, Concordia etc. sunt înscrise la tribunal ca organizații neguvernamentale de binefacere. În perioada interbelică activau peste 4.000 de masoni, elita țării: regele și marile familii Brătianu, Cantacuzino, Rosetti, Sturdza etc. Masoni au fost personalitățile Nicolae Balcescu, Alexandru I. Cuza, Mihail Kogălniceanu, Eftimie Murgu, Vasile Alexandri, Iordache, Dinu Golescu, I. Heliade-Rădulescu, Titu Maiorescu, Spiru Haret, I.G. Duca, Take Ionescu, Nicolae Titulescu, Octavian Goga, Alex. Vaida-Voevod, Victor Eftimiu, Mihai Ralea, Mihail Sadoveanu etc.

Comunisti

Dictatura de dezvoltare comunista instalata cu acord occidental de armata de ocupatie rusa 1944-1958, e cea mai radicala forma de modernizare, de depasire a mizeriei și subdezvoltarii la români, prin acumularea forțata de capital. Marxism-leninismul introduce în R.P.R. rationalitatea laica, ideea de actiune, progres și responsabilitate pentru cei ce muncesc. Comunistii interzic masoneria dar se folosesc de experienta modernizatoare a evreilor Ana Pauker, Josif Chisinevski, Leonte Rautu, Valter Roman etc.

Apoi preiau nationalistii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Nicolae și Elena Ceausescu puterea și adapteaza marxismul la traditiile pravoslavnice moldo-valahe. Subminarea modernizarii de despotia orientala, bizantina, deopotriva antiruseasca și antioccidentala, determina estul și vestul la stoparea modelul românesc și se revine la statul de periferie. Presedintele Ion Iliescu transforma Partidul Comunist în PSD și viitorul luminos de mâine nu mai este societatea ortodoxo-comunista, ci integrarea în stucturile euro-atlantice.

CONCLUZII

Dupa esecul trazitiei sper vest, a modernizarii evreesti (1829-1958), francmasone (1833-1948) și comuniste (1949-1989), ultimi reciclati în socialdemocratii sunt la putere din 1989, și în ciuda vizitei, ofertei papei Ioan Paul II la Bucuresti în 1999, continua conlucrarea cu vestul pe vechiile canale eminate culturale și militare, cu stategii mimetice și duplicitare.

Numai PRM are în program promovarea refacerii unitatii spirituale cu Roma, ca fundament a unei noi tranzitii și strategii modernizatoare. Corneliu Vadim Tudor reprezinta opozitia. Cei la putere nu realizeaza esecul tranzitiei, modernizarii de pîna la Revolutia din 1989 și saboteaza astfel dialogul, refacerea unitatii spirituale europene. în Vechiul Regat, în România interbelica, în era comunista ca și azi, modernizarii îi lipsea însa fundamnetul, de aceea cutumele orientale și mizeria generalizata împing mai de degraba societatea la refacerea structurilor despotice greco-pravoslavnice stramosesti decit la integrarea autentica și definitiva în Europa / UE. Constitutia UE se bazeaza pe mostenirea spirituala și morala.

Umanismul, iluminismul fac parte din istoria ei spirituala. și evreii, musulmanii, masonii etc., care respecta valorile spirituale și morale universale, drepturile omului, "achizitiile comunitare" au locul lor în Europa / UE. Aceasta generozitate, permite românilor în trazitie sa integreze la fel de bine efortul modernizator al trecutului. Pe de alta parte, crestinismul romano-catolic și protestant este fundamentul UE / Europei occidentale, chiar daca în viitor el va respira cu doi plamini, cel din occident (catolic / protestant) și cel din orient (ortodox). Pina la urma, unitatea crestina va invinge, într-o forma sau alta. Pentru ca toti europenii, occidentali și orientali, sunt constienti ca fara o credinta crestina comuna,

constitutia europeana va fi subreda.

Puncte de vedere contrare

I. Acum mi-e necaz că ți-am citit ineptiile și minciunile pe care nici nu meriți să le pomenesc pt că ai să găsești la iuțea justificări șmecher și alunecos cum ești. Tot 6 milioane de evrei rămân dacă la Auschwitz în loc de 4 scrie 1 ? (Giurgiu Crisan 15 noiembrie 2010)

II. Domnule Roman, sunt , relativ un vechi cititor al articolelor domniei voastre. Am citit – cu mare intarziere, recunosc , - articolul dumneavoastra Evreii conduc lumea? Sa fiu cinstit sunt extrem de nemulțumit . Intre altele de folosirea expresiei – peioratove azi – de moldo-valahi si acuza fie si voalata de duplicitate . Insa in general ma nemulțumeste „metoda” dumneavoastra . Aceea de a contrapune un „occidentalism” iudeo-catolic ortodoxiei slavone si preeminenta religiei . In acest sens tin sa va aduc aminte ca in occident exista voci care sustin ca prabusirea Imperiului Roman si al vietii citadine s-ar fi datorat .. creștinismului (pesmene oriental si in Galia ori Britonia). Asta inseamna sa uitati ca ortodoxie ca si catolicism sunt cuvinte grecesti si ca grecii nicand nu au fost slavi. Sau ca popoare slave – polonezii, cehii, croatii si slovenii – sunt catolici

Pesemene sunteti un conversos de data recenta asa ca nu va convine sa sa amintiti mici amanunte de genul ca Adolf provenea dintr-un mediu catolic ori ca tarile catolice au fost un mediu mai fertil pentru antisemitism decat cele protestante ori ortodoxe, Ca in spatiul nostru elementele „stiintifice” ale antisemitismului sunt marfa de import. Din Apus .. Asa cum sigur nu va convine sa va amintiti ca se pot face asertiuni intre o Sfanta Alinata Catolica cu Fascismul mai mult decat una dintre ortodoxie si comunism (ortodoxia rusa si-a primit premiul de abia prin 1943 pentru fetwauau privind razboiul sfant impotriva antihristului german si asta in timp ce prelatii ortodocsi romani binecuvantau tunurile Armatei romane in lupta cu antihristul bolsevic). Mai putin cunoscut este sprijinul acordat de tarile Antantei revolutiei ruse si doi „albi” (dintre care unul fost apartinator al Ohranei) mi-au zis ca Lenin a ajuns la Sankt Petersburg sub protectia unor ofiteri englezi (de luat cum granno salis . Plus ca cei 2 au raposat intru Domnul).

Dumeavoastra nu intelegeti pesemne ca biserica crestina este o institutie bimilenara . Ca disputele intre principalele ei denominatiuni sunt deja prea profunde , inscise cultural in structura popoarelor europene, si ca ele corespund unui background mai vechi (sau cum scria Nae Ionescu popoarele si-au adaptat creștinismul !).

Ca conversos papistas credeti ca automat ce zicee episcopul Romei este si litera de Evanghelie . Pardon, desi zisul episcop condamna cu zel cezaro-papismul el da zilnic semne ca sacrifica papismo-cesarismului . Si ca in 1989 a crezut ca i se ivate ocazia pentru revansa milenara (mai ales fiindca Afurisenia Sa este cam stramtorata in tarile

Americii Latine de propesiunea cultelor neprotestante).

Domnule Roman, sa ne intelegem : nu se poate trece peste filioque . Mai bine sa ramanem fiecare cu credinta sa si pe lumea cealalta vom constata care a avut dreptate (frica mi-e ca asa cum imi zicea un musulman vom suferi cu toti ptr micile pacate comune gen adulter !!).

Incercati sa sugerati ca drumul spre Occident ar sta in drumul spre Roma . Eu personal oricat de mult as aprecia goticul si Dies Irae (cel mai mare hit de 1000 de ani incoa) as sugera totusi Reforma . Va indigneaza ? Recititi pe Max Weber !!

Ramanand in sfera credintei uniatia mi se pare ceva gemn cameleopardus, adica haine ortodoxe peste credinta catolica ... Este mai important ritul decat dogma ?!

In alte privinte sunteti la fel de .. nesatisfacator . Privitor la rolul evreilor in modernizare . Eu personal cred ca evreii sunt mult mai datori altora – in special germanilor – pentru modernizarea lor ! Si ca rolul lor este mult prea suparestimat , tinad cont si de influentele primite de ei (de ex imnul lor .. cantec romanesc !! institutiile lor culturale ? Primul teatru la Iasi !! Si altele asemenea .). In domeniul industrial in Romania s-a evidentiat doar Auschnitt , restul ramand la stadiul de tejgea si atelier . Ma scuzati, dar fata de antisemiti nu consider ca evreii chiar au inventat apa calda .

In ce priveste intrebarea lui Moshe Carmilly: „De ce s-a scris și se vorbește atât de puțin despre acțiunea românească de întrajutorare a evreilor?” raspunsul este simplu : interese economice . Se doresc bani ! Si nu atat din „merite” evreiesti ci ca de obicei cu ajutor „pamantean” – cei care doresc restitutio in integrumfaptul ca „evreii din granitele României fara Transilvania de Nord, Basarabia, Bucovina și Cadrilaterul au fost mai numerosi decit în 1940” nu are importanta in fata lacomiei unora* ... si este o ilustrare a zicalei ca nici o fapta buna nu ramane nepedepsitaDe retinut ptr viitor !! Si aduga ca nu trebuie uitate opiniile particulare ale lui Wiesel si Soros , ambii unguri . Asa cum opiniile „istoricului” Oisteanu sunt opinii rusesti („istoricul” pune in carca antisemitului Cuza pogromul de la Chisnau din 1906 si „uita” sa zica Ohrana si Sutele Negre ! Istoric si fiu de evreu basarabean, da ?!)

In legatura cu opiniile dvoastra „Evreii Silviu Brucan, Petre Roman și Teodor Brates din FSN au participat direct la lichidarea sotilor Ceausescu.” , „asa ca s-au impus profesori evreii Silviu Brucan, Petre Roman. Imediat noul guvern si-a „luat mina de pe economie“, a declarat industria romaneasca „un morman de fiare vechi“, a inceput spirala datoriilor externe etc., nu inainte de a reface vechiile structuri orientale din agricultura: „omul și pogonul“ , „ingroziti de avalansa mizeriei ortodoxe asunsa la oras” , „Partidului evreilor (PD)” sunt cel putin superficiale. Unicul percept masiv ca evreu a fost Brucan (cu metiunea ca ptr multi era al „nostru”) , ca lui Roman i se reperosa mai degraba ascendenta kominternista decat cea evreiasca si ca PD nu era absolut de loc percept ca partid al evreilor

Dumneavoastra sunteti victima a unei viziuni coloniale despre moldo-valahii ortodocsi neinstare de nimic , o viziune rasista intemeiata poate pe ascendente neromanesti care au

refuzat afilierea si catolicism. Aici mai observ afirmatia lui GM Tamas

<http://romania.indymedia.org/ro/2004/06/154.shtml>

As zice ca nu doar ungerii ci intreg spatiul catolic uita micul amanunt ca in sec XIV cel mai mare oras al Europei era totusi Bizantul . Multumim ptr ingnoranta episcopului Romei si autolatoriei catolice !

PAPA, GERMANII SI EVREII (2009)

Confruntat cu o inca schisma, Papa Benedict XVI a reprimat in Biserica pe cei patru episcopi hirotoniti de episcopul Lefebvre fara aprobarea Romei. Imediat a inceput o campanie de presa inpotriva episcopului Williamson. Episcopul e antisemit, Fratia Pius X reactionara. La scurt timp iata insa ca protestul generat de negationismul unui englez, care traieste in Argentina si s-a exprimat intr-un mod nefericit, politic incorect, la TV din Suedia se dovedeste a fie numai varful eisbergului. De fapt o fractiune importanta de crestini germani si evrei vor ca Isus Cristos sa nu fie Mantuitorul si al evreilor. Ei se mantuiesc si fara Cristos. Asa ca daca nu renuntam la universalitatea lui Cristos, cum crede Fratia Pius X si mai toti crestinii, atunci dialogul dintre crestini si evreii ar fi periclitat. Acest nou punct de vedere este prezentat acum intr-o brosură a Comitetului Central al Catolicilor Germani : Nein zur Judenmission - Ja zum Dialog zwischen Juden und Christen. Pana cum era limpede ca marturisirea intru Cristos a evreilor era implinirea prorocirii lor judaice. Vezi exemplul arhiepiscopul Parisului, cardinalul Lustiger si calugaritei carmelita Edith Stein, ucisa la Auschwitz.

Tezele crestinilor si evreilor din brosură de mai sus sunt simple. Rugaciunea din Vinerea Mare privind evreii e vazuta ca prozelitim, iar incercarea de a-i convinge pe evrei de universalitatea lui Cristos e regretabila. Isus n-ar fi cerut ca evreii sa se boteze si sa creda in EL. Exista o relatie interreligioasa speciala intre evrei si crestini. In Vechiul Testament cred ambi, in cel Nou numai crestini. Poporul ales, evreii si crestinii merg pe cai diferite spre mantuire. Asadar spre Dumnezeu duc doua cai, una a evreilor si alta a crestinilor neevrei. Ambele cai sunt egale ca valoare, ca urmare nu exiata nici un motiv ca evreii sa fie botezati sau sa creada in Cristos.

Apostolul Pavel crede ca aceste doua cai se vor uni la Ziua de Apoi. Pana atunci ele trebuie sa ramana despartite. Implinirea dezideratului crestinilor - ca evreii sa-l marturiseasca pe Isus - ar distruge fundamentul dialogului dintre crestini si evrei. Pe de alta parte, dialogul dintre evrei si crestini trebuie totusi continuat, dar fara a incerca sa-i convinga pe evrei de adevarul crestin, pentru ca asta ar insemna prozelitism. Daca Cristos a daramat zidul care-i despartea pe evrei de pagani, dupa cum spune apostolul Pavel, acum evreii si catolicii germani vor sa-l refaca, pentru a nu deranja pretiosul dialog.

Oricum evreii si crestinii au acelasi Dumnezeu. Totusi, pentru crestini, Cristos a inviat din morti cu moartea pe moarte calcand pentru toti oameni. Daca El a inviat numai pentru

crestini, nu si pentru evrei, inseamna ca n-a inviat de loc. Relativismul caracteristic culturii modene a patruns in mediile catolice germane pastorite deceni la rand de cardinalul Lehmann intr-o masura fara precedent, cel putin in aceasta brosură.

Papa Benedict XVI, demn urmas al Apostului Petru, e un bun pastor si intinde o mana si fratilor mai mari in credinta, evreilor. In acest sens el va vizita in curand Tara Sfanta, dar problema cea mai mare pare a fi protestantismul german. Acum cinci sute de ani principii german, Martin Luther au generat schisma occidentala, care n-a fost depasita nici pana in zilele noastre sub un Papa german. Mai grav, protestantismul in alianta cu evreii influenteaza si catolicismul german.

CHURCHILL, HITLER SI ANTISEMITISMUL,

acesta este titlul cartii lui Dr. Stefan Scheil aparuta in editura Duncker & Humbolt, Berlin 2008, 335 p., in care se anliceaza competent "dictatura germana, inamicii ei si criza europeana 1938/39". Om simplu din popor Adolf Hitler prea puterea 1933 in Germania si pune in practica Programul din 24 feb. 1920, de 25 de puncte, pe 2 p., al Partidului national socialist al muncitorilor germani Un deziderat era realizarea unei societati national-socialiste fara evrei, care urmau sa emigreze unde vor, cu avere cu tot, in mod pasnic. Antisemitismul era raspandit ca urmare a foametei si umilitelor impuse de invingatori dupa razboi. In caz de foame acelasi destin l-ar fi avut toti strainii. Alertate, organizatiile evreesti din lumea anglo-saxona incep boicotarea economiei germane. Reactia Berlinului: "Nu cumparati de la evrei!" Un evreu ucide un diplomat german la Paris, in toata germania se dau foc la sinagogii etc. Proiectul de a realiza un stat fara evreii trebuia combatut cu toate mijloacele - pe viata si pe moarte. Pentru ca daca Germania ramanea fara evreii in mod civilizati, ar fi devenit un precedent periculos. Nu numai Polonia cu 10% din populatie evrei, care vorbeau jidisch, o alta limba decat cea oficiala, ar fi cerut acelasi lucru. Pe de alta parte emigrarea evreilor in USA ar fi dat apa la moara antisemitismului local. Asa ca organizatiile evreesti s-au opus emigrării evreilor din Germania, luand in calcul victime in randul conationalilor. Pe de alta parte l-au sustinut cu toate mijloacele pe Churchill si "Partidul razboinicilor" din Marea Britanie cu organizatia Focus in al inlatura pe Hitler. Cei care incercau la Londra o solutie pasnica pe continent au fost incet dar sigur marginalizati. Pe de alta parte Iosif, V. Stalin, un conducator mult mai radical si mai clarvazator decat Hitler s-a folosit de "contradictiile din lagarul capitalist" pentru a "arunca in aer Europa". Atat Vladimir I. Lenin cat si urmasul sau erau convinsi ca dupa un al doilea razboi mondial clasa muncitoare "va rupe lanturile" exploatarii, va prelua puterea, ca in Rusia dupa primul razboi mondial, si va realizeaza idealurile panslaviste, panortodoxe si mai mult decat atata. Dictatura proletariatului va inlatura exploatarea omului de care om in toata lumea! Polonia si Romania la Limes erau folosite in aceasta criza ca pioni de sacrificiu atat de imperialistii

occidentali cat si de kominternistii de la Moscova. Polonezii erau folositi ca atatatori la razboi de catre Churchill. Viorel Tilea, ambasador la Londra, se plangea de un dictat german fantoma, o dezinformare. Un discurs al generalului Halder, fabricat in laboratorul de dezinformare Focus, cu scopul de a agrava criza este considerat si azi ca autentic, chiar de germani. Asa ca nu-i de mirare ca pe internet la Sectia "Istorie: minciuni si falsuri" a Ministerului Apararii Rusiei, Sergej Kovalijev arata recent ca vina izbucnirii razboiului, crizei din 1939 este a Poloniei, care a refuzat "cu incapatanare" cererile moderate germane. In acest context este firesc ca antisemitismul, punerea la indoiala a Holocaustului, e sanctionat in mai multe tari si de mai multa vreme, de lege. Aceiasi politica se va practica si in Rusia lui Putin, care nu mai vrea sa accepte "minciuni si falsuri" occidentale. De aceea vinovatii de propaganda mincinoasa sau falsa vor fi pedepsiti, dupa un proiect de lege similar celui care protejeaza sacralizarea Holocaustului, cu inchisoare de la 3 la 5 ani.

GHINIONUL DE A FI MOLDO-VALAH

500 de ani au supravietuit moldo-valahi sub cea mai incompetenta administratie din lume, cea turco-fanariota, 50 de ani sub cea sovietica. Acuma ei sunt in Europa numai aparent, pentru ca noua statui a lui Kemal Atatürk pe Calea Victoriei si faptul ca in locul Aeroflot-ului rus s-a instalat la Bucuresti Turkish Air pe Magheru sunt indicii mai sigure.

Moldo-valahii sunt in continuare provinciali turco-pravoslavnici, chiar daca baccisul se chiama acuma comision si Inalta Poarta e UE. De la vladica la opinca nu s-a schimbat mai nimic. Vezi pe viorel-roman.ro Scrisoarea deschisa adresata poporului roman de arhimandritul Iustin Parvu si pe badpolitics.ro Lucian Croitoru de la BNR: In Romania nu e capitalism, clicile antreprenori de carton-politicieni au acaparat economia.

Chiar si Voda, presedintii moldo-valahii au o soarta ca sub fanarioti. Ceausescu este lichidat, Iliescu a lichidat economia, Constantinescu s-a auto lichidat, Basescu vrea o amnestie pentru el si ii pregateste pe evreii Unghureanu & Tismaneanu cel Tanar sa-i convingape naivi ca o forma fara fond, statul lui, o fictiune dependenta de FMI, e cu UE compatibil. Cam cum au incercat si esuat sub sovietici si Ana Pauker & Tismaneanu cel Batran.

Noua clasa politica imita establishment-ul din vest. Cutumele turco-fanariote sunt insa cat se poate de reale. Voda e deasupra legii si cu boierii cei mari decid totul in Consiliul Suprem de Aparare al Tarii. Baronii locali, boierii mici si mazilitii isi cumpara imunitatea cum pot si chiar trebuie sa suporte procese de coruptie, acum la moda in Europa.

Totul s-a privatizat, invatamantul, sanatatea, siguranta personala, saracia, armata. Cei care supravietuiesc cu cativa euro pe zi sub administratia de la Bucuresti n-au incotro. Asa ca nu-i surprinzator ca milioane fug spre vest.

Oricum, din toate timpurile, numai in occident s-au putut afirma Enescu, Brancusi, Vlaicu, Vuia, Coanda, Cioran, Eliade etc. Probabil ca in cultura de anonimat de la Portile Orientului nu ar fi iesit din mediocritate.

La moldo-valahi nu exista o clasa de mijloc sau o burghezie nationala, ca in apus, ci numai intermediari, agenti, dealer, vatafi, interlopi, care cu totii sunt hotarati sa distruga orice sansa de integrare reala in UE, pentru ca ei nu au o religie, ci popi, care ierta mai mult decat pot ei fura. Zeci de miliarde de euro le stau la dispozitie ca sa modernizeze tara, dar ei nu le folosesc pentru ca ar trebui sa dea socoteala la UE pentru ei.

Nu mai exista banci sau intreprinderi autohtone notabile, ci numa filiale a unor banci si companii straine. Totul depinde de buget si de sansa de a primi contracte privilegiate, bineinteles in cardasie. Contractele, examenele, licentele, locurile de munca, aprobarile devin facile numai prin coruptie, influenta, spaga etc. Capitalism de cumetrie.

Ca de la buget se fura, stie arhimandritul Parvu si cum: Slujbasii tarii, caftanitii vand la pret de piatra seaca si fier vechi bunurile realizate de tine, sub obladiurea sefilor lor, impart banii, apoi sunt judecati de ochii lumii si primesc pedepse cu suspendare, adica multumesc, la revedere, te chemam noi cand avem nevoie de serviciile tale.

Croitoru e mai putin folcloric: clicile antreprenorilor de carton ale politicianilor nu se imbogatesc din riscurile pe care si le asuma pe bani proprii, ci din alocarile de la buget, iar cei care platesc impozite si taxe n-au ce face, au ghinionul de a fi moldo-valahi, romani captivi.

GHINIONUL DE A FI MOLDO-VALAH

al treilea cardinal

Preafericitul Lucian cardinal Muresan este al treilea cardinal al Bisericii din Romania si in inaltul Senat de la Roma, prezidat de papa Benedict XVI, ii reprezinta pe greco-catolici, pe milioanele de romanii fugiti in occident si intraga natiune.

Romania este in UE, dar ortodocsii sunt inca nefamiliarizata cu normele si valorile din vest. De aceea rolul noului cardinal este de a-i sprijini pe presedintele si patriarhul de la Bucuresti in continuarea dialogului cu Roma inceput de Fericitul papa Ioan Paul II.

Ideia Statului fara Biserica s-a dovedita contraproductiva, pentru ca el are la baza o falsa constiinta, generata de escamontarea valorilor, judecatilor religioase pe care le-a facut in prealabil. EU se bazeaza pe codul canonic catolic actualizat - *acquis communautaire*.

La incrucisarea intereselor a trei culturi, religii, imperii, greco-catolicii din Transilvania s-u

unit cu Roma in 1697 fara o supraveghere austro-ungara. In 1701 a doua unire s-a realizat in conditii de subordonare cu consecinte pana astazi. Vezi rolul UDMR-ului.

De trei secole se lupta greco-catolicii sa ridice nivelul intelectual al natiunii, sa formeze o patura de intelectuali occidentali capabili sa articuleze si realizeze programul de emancipare nationala, sociala la nivelul tarilor de origine latina, Italia, Franta, Spania.

E greu de stiut ce linie va urma Preafercitul Lucian, ce a primei uniri, a episcopului romanilor Inocentiu Micu Klein, a Scolii Ardelene sau unirii a doua, a episcopilor Ioan Bob si Ioan Lemeni, mai cooperanti cu administratia maghiara.

Presedintele, patriarhul si cardinalul pot elibera neamul romanesc de lanturile grele ale duhovniciei si soborniciei moscovite si constantinopolitane, cum se exprimau cei care au esuat in perioada interbelica. Ideia contemplativa, tot din vremea aceea, ca trebuie asteptat pana cand moldo-valahii ortodocsi se coc, s-a dovediat la fel de gresita.

Conditile de emancipare a tuturor romanilor sunt azi in UE incomparabil mai favorabile decat cele din trecutul Bisericii unite cu Roma, dar asta nu inseamna ca afirmarea nationala, sociala se face cadou, va cadea ca para malaieata in gura lui natafleata.

Acum nu se mai pune problema uniri cu Roma ca pe vremea Imperiilor, ci o cooperare si coordonare a eforturilor comune occidental-romanesti in Europa unita gratiei Romei. Asta presupune si dialog si intransigenta in apararea intereselor neamului, cum au facut episcopul si protopopii ardeleni la prima unire si apoi mai ales Scoala Ardeleana.

Rezistente in efortul de emancipare au fost si sunt pe toate fronturile. Occidentalii n-au incredere in greco-ortodocsii moldo-valahi, greco-pravoslavnicii n-au incredere in ortodocsii de origine latina. Moscova, Belgrad, Sofia nu vad cu ochi buni emanciparea Romaniei pentru ca le sta in calea unitatii lumii lor slave. Greco-fanariotii sunt nostalgici.

Budapesta ii vor pe romani de o mie de ani ori subordonati, ori maghiarizati.

Pe de alta parte, daca ne reamintim de generozitatea Fericitului papa Ioan Paul II fata de moldo-valahi, puteam avea nadejdea ca presedintele, patriarhul si al treilea cardinal vor schimba destinul neamului in UE si vor crea un model si pentru celelalte tari ortodoxe, cum a fost si prima vizita a unui papa in lumea ortodoxa, la Bucuresti in mai 1999.

www.viorel-roman.ro, http://www.viorel-roman.ro/articol_big.php?id=337&pg=1,
<http://www.saltmin.com/16172/ghinionul-de-a-fi-moldo-valah.html>, <http://www.agero-stuttgart.de/REVISTA-AGERO/COMENTARII/Ghinionul%20de%20a%20fi%20moldovalah%20de%20Roman.htm>,
<http://www.clipa.com/a3551-Ghinionul-de-a-fi-moldo-valah-premize-si-7-teze.aspx>,
http://www.bruxellesmission.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1170:vio

rel-roman&catid=62:germania&Itemid=77, <http://www.rotarybvp.ro/viorel-roman-ghinionul-de-a-fi-moldo-valah/>

GHINIONUL DE A FI MOLDO-VALAH

3 premize si 7 teze

- Lume depinde de occident, de IMPERIUL ROMAN, astazi UE, USA, NATO, OECD, de Lumea intaia, a tarilor puternic dezvoltate. Centrul.
- Lumea a doua, LIMES-ul, traieste din impulsurile teologice, culturale, economice, stiintifice, militare ec., care pleaca de la Centru.
- Lumea a treia subdezvoltata, sunt BARBARII, la care n-au ajuns Vechiul si Nou Testament, ei sunt sclavii pacatelor, asistati social de la Centru.

1) Roma este punctul de plecare si aspiratia tuturor romanilor. Acuma ei sunt la LIMES intre Centru si Barbari, numai formal in UE, pentru ca Bucurestiul e inca in lanturile grele ale duhovniciei si soborniciei ortodoxiei moscovite si constantinopolitane.

2) Transilvanenii au luat contact cu occidentul prin catolicismul maghiaro-german si au suferit secole de a randul pana cand Roma le-a intins in anul 1700 o mana de ajutor, asa au ajuns ei la descoperirea originii romane si au articulat programul national.

3) Moldovenii au luat contact cu occidental prin catolicismul polonez de la Cracovia in evul mediu. Fara ocupatie militara si asuprire crunta ca in Ardeal, aici s-a realizat cea mai reusita simbioza culturala romano-occidentala, in afara de Scoala Adeleana, care este etalonul inca neegalat al programului de emancipare nationala si sociala. Valahii au luat ultimii contact cu occidentul la Paris, in capitala sec.XIX. Protejati bine de influenta din apus de turci, greci, rusi si sarbi, legaturile lor cu vestul au loc pe filiera culturala, iluminista, laica, frantuzeasca. Teologia catolica le este inca necunoscuta.

4) Faptul ca Bucurestiul e capitala acestor provincii diferite in raport cu UE si continua politica greco-pravoslavnică antioccidentala, eludand proiectul Scolii Ardelene, au dus la Ghinionul de a fi moldo-valah. Pentru ca dupa Unire 1918, Romania trebuia sa devina o dioceza a Romei. Decizia a fost alta: un patriarh ortodox imbracat in alb a continuat linia greco-pravoslavnică, pana cand s-au prabusit artificiile culturale si toata tara. Cu toate acestea, moldo-valahii cred ca ei sunt modelul care trebuie urmat de toti romanii, nu modelul Corifeilor Scolii Ardelene. Vechea dilema, Moscova, Athos sau Roma.

5) Astazi romanii vad ca tara lor merge intr-o directie gresita, pentru ca occidentul n-are incredere in greco-ortodocsi si nici ei nu au incredere, poate ca nici nu inteleg ce vor de

fapt occidentali de la ei. Si ceea ce este si mai grav, moldo-valahii vor in Europa, dar nu vor sa continue dialogul inceput in mai 1999 de Fericitul papa Ioan Paul II la Bucuresti.

6) Din 2012 ardelenii au al treilea cardinal, Preafericitul Lucian Muresan, patriarhul Bisericii unite este in Senatul de la Roma, condus de papa Benedict XVI. In perioada interbelica ardelenii asteptau ca moldo-valahii sa se coaca, adica sa intaleaga rostul orientarii spre Roma. Rezultatul a fost insa pe dos, moldo-valahii i-au oprimat si interzis, cu autorul Moscovei, pe unitii ardeleni pana in anul 1989, iar de atunci nu s-a schimbat mai nimic. De aici sentimentul penibil de timp pierdut si de resemnare in tot estul.

7) Cu un patriarhat unit cu Roma si celalalt osciland intre a doua si a treia Roma, Constantinopol, Moscova, sau chiar a patra, Bucuresti exista si alternativa ca ortotocsii moldo-valahii sa se coaca sub obladiurea UE/NATO, sau in cel mai rau caz, impreuna cu grecii si bulgarii sa se elibereze de constrangerile, fara o comuniune cu Roma, de neinteles a codului canonic romano-catolic actualizat si modernizat, asa zisul acquis communautaire al UE, si sa formeze un Bloc Ortodox, de la Moscova la Muntenegro.

GHINIONUL DE A FI MOLDO-VALAH

intre evrei si unitii cu Roma

Dupa esecul presedintilor moldo-valah de a-i scoate pe romani din groapa milenara greco-pravoslavnică, se intrezaresc acum alternativele unitilor Preafericitului Lucian Muresan, cardinal in Senatul de la Roma si evreilor prim-ministrului Mihai Razvan Ungureanu, specialist in iudaism, care are sanse sa devina presedinte.

De trei secole vor unitii cu Roma din Ardeal sa treaca Carpatii si impreuna cu fratii lor moldo-valahii sa formeze o mare natiune la nivelul tarilor civilizate de origine latina, Franta, Italia, Spania, dar se inpiedica la Bucuresti de curente greco-pravoslavnice si culturale, care pledeaza pentru o modernizare fara occidentalizare, fara Roma.

Dupa desfiintarea monopolului turco-fanariot a comertului exterior, evreii au reorientat economia moldo-valaha spre vest. Pana la ocupatia sovietica societatea romaneasca era foarte clar diferentiata. Dupa Stefan Zeletin, un orasul parazitara de patru milioane, cate unul de romanii occidentalizati, maghiari, germani si evrei, exploata 16 milioane de tarani analfabeti, prost hraniti in folosul lui si mai ales a metropolelelor din occident.

La modernizarea Vechiului Regat, industrializarea Romanie, evreii au avut un rol de frunte, iar la demararea dictaturii de dezvoltare, ocupau mai toate posturile de comanda. Sub Ceausescu evreii au fost inlocuiti mai ales cu olteni, asa ca ei au emigrat in masa. Din 1989 democratizarea o incepe prim-ministrul Petre Roman, fiul lui Erno Neulander. Vezi: Zydokomuna, evreii si comunismul, cazul Romaniei de Iulian Apostu. Bucuresti 2011 si mai sus Evreii conduc lumea?

Proiectul de a ajunge din urma si depasi occidentul prin dictatura de dezvoltare a esuat 1989, apoi sub Iliescu s-au mimat institutiile occidentale, Constantinescu a avut curajul sa-l invite pe Fericele papa Ioan Paul II, s-a speriat si n-a mai continuat, Basescu vede blocajul in care s-a ajuns si este in situatia de a alege intre unitii cu Roma si evrei pentru a coopera credibil, cat de cat cu occidentul.

Proiectul de modernizare a tarii, legatura cu vestul sub egida curentului cultural filio-occidental, favorizat de moldo-valahi, s-a dovedit insuficient, cel evreesc a avut succes dar de scurta durata, cel al unitilor cu Roma, cel mai ambitios, n-a trecut inca Carpatii. In urmatoarea perioada de timp se vor limpezi apele si fiecare din experimentele de mai sus va fi reevaluat si luat in considerare atat in definirea noului interes national in Europa, cat si in strategia de urmat pentru atingerea lui.

Curentele culturale sunt de neinlocuit, la fel cum aportul evreilor este foarte util, mai ales ca nu se stie finalul conflictului dintre capitalul protestant-evreesc anglo-american si cel european, dominat de cel franco-german. In razboaiele mondiale au invins primii. In conditii de pace cat va rezista Europa cu perfidii de greco-ortodocsi in coasta? Deja rezervele in euro a Bancilor Centrale nu mai sunt atat de dorite, ca inainte de criza.

Aceste considerente tactice nu pot inlocui interesul tuturor romanilor de a face parte in mod autentic, organic, nu numai mimetic, din Europa. Asta presupune continuarea dialogului atat de promitator inceput de Ioan Paul II si articularea unor interese nationale distincte de a altora, cat si mai ales lupta pentru afirmarea lor. Romanii pot taia nodul gordian. Ghinionul de a fi moldo-valah nu continua la infinit.

Punct de vedere contrar

1. Vrei prea mult atunci cand pui Patriarhia greco-catolica cu cateva sute de mii de mireni (in cel mai bun caz) alaturi de Patriarhia ortodoxa cu milioane de mireni, care are si un pact cu Statul.

Realitatea ramane o stare obiectiva care nu poate fi interpretata cu mijloace subiective (simptii, afinitati etc)

2. Langa Papa poate ajunge si un functionar, camarad sau partener. Hotarator este ce reprezinta el. Patriarhul ortodox reprezinta milioane de credinciosi. Imi cunosti aversiunea fata de ierarhiile bisericesti in general, fata de cea ortodoxa, in special. Dar, nu poti ignora o realitate pentruca nu-ti place. Sunt convins ca Vaticanul nu va risca milioanele pentru sutele de mii.

Prin aceasta nu contest valoarea morala si spirituala a cardinalului Muresan dar, pe ce se bazeaza aceasta umflare a rolului sau. Nu cumva d-ta inpingi inainte dorintele si

preferintele personale?

3. Este probabil lipsa mea dar nu stiu cum si cand a dobandit cardinalul Muresan titlul de Patriarh. Poate doar perorativ adica in sens de Pater al Ierarhiei greco-romane.

4.Referitor la moldo-valahi, nu putem opera azi cu intelesuri din secolul 19. In afara de aceasta, eu nu am spus ca termenul este denigrator. Chiar de noblete fiind, el face o sciziune intre nobletea romanilor din diferite regiuni geografice. Aceasta este problema si vad ca o ocolesti.

Pentru mine este limpede:

a) UE este o incercare de inspiratie divina, pentruca elimina marile derapaje nationalistes religioase, care au adus atatea razboaie dar si pentru caeuropeanii au nevoie de un Stat puternic, care sa-i reprezinte intr-un proces de mondializare supus unor influentetot mai daunatoare si chiar anticrestine.

b) UE s-a bazat pe un program social exagerat pentruca, la inceput a fost necesar ca multimile sa fie cumparate cu o bunastare materiala, astfel incat sa ignore vocile care urlau despre suveranitate, independenta, libertate. Eu am mancat, dimineata, la pranz si seara, vreme de zeci de ani acest terciotravitor. In final se pune intrebarea a cui suveranitate, independenta si libertate? A multimilor? Aiurea. Intodeauna de acestea vor beneficia in fapta numai dictatorii inclusiv cercurile lor apropiate si o patura privilegiata. Treptat, multimile isi vor pierde si dreptul de a urla in pustie.Vezi si situatia din Rusia.

c) Nu exista, pe termen lung, alta cale decat controlul veniturilor si a cheltuielilor atat la nivel de individ, cat si la nivel de stat sau Uniune de state. Exceptie fac doar cei care inseala restul lumii (americani cu emisiunile de dolari, englezii cu speculatiile financiare) sau prin rapturi belicoase.

Sper ca Germania cu sprijinul catorva state europene (de exemplu Olanda, Danemarca) vor fi capabile sa impuna aceasta regula de fier.

d) Chiar si fara abundenta se poate duce o plitica sociala. Mai degraba bogatia excesiva si cheltuielile necontrolate duc la inegalitati, coruptie, spolierea celor multi.

d) Din pacate locul Romaniei in acest proces de unire a europenilor este incert si nimeni nu ne poate ajuta direct sa scapam de propria prostie si hotie.

Eu raman optimist, desi sunt nevoit sa faca eforturi sustinute pentru a-mi alimenta optimismul.

Numai bine!

Bremen – Bucuresti 2012

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.

editie on-line www.cartesiarte.ro

Aceasta carte poate fi comandata la adresa :roman@uni-bremen.de